

Vážení a milí čtenáři,

jako by to bylo včera, co jsme vítali nový rok a bilancovali nad tím předešlým a už tady mámo jaro, které mnozí z nás tak netrpělivě vyhlíželi.

S odchodem zimy většinou pociťujeme přival nově energie a já bych si pro nás všechny přál, abychom ji využili na maximum. Neztrácejme optimismus a chuť do života, byť na nás při sledování aktuálního dění ve světě mohou přijít chmury a obavy z budoucího vývoje událostí jsou na místě. Zachovejme klidnou mysl a neztrácejme kritické myšlení. Ne vždy je totiž jednoduché se vyznat v tom obrovském množství informací, ale bohužel i mýtů a polopравd, které se na nás valí z médií a sociálních sítí především.

Užijte si krásné jarní dny a Velikonoce se svými blízkými.

Tomáš Kodat, starosta obce Březí

Historie obce Březí

Obcí a sídel s názvem Březí je v České republice více než dvacet, ale pouze jedno jediné je v okrese Strakonice. Po obou stranách silnice vedoucí z Rožmitálu pod Třemšínem do Blatné se přibližně na půl cesty nachází v nadmořské výšce 518 m.n.m. tato malebná vesnička. Bříza je strom spojovaný s čistotou, světlem a novým počátkem. Spojení s novým počátkem souvisí s břízou jako symbolem jara. Březovou metlou se proto v minulosti vymetala posvátná místa i domácnosti, kolébka vyřezaná z březového dřeva měla ochránit dítě před nemocí a vším zlým. Dnes už nezjistíme, kdo a přesně z jakého důvodu pojmenoval naše Březí tímto jménem, ale možná to bylo jen pro velkou četnost tohoto krásného stromu ve zdejší krajině.

Historicky je Březí spjato s rožmitálským panstvím, ke kterému odedávna náleželo. První písemná zpráva o tomto místě je z roku 1379, kdy se zřejmě jednalo pouze o samotou, nebo malou osadu. O Březí jako vesnici jsou zmínky až od roku 1473, kdy byl majitelem Březí Jindřich Kaupský. Ten vedl v roce 1506 soudní spor s Jindřichem z Běšin, místosudím Království českého, týkající se nevydávání desátků. O vzniku obce samotné toho moc nevíme. Tradí se, že po požáru několika gruntů v zaniklé osadě Borek se část obyvatel přestěhovala na samotou Březí a tím byla založena nová vesnice.

Zmíněná osada Borek stávala jihovýchodně od Březí. Bylo zde 5 gruntů, z nichž tři patřily do Újezdce a dva ke Březí. Roku 1565 byl již Borek pustý. Zůstala jen jedna chalupa, která dnes náleží ke Březí. Vyvýšená část lesa severně od borecké chalupy nese jméno „Na staré vsi“.

V roce 1653 bylo ve Březí 17 obydlených domů, jejichž počet vzrostl do roku 1790 na 37. V roce 1843 bydlelo v 50 domech 360 obyvatel. Největší počet obyvatel 377 měla obec v roce 1890, poté docházelo již jen k postupnému úbytku.

Divadelní lípa, současnost

Obec Březí byla samostatně fungující s obecním úřadem až do roku 1973 a v roce 1993 se opět osamostatnila. V roce 1931 proběhla elektrifikace. V roce 1955 byla vybudována kanalizační síť a v roce 1981 byl vybudován vodovod včetně úpravní vody a hlubinných vrtů. V roce 2003 byla dokončena celková plynifikace obce. Obecní úřad nyní rozvíjí, obnovuje a spravuje infrastrukturu obce dle konkrétních potřeb. Spolková a kulturní činnost byla velmi intenzivně rozvíjena. V první polovině 20. století působil v obci divadelní spolek Havlíček. Do dnešních dnů je aktivní sbor dobrovolných hasičů, založený v roce 1898 a myslivecký spolek. V letech 2016 až 2018 byla v několika krocích zrekonstruována bývalá prodejna smíšeného zboží a přeměněna na obecní multifunkční dům. V obci je několik významných památek, které stojí za zmínku. Je to především kap-

Rozhovor se starostou obce Březí

V čele obce Březí stojí pan Tomáš Kodat. Rádi bychom Vám představili pana starostu v krátkém rozhovoru.

Od kdy jste zvolen starostou obce?
Starostou jsem byl zvolen v září 2012.

Už před svým zvolením starostou jste byl členem ZO?
Před zvolením jsem nebyl členem zastupitelstva obce Březí.

S jakými představami jste šel do komunálních voleb?
Jaké jsou slasti a strasti starosty obce?

Mnoho představ a iluzí jsem neměl, ale spíše jsem chtěl něco udělat pro obec, ve které od roku 1992 žiju se svou rodinou a strasti převažují nad slastmi.

Jaké problémy vaší obce vás nejvíce trápí a jak byste je chtěl řešit?

Tak jako asi každého starostu mě nejvíce trápí markantní úbytek mladých lidí, kteří odchází se svými partnery

Co se v SOBu událo a co se bude dít

➤ Začátkem roku byla v rámci XIX. ročníku Příroda Blatenska vyhlášena výtvarná soutěž s názvem „Roční období, které máme rádi“. Tato výtvarná soutěž je vyhlášena pro všechny mateřské a základní školy z našeho mikroregionu. Vítězná výtvarná díla budou vystavena v prostorách Komunitního centra aktivního života v Blatné v měsíci květen a červen 2025.

➤ V měsíci lednu 2025 proběhla inventarizace majetku SOB.

➤ Pro společný projekt SOB s názvem „Doplnění sběru separovaných odpadů ve Svazku obcí Blatenska – 2. etapa“ ve spolupráci s externí firmou byla zadána veřejná zakázka na výběr dodavatele. Veřejná zakázka byla soutěžena pomocí elektronického nástroje Tender arena. Podané nabídky byly hodnoceny podle ekonomické výhodnosti. Hodnotící komise hodnotila ekonomickou výhodnost nabídek podle nejnižší nabídkové ceny. V době uzávěrky tohoto čísla běží patnáctidenní lhůta pro podání odvolání nebo námitek proti rozhodnutí zadavatele. Z tohoto projektu obce nakoupí zfony na tříděný odpad a velkoobjemové kontejnery dle svých požadavků.

➤ Členské obce byly požádány o vyplnění formuláře „Výpočet členského příspěvku pro rok 2025“, který musíme dokládat při přezkoumání hospodaření Krajskému úřadu Jihočeského kraje.

➤ Ve čtvrtek 30. ledna 2025 byl zahájen letní semestr VU3V akademického roku 2024/2025. Studium opět probíhá ve dvou kurzech. Pro první kurz bylo vybráno téma: „Osobnosti světové moderní architektury“ a přihlásilo se celkem 23 studentů a studentek. Na druhý kurz bylo vybráno téma: „Evropské kulturní hodnoty“. Na tento kurz se přihlásilo celkem 12 studentek. Společné přednášky probíhají vždy ve čtvrtek od 9,00 hodin ve velké klubovně Komunitního centra aktivního života v Blatné.

➤ V měsíci březnu proběhne přezkoumání hospodaření SOB za rok 2024 Krajským úřadem Jihočeského kraje.

➤ Během měsíce ledna 2025 byla zpracována a podána žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce pro pracovníky zaměstnané v prádelně za čtvrté čtvrtletí 2024. SOB obdrží příspěvek celkem ve výši 199.953,00 Kč.

➤ Pracovnice Svazku obcí Blatenska průběžně poskytují poradenství starostům a dalším pracovníkům obcí dle jejich aktuální potřeby.

➤ Své příspěvky, články, reportáže i s fotografiemi, pozvánky na dění u Vás, další informace o životě ve Vašich obcích posílejte, prosím, pouze na naši e-mailovou adresu: sobacek@blatensko.eu.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Svazek obcí Blatenska

Kancelář SOB na adrese:

Spálená 727, 388 01 Blatná

tel.: 728 881 358, 383 420 300

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00–11,00	12,30–16,00
Středa	8,00–11,00	12,30–16,00
Pátek	8,00–11,00	

Kalendář SOB na rok 2026

Pro obyvatele, návštěvníky a všechny příznivce Blatenska začínáme jako tradičně připravovat stolní kalendář SOB na rok 2026. Žádáme zástupce obcí, spolků a organizátorů sportovních, kulturních a společenských akcí, aby nám poskytli podklady pro nový kalendář na rok 2026. Prosíme Vás o včasné poskytnutí podkladů a jejich zaslání na e-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo poštou na adresu Spálená 727, 388 01 Blatná (případně se na tuto adresu můžete přijít domluvit osobně). Svoje podklady prosím zasílejte co možná nejdříve, **nejpozději do 30. dubna 2025**, aby mohl být kalendář včas předán ke zpracování a k tisku. Nezapomeňte uvést název akce, datum a místo konání akce, případně pořadatele a další podrobnosti. Můžete nám poskytnout i fotografie ze života v obcích. Zde uveďte jméno autora a případně název fotografie. Děkujeme a těšíme se na případnou spolupráci.

Dana Vohryzková a Bohumila Hoštičková

Projekty realizované přes MAS Blatensko, financované z Programu SZP (Společná zemědělská politika) 2023–2027

PROJEKT

Chladicí zařízení

byl spolufinancován Evropskou unií prostřednictvím Strategického plánu SZP na období 2023–2027.

Cílem projektu bylo pořízení chladicího boxu a nezbytného příslušenství pro krátkodobé uchování zvěřiny.

Příjemce:

Dvůr Lnáře, spol. s r.o.

Lnáře 18, 387 42 Lnáře

IČO: 251 61 253

Spolufinancováno
Evropskou unií

STRATEGICKÝ PLÁN SZP

Více projektů podpořených Evropskou unií na www.mapaprojektu.cz

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do květnového vydání
SOBáčku č. 103
je ve středu 7. 5. 2025.**

Příspěvky posílejte na e-mail:

sobacek@blatensko.eu

Svazek obcí Blatenska
Spálená 727, 388 01 Blatná
IČO: 68538189
Dana Vohryzková tel.: 728 881 358
e-mail: pradelna@blatensko.eu

Komunální služby

Blatenska

praní a žehlení | mandl | švadlena

PONDĚLÍ | 9,00 – 12,00; 13,00 – 16,00

ÚTERÝ | 9,00 – 12,00

STŘEDA | 9,00 – 12,00; 13,00 – 16,00

ČTVRTEK | 9,00 – 12,00

PÁTEK | 9,00 - 11,00

- | U ručního žehlení se připočítává částka 20,-Kč za kus.
- | Ceny jsou konečné, nejsme plátcí DPH.
- | Dopravu nezajišťujeme.
- | Individuálně může být stavena cena vyšší např. u nestandardního prádla velkých rozměrů nebo při silném znečištění.
- | Dodací lhůta 5 pracovních dní, do dodací lhůty se nezapočítává den příjmu, sobota, neděle a svátky.
- | Možnost zakoupení dárkových poukazů.

Ceník praní a mandlování prádla

Platnost od 1. 1. 2025

1.	Kapna.....	35,- Kč
2.	Prostěradlo.....	25,- Kč
3.	Povlak na polštář.....	20,- Kč
4.	Ručník, utěrka.....	15,- Kč
5.	Ručník froté, mopy, prostírání velké.....	20,- Kč
6.	Ručník malý, prostírání malé.....	12,- Kč
7.	Osuška.....	25,- Kč
8.	Ubrus.....	30,- Kč
9.	Závěs, záclona.....	30,- Kč
10.	Sedák.....	35,- Kč
11.	Mikina, vesta.....	30,- Kč
12.	Košile.....	35,- Kč
	Košile pouze žehlení.....	30,- Kč
13.	Tričko.....	25,- Kč
14.	Kalhoty.....	35,- Kč
15.	Zástěra, šaty.....	18,- Kč
16.	Ponožky.....	8,- Kč
17.	Plyšové hračky do 30 cm.....	20,- Kč
18.	Potah matrace.....	200,- Kč
19.	Spacák slabý.....	100,- Kč
	Spacák silný.....	180,- Kč
20.	Mikroutěrka.....	8,- Kč
21.	Chňapka, žínka.....	10,- Kč
22.	Plášť.....	45,- Kč
23.	Bunda slabá.....	90,- Kč
	Bunda silná.....	135,- Kč
24.	Deka slabá, závěs slabý.....	90,- Kč
	Deka střední, závěs silný.....	110,- Kč
	Deka velká.....	200,- Kč
	Deka ovčí vlna.....	220,- Kč
25.	Podložka do postele ovčí vlna.....	80,- Kč
26.	Potah sedací souprava.....	180,- Kč
27.	Potah křeslo.....	80,- Kč
28.	Polštář malý.....	50,- Kč
	Polštář velký.....	90,- Kč
29.	Potahy do auta 1 sedačka.....	50,- Kč
30.	Potah zahradní silný malý.....	80,- Kč
	Potah zahradní silný velký.....	120,- Kč
31.	Župan slabý.....	35,- Kč
	Župan silný.....	45,- Kč
32.	MANDLOVÁNÍ vyprané suché prádlo	
	Polštář, ubrus.....	15,- Kč
	Kapna, prostěradlo.....	20,- Kč
	Utěrka, ručník.....	12,- Kč
	Závěs.....	20,- Kč

PROJEKT

„Nákup stroje pro zemní a výkopové práce“

byl spolufinancován Evropskou unií.

Cílem projektu bylo pořízení stroje pro zemní a výkopové práce, aby byl žadatel více flexibilní vůči svým zákazníkům a nemusel realizaci zakázek plánovat podle dostupnosti strojů v půjčovně.

Příjemce:

Milan Hanzlík
Chlum 83
388 01 Blatná
IČO: 034 52 131

Spolufinancováno
Evropskou unií

STRATEGICKÝ PLÁN SZP

Kolorovaná historická pohlednice Březí, nákl. V. Vokurky, 1924

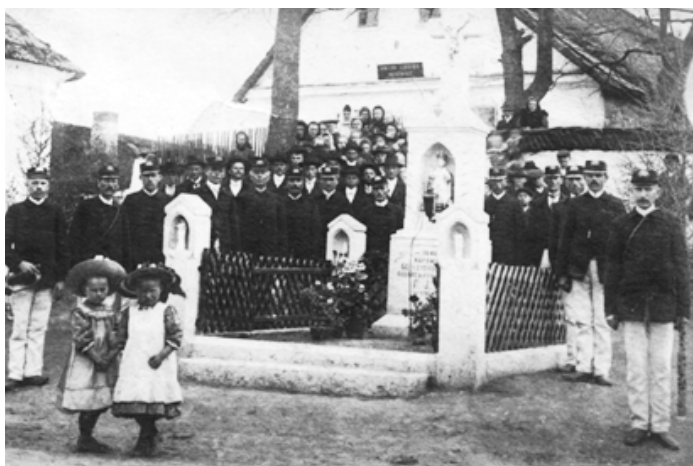

Oslavy 120. výročí založení SDH ve Březí, sraz rodáků, 16.6.2018

Představujeme naše obce - Pokračování ze str. 1

lička z roku 1839 zasvěcená Panně Marii. Tato drobná sakrální stavba je postavena ve stylu jihočeského selského baroka. Od roku 1992 stála ve štítovém výklenku vysvěcená soška Panny Marie od akademického sochaře Bohumíra Koubka, která byla bohužel v roce 1997 neznámou osobou odcizena. Stávající sošku poté zhotovil Bořek Hrnčíř. K nejstarší a nejcennější výzdobě kapličky patří dřevěná soška sv. Jana Nepomuckého, která je dílem neznámého lidového řezbáře z počátku 19. století. V roce 2000 byl sbírkou občanů pořízen a během malé poutě a mše svaté posvěcen nový zvon.

Vedle kapličky jsou dvě lípy a mezi nimi je kamenný kříž z roku 1908. Tento kříž byl postaven k 60. výročí vlády Františka Josefa I. Tento kříž společně se čtyřmi svícnovými sloupky vyrobil ze zdejší žuly místní kameník Václav Dražan v dílně Josefa Habady. Po hrůzách první světové války byla odstraněna pamětní deska a v roce 1922 po pravé straně přibyl pomník padlým vojínům. V roce 1946 pak na tento pomník přibyla pamětní deska obětem druhé světové války z řad obyvatel obce.

Slavnostní odhalení pomníku ku příležitosti 60 let panování císaře Františka Josefa I. za přítomnosti občanů obce, dobrovolných hasičů a hostů, 1908

Na tomto místě se tradičně kladou květinové věnce v předvečer státních svátků za účasti členů sboru hasičů a představitelů obce.

V obecním parčíku byla v roce 1988 na počest 70. výročí republiky zasazena lípa a odhalen pomníček, který byl v roce 1993 přestavěn a připomíná tak i vznik samostatné České republiky.

Nejstarší památkou, nebo lépe řečeno pamětníci, je více než 700 let stará, památkově chráněná lípa. Stála tu zřejmě dříve, než Březí dostalo svůj název a než zde stálo jakékoliv stavení. S určitostí však můžeme říci, že jako mladý statný strom pamatuje dobu, kdy husitská vojska v roce 1420 dobývala hrad na nedalekém Třemšíně. Velikost stromu s dutým kmenem s více než šesti metry v obvodu a skutečnost, že tato staříčká lípa přežila několik úderů blesku, zavdala místním důvod k vyprávění různých pověstí a pohádek. Díky bohaté historii ochotnického divadla v nedalekém hostinci dostala pojmenování také jako Divadelní lípa.

Rozhovor se starostou obce Březí - Pokračování ze str. 1

za pohodlnějším a snadnějším způsobem života do jiných větších obcí a měst. Tento problém vzhledem k poloze naší obce a vzhledem k politice našeho státu (všichni dle mého názoru nemohou bydlet ve velkých městech) lze řešit asi velmi těžko.

Co chystáte pro obyvatele vaší obce na nejbližší období a jaké máte dlouhodobé plány?

V nejbližším období se chystáme na rekonstrukci vodárny a části vodovodu. A dlouhodobé plány? Jak jsem se již zmínil v předchozí otázce, trápí nás úbytek mladých lidí to znamená, že se pokusíme změnou Územního plánu a následným prodejem stavebních pozemků tento problém zpomalit, ale jak to vše dopadne uvidíme. Dle mého názoru toto také není do budoucna šťastné řešení malých obcí stavět nová obydlí pro mladé lidi a na druhou stranu Vám v obci chýtrá skoro polovina stávajících domů a chalup.

Jak vidíte „svou“ obec za 10 nebo 20 let?

Necháme se překvapit. Známe velice dobře své spoluobčany a vážím si každého kdo v naší obci žije a sdílí problémy obce s námi se všemi co zde

žijeme. Myslím si, že by z lidí, kteří zde prožili většinu svého života nikdo neměnil a za to jim velice děkuji.

Prozradíte na sebe něco osobního?

Asi to, že jsem vesnický patriot?

Co vám udělá radost? A co vás zaručeně rozčílí?

Tak radost má člověk asi ze všeho, co se povede při práci, rodina, děti a vnoučata. A co mě zaručeně rozčílí?

Lidé, kteří mě znají by se zasmáli, když napíšu, že nic, ale tak jsou určitě věci, které rozčílí asi každého.

Které místo v Jihočeském kraji (mimo vaši obec) máte rád?

To je těžké si vybírat konkrétní místa. Jihočeský kraj je krásný celkově jako celá Česká republika.

Přehled počasí v Blatné za leden

Průměrná teplota: 0,1 °C, odchylka od normálu: +1,1 °C.

Úhrn srážek: 18,7 mm, tj. 50 % normálu.

Měsíc jako celek teplotně slabě nadnormální, srážkově mírně podnormální.

Měsíční teplotní minimum ledna bylo sice pouze -8,8 °C naměřené dne 14., takže zcela chyběly silné mrazy, na druhou stranu bylo však v lednu naměřeno 28 dnů mrazových a plný počet dnů s přízemním mrazem. Dnů ledových bylo 7. S tím souvisí i vítaná možnost bruslení na přírodním ledu během tohoto měsíce. Rybníky byly zamrzlé po celý měsíc a ve 23 dnech byl led pevný, který udrží dospělého člověka. Teplotní maximum bylo naměřené dne 9. o hodnotě 12,2 °C. Leden byl dosti suchý měsíc. Drtivá většina srážek spadla během první dekády. Srážky se sice vyskytly ve 26 dnech, jednalo se však o srážky slabé či velmi slabé. Sníh v lednu ležel pouze po dobu 7 dnů o maximální výšce jen 2 cm ve dnech 6. a 7. Ve dnech 5., 23., 29. a 31. komplikovala v ranních hodinách sjízdnost silnic ledovka, ve dnech 6. a 9. náledí. Leden přinesl vyšší počet dnů s mlhou 10 a trochu vyšší trvání slunečního svitu oproti normálu. Extrém se vyskytl dne 1. a 2. v podobě velmi nízké relativní vlhkosti vzduchu, ta dne 2. v ranních hodinách klesla až na 24 %. Dne 1. večer byl krásně barevný soumrak a dne 2. svítání s atraktivními červánky.

Přehled počasí v Blatné za únor

Průměrná teplota: -0,6 °C, odchylka od normálu: -0,4 °C.

Úhrn srážek: 12,3 mm, tj. 40 % normálu.

Měsíc jako celek teplotně normální, srážkově silně podnormální. Poklidný zimní měsíc, ve kterém převládaly anticyklonální situace. Tím pádem byl i vysoký průměrný tlak vzduchu a v souvislosti s tím ani příliš nefoukalo tak, jak to bývá v tomto měsíci obvyklé. Po lednu to ovšem byl už druhý suchý měsíc, čímž vzrostl srážkový deficit od počátku roku na 37 mm. Jelikož bylo velmi málo srážek (jejich drtivá většina se vyskytla ve dnech 12. a 13.), bylo i málo sněhu. Za únor byl zaznamenán jeden jediný den se sněhovou pokrývkou o maximální výšce pouze 1 cm dne 12. Protože skoro každý den mrzlo, po celý měsíc se udržovalo promrznutí půdy, které dosahovalo až do hloubky 20 cm a po značnou část měsíce bylo i možno bruslit na zamrzlých rybnících. Na konci února však přišla obleva a led rychle tál. Měsíční teplotní minimum -12,2 °C bylo naměřeno dne 20., měsíční teplotní maximum 12,1 °C jen o pět dnů později dne 25. Za únor bylo zaznamenáno 25 dnů mrazových a 27 dnů s mrazem přízemním. Únor přinesl i poměrně vysoce nadprůměrný sluneční svit.

Zdeněk Vondra

Jste v situaci, kdy potřebujete pomoc druhých, přitom chcete být dál doma?

Váháte, zda zvládnete pečovat o své blízké v domácím prostředí?

Jste po úrazu a potřebujete pomoc druhé osoby?

Pečujete doma o blízkého a jste na to sami?

Pečovatelská služba Charity Strakonice v Blatné a okolí Vám může pomoci.

Poskytneme informace a rádi odpovíme na Vaše dotazy.

Kontakt: sociální pracovnice Marie Mašková, DiS.

777 808 985, 380 830 305

marie.maskova@strakonice.charita.cz

www.charita-strakonice.cz

Kněží, řeholníci a řeholnice – rodáci z farnosti Záborej

Na poměry venkovské farnosti, jakou je právě ta zábořská, vzešlo odtud nebyvalé množství kněží a osob zasvěceného života, zvláště řeholnic. Ty směřovaly především do řad Kongregace Školských sester de Notre Dame, jejichž mateřinec – ústřední dům se sídlem generální představené a s noviciátem – se nacházel v nedalekých Horažďovicích. Duchovním správcem a hospodářem mateřince, nutno zdůraznit, že nanejvýš zasluhujícím, byl v letech 1914–1939 P. Jan Komrská, rodák z Hlupína. V některých rodinách, jako například u Zíků z Mečichova, již zmíněných Komrských či Vrbů z Čechelovic šlo hned o několik sourozenců, blízkých, ale i vzdálenějších příbuzných, kteří si zvolili takovou životní dráhu. Osobnosti a nezřídka pohnuté osudy těch všech přibližují následující biografické medailonky.

BERAN, Matěj

* 14. 1. 1861, Mečichov

† 22. 8. 1908, Vrčeň

Syn Viktorina Berana, domkáře v Mečichově čp. 63 (* 2. 7. 1818, † 3. 4. 1889), a Marie Švehlové z Mečichova čp. 63 (* 10. 6. 1824, † 12. 6. 1879), studoval na gymnáziu v Písku a na c. k. českém gymnáziu v Českých Budějovicích (dnes Gymnázium J. V. Jirsíka). Tamtéž absolvoval i bohosloví a 20. 7. 1884 přijal z rukou sídelního biskupa Franze de Paula, hraběte von Schönborn, kněžské svěcení. Jeho spolusvěcení tak byli Msgre Jan Pavel Hille, farář v Kadově, děkan v Kasejovicích a Blatné, významný regionální historik a též fotograf (* 4. 4. 1861, † 27. 9. 1943), či P. Alois od sv. Benedikta Majer, kněz a převor konventu bosých augustiniánů ve Lnářích (* 12. 9. 1856, † 27. 12. 1932).

Po vysvěcení působil P. Beran jako kaplan v Trhových Svinech (1884–1892), Vrčeni (1892–1896) a pak farář v Prádle (1896–1908). Rád cestoval a jako první v prádelské farnosti fotografoval. Krátce předtím, než jeho život předčasně ukončila cévní choroba, se vrátil do Vrčene jako farář. Pohřben byl 24. 8. 1908 na vrčeňském farním hřbitově do kněžského hrobu, kde již odpočíval jeden z jeho předchůdců P. Václav Zelený (+ 15. 6. 1880), a kam byl později uložen též známý místní duchovní správce P. Josef Novák (+ 22. 12. 1997). Při renovaci náhrobku v roce 2023 byla po odstranění břechtanového obrostu objevena původní fotografie představující právě P. Berana, která je zde publikována.

CORVIN (KORVIN), Václav

* 21. 9. 1774, Záboří

† 31. 8. 1829, Dolní Bukovsko

Pocházel z významné horažďovické měšťanské rodiny. Mezi příbuznými měl mnoho světských i řeholních kněží. Jeden jeho strýc, P. Carpophorus Corvin (* 1. 8. 1732, † 28. 1. 1760), byl kapucínem na Hradčanech, druhý, P. Antonín Corvin (* 23. 12. 1737, † 16. 4. 1801), působil jako kaplan v Ledenicích, Bílé Hůrce, Bošilci, na zámku Orlíku, pak jako farář ve Lštění a ve Vacově. Řada duchovních povolání byla rovněž ve spřízněných rodech Tillerů a zvláště Heritesů. Zmíníme například P. Václava Vojtěcha Heritesa (* 15. 4. 1734, † 12. 2. 1822), probošta metropolitní kapituly v Praze, povýšeného dokonce do rytířského a posléze do baronského stavu.

Otcem P. Václava Corvina byl pekařský mistr Jan Václav Corvin (* 25. 5. 1744, † 11. 12. 1806), několik let hostinský v Záboří čp. 32, po návratu do Horažďovic obecní starší, radní a nakonec purkmistr, matkou jeho druhá manželka Barbora Benešová původem ze zmíněného zábořského hostince (* 3. 12. 1744, † 12. 11. 1801). Mladší bratr Petr Corvin (* 25. 6. 1777, † 2. 8. 1846) dosáhl rovněž významného postavení. Jako kvalifikovaný advokát pracoval po mnoho let coby justiciář (právní úředník) několika panství a statků v jihozápadních Čechách, nejdéle v letech 1807–1825 na panství Lnáře. Na odpočinek se vrátil do Horažďovic a zastával zde úřad purkmistra, podobně jako kdysi jeho otec.

Bohosloví absolvoval Václav Corvin v Praze, na kněze byl vysvěcen 20. 1. 1799 v Českých Budějovicích. Kněžskou službu konal jako kaplan v Katovicích (1799–1800), lokalista ve Střelských Hošticích (1800–1816) a lokalista v Dolním Bukovsku (1816–1829).

ČERNÝ, František

* 31. 7. 1879, Záboří

† 20. 4. 1926, Praha

Syn Josefa Černého, domkáře a truhláře v Záboří čp. 24 (* 16. 10. 1833, † 11. 3. 1927), a Marie Vrbové z Čechelovic čp. 5 (* 14. 8. 1847, † 1. 5. 1909). Na kněze byl vysvěcen 22. 7. 1906 v Českých Budějovicích. Působil jako kaplan v Loučimi (1906–1907), Železně Rudě (1907–1908), po krátkém přerušení aktivní služby jako zámecký kaplan hraběcí rodiny Vratislavů z Mitrovic a Schönfeldu v Kolodějích nad Lužnicí (1908–1911). Od roku 1911 byl farářem v Janově, roku 1916 dokonce vyznamenán právem nosit *expositorium canoniale*. V roce 1918 však obdržel zdravotní dovolenou a o dva roky později odešel na trvalý odpočinek. Bydlel v Praze na Královských Vinohradech, kde také zemřel následkem rakoviny patra a jazyka. Pochován je tamtéž.

HOURA, Václav

* 26. 9. 1870, Záboří

† 11. 12. 1939, Praha

Pocházel z učitelské rodiny úzce spojené se Zábořím. Jeho otec Ignác (* 30. 7. 1838, † 29. 12. 1913) působil nejprve jako pomocný, nakonec jako řídící učitel zdejší obecné školy. V Záboří učil i dědeček Josef Houra (* 2. 9. 1802, † 6. 6. 1883) a několik let též pradědeček Josef Houra (* 26. 9. 1773, † 14. 10. 1841). Matka Františka, rozená Švůgová (* 8. 11. 1842, † 4. 1. 1919), byla ze Spáleného Poříčí, ale předky měla v Kasejovicích.

Bohosloví absolvoval jako chovanec kněžského semináře v Praze. Tamtéž byl 16. 7. 1893 vysvěcen. Primici měl 30. 7. v rodném Záboří, ale duchovní službu vykonával po celý život v pražské arcidiecézi, nejprve jako kaplan v Horních Lomanech (1893–1905), poté v Novém Kostele (1895–1897), načež přešel do školství jako katecheta a profesor náboženství. Vyučoval na obecných školách v Plzni (1897–1913) a od roku 1909 i na tamější I. reálce, pak až do roku 1936, kdy se odebral na odpočinek, na reálce v Karlíně. Během let obdržel právo nosit *synodalia*, *expositorium canoniale* a za zásluhy byl vyznamenán titulem čestného konzistorního rady. Zemřel v nemocnici Milosrdných bratří na Starém Městě. Pohřben byl na Olšanských hřbitovech.

JIRSA, Josef

* 8. 5. 1869, Mečichov

† 6. 4. 1950, Neznašov

Syn Josef přišel na svět do rodiny Karla Jirsy, sedláka v Mečichově čp. 38 (* 20. 1. 1838, † 5. 5. 1906), a Kateřiny Rachové, rodem z téhož statku (* 21. 10. 1829, † 31. 12. 1900). Studoval na c. k. českém gymnáziu v Českých Budějovicích (dnes Gymnázium J. V. Jirsíka), bohosloví pak

P. Josef Jirsa (označen šipkou) s učiteli a žáky obecné školy v Sudoměřicích u Bechyně (poskytl Stanislav Hodek ze Sudoměřic u Bechyně)

v Praze, Hradci Králové, a nakonec v Litoměřicích, kde byl také 2. 7. 1893 vysvěcen. Primici sloužil 9. 7. v zábořském kostele. Velmi dlouho zůstával jen kaplanem a často byl překládán z místa na místo. Třináct let působil v litoměřické diecézi ve farnostech Kostomlaty nad Labem (1893–1896), Nymburk (1896), Veleliby (1896–1897), Držkov (1897), Horky nad Jizerou (1897–1899), Jenišovice (1899–1905) a Chožov (1905–1906). Poté byl rok bez ustanovení a přešel do rodné českobudějovické diecéze, kde ale zprvu putoval po příhraničních farnostech, nejprve jako výpomocný kooperátor v Srní (1907–1910), pak jako řádný kooperátor ve Folmavě (1910–1914), administrátor uprázdněné farnosti Dlažov (1914) a kaplan v Trhanově (1914–1915). Teprve poté, jako muž zralého věku s více než dvacetiletou praxí v duchovní správě, obdržel vlastní farnost, a to opět v pohraničí – ve Slavkově na Českokrumlovsku, kam byl ustanoven nejprve jako administrátor a záhy jako řádný farář.

Jeho složitý kariérní postup zřejmě vyplýval z osobnostních kvalit, pro něž, zdá se, nebyl u svých nadřízených příliš oblíben. Naznačuje to charakteristika, kterou o svém spolubratru v kněžské službě zaznamenal do farní kroniky trhanovský farář P. Josef Buršík: „Na 1. dubna (1915), na zelený čtvrtek byl kaplan Jos. Jirsa telegraficky ustanoven za administrátora v Lagau, Slavkov a stal se tam farářem, stár 46 let. Bylo s ním pohrdáno a snad měl své zvláštnosti, v práci byl však velice horlivý a byl dosavad jediný kaplan, který šel zpovídat, aniž by čekal na mně. Po celých 10 měsíců vycházeli jsme velice dobře.“ Buršíkův nástupce P. Antonín Pospíšil k tomu připsal zajímavou poznámku, kterou ponechávám bez dalšího komentáře: „Stal se však trochu nevhodně o rozšíření křesťanského pokolení!!“

Ze Slavkova byl přeložen na faru do Sudoměřic u Bechyně, kde setrval v aktivní službě až do roku 1944. Již během působení ve Slavkově byl roku 1922 vyznamenán právem nosit *expositorium canoniale* a o rok později jmenován biskupským notářem. Coby farář v Sudoměřicích obdržel roku 1932 čestný titul děkana „ad personam“ (pro svou osobu). Po odchodu na odpočinek bydlel nějaký čas ještě na sudoměřické faře spolu s nově jmenovaným farářem P. Janem Pitrou. Poté se ale odstěhoval na uprázdněnou faru do Neznašova, neboť místní farnost byla bez faráře, administrována *excurrento* z Týna nad Vltavou. Na neznašovském hřbitově byl také 9. 4. 1950 pochován.

KOMRSKA, Antonín

* 12. 5. 1890, Hlupín

† 17. 8. 1967, Veselí nad Lužnicí

Bratranec P. Jana Komrsky byl synem domkáře a hostinského Jana Komrsky čp. 34 (* 12. 3. 1853, † 14. 1. 1927) a jeho manželky Anny Kovářové z Hlupína čp. 2 (* 12. 3. 1853, † 14. 1. 1924). Směrování Jana a Antonína Komrskových ke kněžství nejspíše ovlivnil P. Jan Bartoš, rodák z Bělčic, svého času kaplan a katecheta v Záboří, kde oba vyučoval náboženství, a naposledy děkan v Nové Bystřici (* 13. 10. 1870, † 1. 7. 1931). Ten ve vzpomínce na ně dokonce daroval roku 1913 hlupínské kapli sv. Jana Nepomukého misál určený výhradně pro její potřeby.

Antonín Komrsky vystudoval gymnázium a bohosloví v Českých Budějovicích, kde byl také 30. 5. 1915 vysvěcen na kněze. Primici měl 1. 6. v obecní kapli v Hlupíně; kázání při této

příležitosti pronesl zábořský farář P. Václav Bodlák, jemuž pak Antonín Komrska vypomáhal střídavě s dalším spoluvěvcem, P. Antonínem Varousem z Doubravice, do svého samostatného ustanovení v duchovní správě. Začínal jako kaplan v Blatné (1915–1918). Poté působil ve stejné funkci ve farnostech Brloh (1918–1920) a Křemže (1920–1934) na Českokrumlovsku. Od roku 1934 až do penzionování v roce 1960 byl děkanem ve Veselí nad Lužnicí. Současně administroval roku 1935 excurrando sousední farnost Dráčov. Roku 1921 byl vyznamenán právem nosit *synodalia*, v roce 1948 jmenován biskupským notářem a krátce před smrtí roku 1965 osobním arciděkanem.

Nezapomínal na rodnou obec a kapli, v níž sloužil svou první mši svatou, věnoval roku 1945 nový zvon namísto původního, zrekvírovaného pro válečné účely v roce 1942.

Jako penzista bydlel u neteře Anny, provdané Šůrové, ve Veselí. Zemřel po dlouhé těžké nemoci. Pohřben byl 21. 8. 1967 na místním hřbitově za účasti 40 duchovních, mezi nimi i spolurodáka ze zábořské farnosti P. Karla Zíky, a velkého množství lidí.

KOMRSKA, Jan

* 18. 7. 1884, Hlupín

† 6. 8. 1939, Strakonice

Patrně vůbec nejvýznamnější hlupínský rodák přišel na svět jako syn Františka Komrsky, sedláka čp. 5 (* 20. 5. 1834, † 21. 8. 1906), a Barbory Nové z Doubravice čp. 28 (* 24. 2. 1843, † 14. 5. 1926). Byl bratrancem P. Antonína Komrsky, dlouholetého děkana ve Veselí nad Lužnicí (* 12. 5. 1890, † 17. 8. 1967). Pocházel z celkem deseti dětí, z nichž hned pět nalezlo svůj nový domov v USA. Mezi nimi byla i Marie (* 15. 9. 1868, † 7. 3. 1933), členka společenství Školských sester de Notre Dame, řeholním jménem Nothburga, odeslaná řádovými představenými do USA v roce 1910.

Po gymnaziálních studiích v Českých Budějovicích, která absolvoval při Kongregaci bratří Nejsvětější Svátosti (petrinů), vystudoval bohosloví na římské Nepomucenu – papežské koleji pro české a moravské studenty (Pontificio Collegio Nepomuceno). V Římě byl 25. 7. 1912 i vysvěcen na kněze. Primici sloužil druhý den, o svátku sv. Anny, v kolejni kapli sv. Václava na zámku Villa Fabri v umbrijském Trevi.

Po návratu do vlasti působil v duchovní správě českobudějovické diecéze jako výpomocný kaplan na patronátu knížete JUDr. Bedřicha Schwarzenberga v Tochovicích (1913–1914), načež byl ustanoven spirituálem mateřince Školských sester de Notre Dame v Horažďovicích. Tuto funkci pak vykonával až do své smrti. Současně byl v letech 1929–1934 a opětovně v letech 1935–1939 kaplanem v Malém Boru, mezitím kaplanem v Nezamyslicích a roku 1934 interkalárním administrátorem farnosti Velký Bor (od jejího uprázdnění do ustanovení nového faráře). Na výraz stálého úřadu spirituála obdržel roku 1922 právo nosit *expositorium canonicale*, za zásluhy v duchovní správě pak byl roku

1929 jmenován biskupským notářem a roku 1937 osobním děkanem. Vedle kněžské služby zajišťoval též výuku náboženství na obecných školách v Břežanech, Komušíně, Veřechově a Zadních Zborovicích. V pastorační i liturgické praxi uplatňoval zkušenosti získané v zahraničí, jednak za studií v Římě, jednak z působení mezi českými krajany v USA během účasti na eucharistickém kongresu v Chicagu v červnu 1927. Do Věčného města zavítal ještě třikrát, aby shlédl co nejvíce zdejších památek. Osobně navštívil též významná poutní místa Lurdy a Lisieux ve Francii.

Vynikal jako zpovědník a kazatel; krásnou promluvu pronesl například při požehnání pomníku obětem první světové války v rodné obci dne 19. 5. 1939. Několikrát vedl kněžské exercicie. Věnoval se charitativní činnosti. Podílel se na organizaci eucharistického sjezdu v Horažďovicích ve dnech 28. – 31. 8. 1930.

Výčet jeho zásluh je značně obsáhlý. Jako hospodářský správce (superior) horažďovického mateřince podnikl četné adaptace a modernizace jeho budov a příslušenství, vesměs podle vlastních námětů. Podnikl výstavbu nynější věže klášterního kostela, do níž nechal pořídit zvony s moderním elektrickým pohonem, a ozdravovny lázeňského typu pro starší sestry v Blatenské ulici. Založil nový řádový hřbitov za městem.

Jeho aktivity však díky nebývalému organizačnímu talentu výrazně přesahovaly obzor Horažďovic. Za podpory soukromých dobrodinců, jež dokázal získat pro své záměry, obyvatel obcí i vlastních finančních příspěvků se zasloužil o rozšíření kaple sv. Ludmily v Zadních Zborovicích do nynější podoby kostelíka a jeho vnitřní vybavení, o renovaci kaple v rodném Hlupíně, ve Slivonicích a Jetenovicích, o obnovu a údržbu kostela sv. Klementa na Práchni a tamní poutní tradice. Podle jeho návrhu byla provedena vnitřní výmalba a výzdoba oken farního kostela sv. Martina ve Střelských Hošticích. Pro nejednu venkovskou kapli zajistil zvon. I své ovdovělé švagrové Anně Komrskové navrhl a pomohl zrealizovat modernizaci rodné hospodářské usedlosti v Hlupíně.

Významnou úlohu hrál i v politickém a hospodářském životě Horažďovic, jednak jako dlouholetý člen městského zastupitelstva za lidovou stranu, po dvakrát i člen rady a v jednom období dokonce náměstek starosty, jednak jako člen představenstva městské spořitelny.

Zemřel ve strakonické nemocnici následkem bolestivého zánětu mozkových blan. Jeho pohřeb se konal 9. 8. 1939 za účasti 55 kněží, horažďovické řeholní komunity a velkého množství lidu. Zádusní mši celebroidal P. Antonín Petr, osobní děkan v Kotouni, a s ním současně u vedlejších oltářů P. Antonín Komrska, děkan ve Veselí nad Lužnicí, bratranec zemřelého, a jeho dlouholetý přítel P. Josef Knap, osobní děkan ve Střelských Hošticích. K poslednímu odpočinku byl P. Jan Komrska uložen na novém řádovém hřbitově v Horažďovicích.

Zásluhou manželů Mileny a Petra Břicháčkových, kteří dnes bydlí v někdejší zemědělské usedlosti čp. 5 v Hlupíně byla u příležitosti 140. výročí narození tohoto zasloužilého kněze na její bránu osazena a 19. 10. 2024 odhalena a P. JCLic. Mgr. Rudolfem M. Huškem z Blatné, duchovním správcem farnosti Zábouří, požehnána pamětní deska. Ke slavnosti byla též vydána drobná publikace „P. Jan Komrska 1884–1939, Život a zásluhy kněze – rodáka z Hlupína“.

ŠMÁKAL, Karel

* 29. 6. 1924, Mračov

† 25. 6. 2002, České Budějovice

Jeho otec Václav Šmákal (* 28. 9. 1884, † 27. 5. 1961) byl pokrývačem a malorolníkem v Mračově čp. 10, později na Lhotce čp. 217. Matka Anna Hrdličková (* 20. 1. 1890, † 7. 7. 1970) pocházela z Milčic, ale za Václava Šmákala se vdávala v únoru 1920 již jako vdova po Františku Doležalovi, domkáři v Mračově čp. 10.

Karel Šmákal absolvoval reálné gymnázium a bohoslovecká studia v Českých Budějovicích, kde následně přijal 26. 6. 1949 z rukou sídelního biskupa Mons. prof. ThDr. Josefa Hloucha kněžské svěcení. Bylo to již za nových politicko-spoločenských poměrů, které do života novokněze brzy citelně zasáhly. Po svém vysvěcení působil až do roku 1951 jako kaplan v Kraselově, Strakonici a duchovní správce na Podsrpu. Již roku 1950 se však ocitl poprvé ve vazbě pro zamýšlený přechod hranic, plánovaný spolu se dvěma dalšími kněžími. V letech 1951–1954 konal vojenskou službu u pomocných technických praporů ve Městě Libavá, Olomouci,

P. Karel Šmákal
(poskytl PhDr. Miroslav
Žitný ze Strakonice)

P. Jan Komrska (vlevo) se sestrou Nothburgou Komrskovou a zřejmě s bratrem Josefem během pobytu v USA roku 1927 (archiv Mileny a Petra Břicháčkových z Hlupína)

Břeclavi, Brně, Kuřimi a Ostravě. Podobně jako mnoho dalších takto postižených kleriků se v této době věnoval tajné duchovenské činnosti. Když se vrátil z vojny, byl ustanoven kaplanem v Českých Budějovicích, nejprve ve farnosti sv. Jana Nepomuckého, pak u sv. Mikuláše. Roku 1955 byl ale opět odsouzen k odnětí svobody, tentokrát na deset let pro velezradu a vyzvědačství. Chtěl totiž pomoci zatčenému bohoslovi Vladimíru Boublíkovi, později významnému teologovi a profesoru Lateránské univerzity v Římě, k odchodu z republiky s pomocí osoby, již důvěřoval, ale která byla nastrčeným agentem. Vězněn byl ve Valdicích. Státní souhlas k výkonu kněžské služby obdržel znovu až v roce 1969, kdy byl též opět ustanoven kaplanem v Českých Budějovicích. Poté působil mnoho let jako administrátor a následně farář v Římově (1973–1999) a současně administrátor excurrando ve Velešíně (1976–1990), Věžovatě Pláni (1977–1988) a Besednici (1988–1990). V Římově se zasadil o některé opravy poutního areálu, především o novou střešní krytinu na ambitech. Nynější generální vikář českobudějovické diecéze Mons. ThLic. David Henzl, který mu od šesti let v Římově ministroval, na něj vzpomínal jako na „hlubokého člověka jak po lidské, tak po duchovní stránce“.

Od roku 1990 byl P. Šmákal v důchodu, na definitivní odpočinek se odebral v roce 1999 a nastěhoval se do Českých Budějovic. Zemřel v tamější nemocnici. Pohřben byl 6. 7. 2002 na novém hřbitově v Blatné.

VAROUS, Antonín

* 15. 6. 1891, Doubravice

† 24. 7. 1940, Dírná

Syn Antonína Varouse, sedláka v Doubravici čp. 31 (* 31. 5. 1862, † 7. 12. 1930), a Marie Ševčíkové z Drhové čp. 2 (* 30. 3. 1862, † 22. 4. 1928), byl na kněze byl vysvěcen 30. 5. 1915 v Českých Budějovicích. Primici sloužil 2. 6. v obecní kapli v Doubravici za přítomnosti P. Stanislava Sudy, polního kuráta a pozdějšího děkana a vikáře v Březnici, toho času na dovolené u rodičů v Lažanech, který měl kázání. Než byl ustanoven v duchovní správě, vypomáhal střídavě se svým spolusvětcem, P. Antonínem Komrskou z Hlupína, v rodné zábožské farnosti.

Působil jako kaplan v Měčíně (1915–1916) a Kdyni (1916–1922), pak jako farář v Pluhově Žďáře (1922–1927), současně od roku jako 1926 administrátor excurrando a od roku 1927 až do své smrti jako farář v Dírně. Téhož roku obdržel právo nosit *expositorium canonicale*.

V Dírně se těšil oblibě pro dobrotivou a společenskou povahu. Zasloužil se též o rozvoj včelařství v obci, jemuž se sám intenzivně věnoval. Zemřel na rakovinu žaludku. Je pochován na místním starém farním hřbitově.

VONÁŠEK, Antonín (František), OESA

* 26. 11. 1845, Mečichov

† 23. 7. 1906, Praha

Narodil se Dominiku Vonáškoví, sedlákoví v Mečichově čp. 10 (* 3. 8. 1824, † 18. 1. 1863), a jeho manželce Marii Vavroňové ze Šamonic čp. 3 (* 5. 5. 1823, † 9. 12. 1873). Byl strýcem P. Josefa Vonáška (* 28. 4. 1882, † 8. 12. 1923). Po gymnaziálních studiích vstoupil do řádu augustiniánů – poustevníků (Ordo Eremitarum Sancti Augustini). Při oblažce dne 14. 10. 1869 přijal řeholní jméno Antonín. Věčné sliby složil 2. 11. 1873 v řádovém konventu ve Svaté Dobrotivé. Mezitím vystudoval bohosloví v Praze, kde byl jeho seminárním kolegou Josef Růt, pozdější farář v Záboří a děkan v Kasejovicích (* 5. 1. 1850, † 13. 7. 1915). Kněžské svěcení obdržel taktéž v Praze, dne 13. 7. 1873. Ve svém řádu plnil kněžské, katechetické i administrativní úkoly. Byl učitelem náboženství v Bělé pod Bezdězem, kooperátorem duchovní správy při hlavním řádovém konventu u sv. Tomáše v Praze na Malé Straně, v letech 1891–1904 převorem kláštera v Dolním Ročově s významným mariánským poutním místem, naposledy pak administrátorem řádového statku Stránka na Mělnicku. V samém závěru života významně pamatoval na kapli sv. Vojtěcha v rodné obci. Na vlastní náklad nechal roku 1906 renovovat její vnitřek a rozšířil bohoslužebné vybavení. Kaple byla vymalována, hlavní oltář vyštafírován, mešní kalich opatřen novou stříbrnou kupou a spolu s patenou (tácek na hostie) vyzlacen, věnován obraz Ukřižování Páně, misál, alba (bílá suknice), bílé antependium (oltářní závěs), několik purifikatorií (šátek k osušení úst kněze po přijímání Krve Páně a vytření kalicha po jeho následném vymytí), čtyři bronzové svícny a další bílé bohoslužebné textilie.

VONÁŠEK, Josef

* 28. 4. 1882, Mečichov

† 8. 12. 1923, Jindřichův Hradec

Syn Václava Vonáška, obecního starosty a sedláka v Mečichově čp. 10 (* 7. 8. 1849, † 28. 8. 1929), a Marie Vrbové z Třebohostic čp. 25 (* 6. 6. 1853, † 15. 1. 1933), byl synovcem P. Antonína (Františka) Vonáška, OESA (* 26. 11. 1845, † 23. 7. 1906). Bohosloví absolvoval v Českých Budějovicích, kde byl rovněž 28. 7. 1907 vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan v Kadově (1907–1908), Husinci (1908), Dlažově (1909), výpomocný kaplan a interkalární administrátor v Pocinovicích (1909), kaplan v Klenčí pod Čerchovem (1909–1910), Rynárce (1910) a Staňkově (1910–1911), katecheta v Žirovnici (1911–1917) a na chlapeckých měšťanských školách v Jindřichově Hradci (1917–1923). Zemřel předčasně na tuberkulózu. Pohřben byl 11. 12. 1923 na jindřichohradeckém hřbitově u kostela Nejsvětější Trojice.

VRBA, Karel Maria

* 22. 7. 1934, Čechelovice

Narodil se v Čechelovicích čp. 41 („U Mrázů“) jako čtvrtý z celkem pěti potomků svých rodičů – rolníka Josefa Vrby (* 16. 3. 1895, † 25. 2. 1948) a jeho manželky Marie, rozené Haráškové z Čechelovic čp. 30 (* 2. 8. 1905, † 1. 1. 1993). Rodinné zázemí bylo silně katolické. V příbuzenstvu najdeme hned pět řeholnic, ve všech případech členek Kongregace Školských sester de Notre Dame. Byly to především tety z otcovy i matčiny strany Benedikta (Marie) Vrbová (* 11. 2. 1892, † 18. 3. 1956) a Ottilie (Růžena) Harášková (* 12. 12. 1896, † 28. 12. 1983).

Ke kněžství inklinoval od raného věku a během základní školní docházky strávil jeden rok v takzvaném Malém semináři v Českých Budějovicích. Nadcházející změna politicko-společenských poměrů, ale i situace v rodině (smrt otce, odchod bratra na vojnu) však další toto směřování prozatím přerušila. Karel Vrba pomáhal v hospodářství, po návratu bratra z vojny nastoupil jako dělník do Českých závodů motocyklových ve Strakonici a v letech 1958–1963 absolvoval při zaměstnání večerní průmyslovku zakončenou maturitní zkouškou. Mezitím byl v podniku přeznačen na pozici technického úředníka v oboru plánování.

Díky dočasnému uvolnění poměrů se mohl vrátit k původnímu životnímu záměru a roku 1966 nastoupil bohoslovecká studia, po jejichž ukončení byl 27. 6. 1971 vysvěcen sídelním biskupem Mons. prof. ThDr. Josefem Hlouchem v Českých Budějovicích na kněze jako jeden z vůbec posledních, kteří na dlouhou dobu toto svěcení v domovské diecézi obdrželi. Primici sloužil 3. 7. 1971 v kostele sv. Markéty ve Strakonici. Během své aktivní duchovenské služby vystřídal celou řadu farností. Začínal jako kaplan, respektive výpomocný duchovní v Českém Krumlově a administrátor v Přídolí a excurrando ve Věžovatě Pláni (1971/1973–1974). Poté působil coby administrátor v Lomnici nad Lužnicí a excurrando v Hamru a Dolních Slovnicích (1974–1977), v Kardašově Řečici a excurrando v Drahově a Pluhově Žďáru (1977–1986), děkan v Sedlici a administrátor excurrando v Záboří (u Blatné) a Radomyšli (1986–1990), administrátor v Jindřichově Hradci a excurrando v Horní Pěně a Roseči (1990–1993), Jarošově nad Nežárkou a Nové Včelnici (1990), Deštné, Kostelní Radouň, Lodhéřov a Mnichu (1990–1991),

děkan v Třeboni a administrátor excurrando v Lutově a Majdaleně (1993–2002) a ještě v Novosedlech nad Nežárkou (1993–1994), administrátor v Písku (2002–2013) a excurrando v Heřmani (2002–2004), Putimi (2004–2013), Kestřanech (2004–2005), Čížově (2006–2013), Čimelicích (2010–2011), administrátor v Záhoří a excurrando v Chřešticích, Oslově (2013–2017) a od roku 2015 též v Albrechticích nad Vltavou, od roku 2017 pak jako výpomocný duchovní ve farnostech Blatná, Černívsko, Kado u Blatné, Sedlice a Záboří u Blatné.

Mimo to byl okrskovým vikářem jindřichohradeckého vikariátu (1999–2002), členem Kněžské

P. Karel M. Vrba jako čestný kanovník Katedrální kapituly v Českých Budějovicích (foto Jiří Škoch)

rady českobudějovické diecéze (2003–2008), okrskovým vikářem (2004–2013) a členem vikariátní rady (2010–2017) píseckého vikariátu a členem Diecézní liturgické komise (od 2013). Od 9. 6. 2012 je čestným kanovníkem Katedrální kapituly v Českých Budějovicích.

Ve svěřených farnostech zajišťoval opravy kostelů a jejich vnitřního vybavení. V Třeboni dal podnět k tomu, aby tamní farní (děkanský) kostel získal rozšířený titul „Panny Marie Královny a sv. Jiljí“ na připomínku zde se nacházející vrcholně gotické sochy Matky Boží s Ježíškem takzvaného krásného slohu.

Již za svého civilního povolání ve Strakonici navázal kontakt se dvěma členy karmelitánského řádu. Vstoupil do něj a spolu s nimi se podílel na tajném fungování řádové organizace v období socialismu.

Jako mnoho kněží té doby, byl i P. Karel Vrba sledován a třikrát dokonce vyslýchán Státní bezpečností. Jakoukoli spolupráci však vždy odmítl.

Na sklonku léta roku 2018 prodělal mozkovou mrtvici, k níž se posléze přidal ještě zápal plic. Od té doby již v duchovní správě aktivně nepůsobí, ale přesto neopomíná každý den odsloužit mši svatou. Žije na odpočinku na děkanství v Blatné u P. JCLic. Mgr. Rudolfa M. Huška, kterého přivedl ke kněžství a který u něj v Záboří začínal jako kaplan (farní vikář). Dne 27. 6. 2021 oslavil v Blatné 50. výročí kněžství a 21. 7. 2024 krásné 90. narozeniny. Po Mons. prof. Dr. Karlovi Skalickém, Th.D., je druhým nejstarším knězem českobudějovické diecéze. K posledně uvedenému jubileu byla Římskokatolickou farností Blatná vydána drobná biografická publikace „90 let života J. M. Karla M. Vrby“.

ZACH, Václav

* 26. 5. 1871, Milčice

† 1. 9. 1931, Sedlice

Narodil se v rolnické usedlosti čp. 3 v Milčicích („U Myslíků“), odkud pocházela jeho matka Marie, rozená Říšská (* 4. 6. 1848, † 15. 1. 1932). Otcem byl Vojtěch Zach (* 5. 10. 1843, † 28. 6. 1928), který se sem přišel roku 1868 z Nahošína. Kromě Václava měli Zachovi ještě syna Josefa (* 12. 6. 1869), který převzal otcovské hospodářství, a dcery Josefu, provdanou Bláhovou v Lázu (* 30. 3. 1874), a Marii, provdanou Hoštičkovou v Chrástovicích (* 1. 1. 1877). Rodinný grunt byl největším ve vsi, a tak není divu, že jeho hospodáři zastávali přední místa v obecní samosprávě. Již Václavův dědeček Josef Říšský byl posledním milčickým rychtářem a později radním spojených obcí Čekanice – Lažany – Milčice. Otec Vojtěch Zach byl od roku 1873 členem obecního výboru a v letech 1886–1891 starostou již samostatné obce Milčice a stejnou funkci zastával v letech 1906–1919 jeho starší syn, Václavův bratr Josef Zach. Kněžskou přípravu konal Václav Zach v Českých Budějovicích a tam byl také 18. 7. 1897 vysvěcen. Primici sloužil 25. 7. ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Záboří. Duchovenskou službu započal jako kaplan v Klatovech (1897–1898), odkud byl přeložen do Husince, kde v roce 1900 vykonával i funkci interkalárního administrátora. Z Husince odešel roku 1901 jako kaplan do Kaplice a v roce 1904 do Sedlice v rodném kraji. Tím vstoupil do svazku patronátního duchovenstva mělnicko-hořinské větve Lobkoviců a napříště působil již jen na jejích farních. V Sedlici setrval do roku 1907, kdy byl ustanoven kaplanem – expozitou v Drhově, určeným pro tuto část farnosti Čížová. V letech 1915–1917 pak byl farářem v Hoříně, odkud se vrátil jako děkan do Sedlice, jež se stala jeho posledním působištěm. Od roku 1922 byl současně biskupským notářem. Zemřel

následkem krvácení do mozku, po němž upadl do kómatu. Zaopatřen byl okrskovým vikářem a děkanem z Blatné Msgre Janem Pavlem Hillem, pohřben 4. 9. na sedlickém farním hřbitově Msgre ThDr. Janem Praschlem, kanovníkem Katedrální kapituly v Českých Budějovicích.

ZÍKA, Karel

* 19. 10. 1908, Mečichov

† 2. 4. 1983, Říčany

Byl druhým z celkem sedmi dětí Karla Zíky, chalupníka v Mečichově čp. 68 (* 1. 2. 1881, † 29. 9. 1962), a jeho manželky Marie, rozené Lexové ze Slivonic čp. 19 (* 25. 9. 1882, † 27. 9. 1955). Zíkovi projevovali silnou katolickou orientaci. Hned tři sestry budoucího kněze – Marie (* 10. 6. 1907), Anna (* 25. 7. 1910) a Ludmila (* 9. 11. 1915) – vstoupily do Kongregace Školských sester de Notre Dame v Horažďovicích, tak jako jejich teta Marie Zíková (* 15. 3. 1891).

Po maturitě na gymnáziu v Českých Budějovicích (1934) vstoupil Karel Zíka tamtéž do semináře. Kněžské svěcení přijal 19. 6. 1938 spolu s dalšími 39 bohoslovci z rukou ThDr. Antonína Eltschknera, pomocného biskupa pražského, který suploval nemocného sídelního biskupa Šimona Bárta. K jeho spolusvěcencům patřili kupříkladu P. Josef Drnek, rodák z Kocelovic, naposledy administrátor v Janovicích nad Úhlavou (* 5. 2. 1913, † 13. 10. 1968), P. Alois Kortan, děkan v Březnici (* 8. 6. 1912, † 15. 11. 1973), či P. Šebestán M. Luknár, člen Kongregace bratří těšitelů z Gethseman, kaplan a katecheta v Nepomuku (* 12. 11. 1911, † 18. 6. 1977).

P. Karel Zíka při mši u pomníku obětem 1. světové války v Mečichově (reprodukt z publikace Bohuslavy Kořánové a Pavly Kadlecové „Mečichov od chalupy k chalupě“, 2017)

Aktivní duchovenskou službu konal P. Zíka jako kaplan v Červené Řečici (1938–1939), Jindřichově Hradci (1939–1940), Veselí nad Lužnicí (1940–1946) a během té doby jako interkalární administrátor ve Křtěnově (1943–1944) a excurrando v Drásově (1944–1945), poté jako farář ve Stachách a administrátor excurrando v Nicově u Kašperských Hor (1946–1950). Od roku 1950 byl podobně jako mnoho kněží a řeholníků jeho generace držen v bývalém premonstrátském klášteře v Želivi, kde od dubna 1950 do jara 1956 fungovalo internační středisko pro režimu nepohodlné duchovní, kteří zde podléhali nucenému pracovnímu režimu a procházeli ideologickou převýchovou. Nedobrovolně zde pobýval například pozdější pražský arcibiskup a kardinál František Tomášek či P. Václav Němec, děkan v Kasejovicích. Jméno P. Zíky je uvedeno na pamětní stěně, kterou v ambitu kláštera slavnostně odhalil 13. 8. 2011 arcibiskup Dominik Duka.

Ta připomíná celkem 464 zde internovaných kněží.

I v dalších letech byl P. Karel Zíka perzekvován a znemožněno mu vykonávat kněžskou činnost. Potřebný státní souhlas získal až roku 1969. Byl ustanoven administrátorem své rodné farnosti Záboří. Již k 1. 7. 1970 však odešel do penze a odstěhoval se nejprve do domova důchodců na zámečku Hochperk v Kříších na Rokycansku, posléze do charitního domova v Senohrabech. Zemřel po dlouhé, těžké nemoci v říčanské nemocnici. Jeho pohřeb do rodinného hrobu na hřbitově v Záboří se konal 8. 4. 1983.

Řeholnice

Počet řeholnic původem ze zábořské farnosti je vskutku nemalý. Proto je představuji vesměs jen stručnou formou s důrazem na rodinný původ a vztahy. Ve všech případech jde o členky Kongregace Školských sester de Notre Dame. Upřednostněna jsou jejich jména řeholní, ta křestní uvádím v závorce.

Otilie (Růžena) HARÁŠKOVÁ

* 12. 12. 1896, Čechelovice, † 28. 12. 1983, Koclířov

dcera Vojtěcha Haráška, chalupníka v Čechelovicích čp. 30, a Barbory Samcové z Mnichova čp. 9, teta P. Karla M. Vrby

Pohřeb P. Václava Zacha v Sedlici 4. 9. 1931 (poskytl Zdeněk Zach z Milčic)

S. M. Ottilie Harášková se synovcem P. Karlem Vrbou (fotoarchiv P. Karla M. Vrby)

Angela (Marie) KALBÁČOVÁ

* 22. 9. 1901, Jindřichovice, † 22. 5. 1981, Omaha (Douglas County, Nebraska, USA)
dcera Josefa Kalbáče, sedláka v Jindřichovicích čp. 2, a Františky Kutákové z Blatanky čp. 7, sestra Marietty (Anežky) Kalbáčové

Marietta (Anežka) KALBÁČOVÁ

* 21. 9. 1899, Jindřichovice, † 26. 12. 1929, Omaha (Douglas County, Nebraska, USA)
dcera Josefa Kalbáče, sedláka v Jindřichovicích čp. 2, a Františky Kutákové z Blatanky čp. 7, sestra Angely (Marie) Kalbáčové

Onesima (Emilie) KLEČKOVÁ

* 3. 9. 1886, Zábोří, † 1. 1. 1915, Sušice
dcera Václava Klečky, rolníka a obchodníka v Zábोří čp. 36, a Marie Zíbové ze Zábोří čp. 36

Nothburga (Marie) KOMRSKOVÁ

* 15. 9. 1868, Hlupín, † 7. 3. 1933, Omaha (Douglas County, Nebraska, USA)

dcera Františky Komrsky, sedláka v Hlupíně čp. 5, a Barbory Nové z Doubravice čp. 28, sestra P. Jana Komrsky a sestřenice P. Antonína Komrsky; 1910 odeslána s čtyřmi dalšími členkami své kongregace do USA k převzetí správy Česko-katolického Hessounova sirotčince pod záštitou sv. Jana Nepomuckého ve Fentonu u Saint Louis ve státě Missouri

Náhrobek S. M. Nothburgy Komrské na hřbitově Saint Mary Cemetery v Omaze (billiongraves.com)

Albrechta (Anna) KOUTENSKÁ

* 9. 10. 1887, Zábोří, † 21. 2. 1972, Koclířov
dcera Josefa Koutenského, domkáře a zedníka v Zábोří čp. 42, a Barbory Příbové z Mužetic čp. 19, sestřenice Alice (Marie) Melicharové

Vincenta (Barbora) KŘIŠŤANOVÁ

* 15. 4. 1910, Mečichov, † 4. 1. 1939, Horažďovice
dcera Petra Křišťana, domkáře v Mečichově čp. 7, a Antonie Klečkové z Mečichova čp. 24

Qualberta (Antonie) KŘIVANCOVÁ

* 15. 1. 1866, Zábोří, † 3. 3. 1939, Omaha, Douglas County, Nebraska, USA

dcera Václava Křivance, polosedláka v Zábोří čp. 26 („U Kalistů“), a Marie Ounické z Chrástovic; 1905 generální asistentka kongregace; 1910 odeslána s čtyřmi dalšími sestrami do USA k převzetí správy Česko-katolického Hessounova sirotčince pod záštitou sv. Jana Nepomuckého ve Fentonu u Saint Louis ve státě Missouri; 1921 věnovala 600 Kč na obnovu shořelého hlavního oltáře farního kostela v Zábोří; 1930 sekretářka superiora v Omaze

Alžběta (Anna) LHOTÁKOVÁ

* 1. 8. 1887, Čečelovice, † 17. 11. 1920, Horažďovice
dcera Františka Lhotáka, chalupníka v Čečelovicích čp. 8, a Marie Bosákové z Čečelovic čp. 1, sestra Augusty (Antonie) Lhotákové, prateta P. Karla M. Vrby

Augusta (Antonie) LHOTÁKOVÁ

* 12. 2. 1870, Čečelovice, † 31. 12. 1930, Horažďovice
dcera Františka Lhotáka, chalupníka v Čečelovicích čp. 8, a Marie Bosákové z Čečelovic čp. 1, sestra Alžběty (Anny) Lhotákové, prateta P. Karla M. Vrby; ředitelka měšťanské školy v Horažďovicích, generální sekretářka a později generální asistentka kongregace

Solana (Anna) LÍSKOVCOVÁ

* 14. 6. 1890, Bratronice, † 8. 12. 1966, Štěplovec
dcera Františky Lískovce, chalupníka v Bratronicích čp. 12, a Anny Suchánkové z Bratronic čp. 12, sestřenice Prokopiny (Marie) Mrázové

Alice (Marie) MELICHAROVÁ

* 2. 9. 1886, Doubravice, † 25. 4. 1969, Svitavy
dcera Josefa Melichara, domkáře a zedníka v Doubravici čp. 52, a Marie Koutenské ze Zábोří čp. 42, sestřenice Albrechty (Anny) Koutenské

Kiliana (Kristina) MRÁZOVÁ

* 23. 2. 1873, Mečichov, † 12. 10. 1940, Horažďovice
dcera Josefa Mráze, domkáře v Mečichově čp. 39, a Marie Vydrové z Mečichova čp. 39

Prokopina (Marie) MRÁZOVÁ

* 21. 4. 1895, Čečelovice, † 30. 1. 1919, Horažďovice
dcera Matěje Mráze, sedláka v Čečelovicích čp. 12, a Antonie Suchánkové z Bratronic čp. 12, sestřenice Solany (Anny) Lískovcové

Ella (Emilie) NĚMEČKOVÁ

* 10. 6. 1916, Čečelovice, † 2. 12. 1999, Štěplovec
dcera Antonína Němečka, chalupníka v Čečelovicích čp. 67, a Anny Lhotákové z Čečelovic čp. 8; neteř Augusty (Antonie) Lhotákové, sestřenka P. Karla M. Vrby

Pravomila (Marie) POLÁNKOVÁ

* 12. 8. 1923, Doubravice, † 29. 3. 1990, Osek (u Duchcova)
dcera Karla Polánky, domkáře v Doubravici čp. 70, a Albíny Plechaté z Nahošína čp. 12

Benedikta (Marie) VRBOVÁ

* 11. 2. 1892, Čečelovice, † 18. 3. 1956, Javorník
dcera Václava Vrby, sedláka v Čečelovicích čp. 41, a Kateřiny Lhotákové z Čečelovic čp. 8; teta P. Karla M. Vrby

Anselma (Marie) ZÍKOVÁ

* 10. 6. 1907, Mečichov, † 7. 6. 1983, Opava
dcera Karla Zíky, chalupníka v Mečichově čp. 68, a Marie Lexové ze Slivonic čp. 19; neteř Magdaleny (Marie) Zíkové, sestra Elmy (Anny) Zíkové, Elmy (Ludmily) Zíkové a P. Karla Zíky

Elma (Anna) ZÍKOVÁ

* 25. 7. 1910, Mečichov, † 8. 2. 1934, Horažďovice
dcera Karla Zíky, chalupníka v Mečichově čp. 68, a Marie Lexové ze Slivonic čp. 19; neteř Magdaleny (Marie) Zíkové, sestra Anselmy (Marie) Zíkové, Elmy (Ludmily) Zíkové a P. Karla Zíky

Elma (Ludmila) ZÍKOVÁ

* 9. 11. 1915, Mečichov, † 19. 3. 1994, Svitavy
dcera Karla Zíky, chalupníka v Mečichově čp. 68, a Marie Lexové ze Slivonic čp. 19; neteř Magdaleny (Marie) Zíkové, sestra Anselmy (Marie) Zíkové, Elmy (Anny) Zíkové a P. Karla Zíky; řeholní jméno si zvolila po své předčasně zemřelé sestře

S. M. Anselma Zíková a S. M. Elma Zíková s bratrem Vojtěchem Zíkou (reprofoto z publikace „Mečichov od chalupy k chalupě“, 2017)

Magdalena (Marie) ZÍKOVÁ

* 15. 3. 1891, Mečichov, † 5. 11. 1984, Štěplovce

dcera Karla Zíky, domkářka v Mečichově čp. 68, a Kateřiny Machovcové z Mečichova čp. 17; teta Anselmy (Marie) Zíkové, Elmy (Anny) Zíkové, Elmy (Ludmily) Zíkové a P. Karla Zíky

Vladimír Červenka

Autor děkuje P. JCLic. Mgr. Rudolfu M. Huškovi, administrátorovi farnosti Blatná, J. M. Karlu M. Vrbovi, čestnému kanovníkovi Katedrální kapituly v Českých Budějovicích na odpočinku v Blatné, P. Ing. Jiřímu Špiříkovi, Th.D., administrátorovi farnosti Nepomuk, Janu Bauerovi, vicekancléři Biskupství českobudějovického, S. M. Xaveře Gubrické, generální vikářce Kongregace Školských sester de Notre Dame, Janě Vackové, starostce obce Dírná, Stanislavu Houdkovi, starostovi obce Sudoměřice u Bechyně, PhDr. Miroslavovi Žitnému ze Strakonice, Mileně a Petrovi Břicháčkovým z Hlupína a Zdeňku Zachovi z Milčic za poskytnuté informace a fotodokumentaci pro tento příspěvek.

Blatenský rodák Petr Beneš na jednokolce seká rekordy

Mezi sportovci, kteří se narodili v malebné Blatné, zaujímá Petr Beneš (41 let) velmi specifické postavení. Pro svou oslnivou kariéru

si totiž zvolil netradiční pohybový prostředek – jednokolkou. Ruku v ruce s ní přišla i přezdívka „večerníček“. Jenže zatímco animovaná postavička supluje na televizních obrazovkách práci listonoše, její protějšek z masa a kostí láme neúnavně na jednokolce nejrozičtější rekordy jako preclíky. Energie a vůle, kterou doposud blatenský rodák vydal pro splnění svých snů, by hravě protočily zeměkouli nejméně desetkrát kolem dokola.

Biketrial byl jen předehrou

Pro první zkušenosti s terénní technikou znamenitě posloužilo Petru Benešovi biketrialové kolo. To dostal od rodičů ke svým osmnáctinám. Jak se záhy ukázalo, nešlo jen o vstupenku do světa dospělých, nýbrž zároveň katapult do světa sportovních senzací a neomezeného růstu osobností. „Jezdil jsem sám. Mým oblíbeným tréninkovým koutem se stalo okolí lomu v Paštíkách, kde jsem byl postupem času doslova pečený vařený“, vzpomíná na průkopnické kilometry v přírodě dnešní hvězda adrenalínového „Olympu“.

A pak začala být základna u Paštík Petru Benešovi poněkud těsná a příliš klidná. Srdcem toužil po vzrušení a nespoutanosti závodních tratí. Tady ho znovu plně podporoval do cyklistiky stejně zapálený otec a vozil autem Petra tam, kde se organizovaně tzv. „lámal chleba“ mezi stoupenci výkonnostního pojetí. „Startoval jsem kupříkladu v Březové u Sokolova, Kutné Hoře, „Dáblíckém háji“ v Praze... Někde i opakovaně“, vypočítává blatenský rodák. Nejzdařilejším výsledkem prý bylo osmé místo. Prožil si však i mohutnou krizi, co ho degradovala až na samé dno celkového pořadí: „To šlo právě o závod v Praze. Neodpustil jsem si ho přesto, že jsem byl čerstvě po nemoci. Oči by se s trati rvaly do krve – jenže tělo stávkovalo. Dostal jsem tak pořádně na pamětnou“, připouští borec, který ale zároveň projevil pořádnou dávku osobní statečnosti.

První „láška“ voněla cirkusem, první „rande“ trvalo dva týdny

Tento historický krok pro sportovní rozpuk Petra Beneše nastal roku 2003, kdy si pořídil první jednokolkou. Svou první „lásku“, jak s oblibou uvádí: „Nejednalo se o žádný supermodel. Přišla mně na nějakých dva a půl tisíce korun, obyčejné trdlovalo na cirkusové kousky, kupříkladu žonglování. Hned když jsem ale doma rozbalil krabici, bylo mi jasné, že tu holku musím ještě předělat k obrazu svému – výměna pláště, delší kliky apod. Teprve pak to byla ta pravá společnice do nepohody“, usmívá se chlapík, který se nenechá jen tak něčím zaskočit. No a následně po čtrnácti dnech „námluv“ Petr mohl konstatovat, že k sobě skutečně patří: „Když jsem se cítil pevný v sedle, vyrazil jsem nejprve na jednokolce do města. Další cesta už vedla – jak jinak – k mému oblíbenému

paštickému lomu. Tady jsem podrobil exemplář ostrým testům v terénu, včetně třeba skokům po kamenech. Záhy jsem si uvědomil, že mi to na jednokolce jde ne-li lépe než na biketrialovém kole, tak minimálně stejně dobře. A padlo závazné rozhodnutí odložit bicykl a soustředit se na jednokolkou. Jak se ukázalo, bylo to rozhodnutí na celý život. A jsem přesvědčený, že jedině správné rozhodnutí,“ má jasno Petr Beneš. Následný vývoj událostí mu později dal za pravdu ještě mnohokrát.

Osmkrát na střídače

Za více než jedenadvacet let trvající sportovní kariéru, „posázenou“ úžasnými rekordy, vystřídal Petr Beneš osm jednokolek. Dvě z nich dokonce získal jako sponzorský dar. Nejprve od jisté východočeské firmy. Její ředitel, kterého fascinovalo netradiční pohybové umění mladého nadšence, se z vlastní vůle rozhodl ho takto podpořit. „Jako formu poděkování a protislužby jsem na sportovním veletrhu v Praze u stánku této firmy figuroval dva dny coby živá reklama. To obnášelo směs různých exhibičních prvků s jednokolkou pro zaujetí a pobavení příchozí veřejnosti,“ přibližuje báječné propojení mecenášství a oboustranného zviditelnění populární „skokan“.

Tak tohle byl model s pořadovým číslem tři. Další sponzor, který se objevil na scéně roku 2021, Petrovi zaplatil jednokolkou už vskutku „super de luxe“: „Vlastně šlo o jednotlivé komponenty, ze kterých jsem si exemplář sestavil vlastníma rukama. A s tou řádím doposud. Jen tak pro příklad pouhá osička z titanu u ní stála 6000 korun,“ je z klenoty své sbírky stále v „Jiříkově vidění“ blatenský rodák.

Za pozornost stojí rozhodně jednokolka s pořadovým číslem čtyři – i tu poctivě zkompletoval sám Petr, včetně vypletení kola: „Tak s touto fešandou jsem se zdráv a šťasten protloukl dvěma Šela maratóny. Trasa pro jednokolky tam měřila devatenáct a půl kilometru.“ Roku 2011 tuto „bohатыrku“ vystřídala dvacetipalcová „příbuzná“, podle vyjádření Petra Beneše už slušně komfortní: „Vážila sotva pět kilogramů,“ zdůrazňuje její hlavní přednost zkušený a větrem ošlehaný nezmar.

Jak se zdá, osmička nebude v tomto konkrétním případě konečným „numerem“. Petr Beneš se určitě nechystá ještě pověsit své druhé „já“ na hřebík. Sil a energie má pořád na rozdávání a možná třeba trumfne i takový symbol nezničitelnosti a nestárnutí, jakým je hokejista Jaromír Jágr.

Smršť rekordů

Za celý rok nespadne v horách tolik lavin, kolik doposud „vydupal“ na ten boží svět Petr Beneš někdy až stěží uvěřitelných rekordů v sedle jednokolek. Do České knihy rekordů byl zapsán celkem dvanáctkrát.

Tím pověstným kamínkem, co strhl celý zával, byla kniha „Škola kola“ od dalšího vynikajícího rekordmana Josefa Resslera. „Kromě praktických rad, jak ovládat kolo a průřezu jeho kariérou, obsahovalo dílo pojednání o vytvoření unikátního rekordu autorem samým – vyskákání petřínské rozhledny na terénním kole. Od toho okamžiku jsem nemyslel na nic jiného než pokusit se o totéž, ale na jednokolce,“ světuje se horlivý „lapač“ odvážných výzev.

Nebylo to ovšem jen tak. „Vrhl jsem se na intenzivní tréninkovou přípravu a vymetal všechny možné schody v blízkém i vzdáleném okolí. Nikterak jsem se nešetřil, a to se ukázalo být ve finále chybou,“ připomíná si drsný úvodník do světa, kde neplatí přírodní zákony, blatenský rodák. „Tak dlouho jsem se dobrovolně mučil, až jsem se přetrénoval. Povolily mi vazy v levé noze a bylo dočasně vymalováno“.

Tahle mrzutá, ale hlavně bolestivá zkušenost Petra vyléčila z bezhlavých útoků na vyšší mety a nasměrovala ho k systematickému rozvrhu fyzického potencionálu. A výzva jménem Petřín začala nabývat reálných obrysů... „Týden před ohlášeným pokusem o vyskákání petřínské rozhledny jsem si k ní tajně zajel a dal si celou dávku nanečisto. Zvládl jsem to, ale výsledný čas mně příliš neuspokojil. Podepsala se na něm rozhodně únava z práce a stokilometrové cesty,“ uvádí.

Ne nadarmo se ale říká: „Těžko na cvičišti, lehký na bojišti!“ Když se jeho naostro, Petr zazářil – nejenže si Petřínské giganta podrobil. Stalo se tak za fantastických sedm minut a sedm vteřin! „Pepa Dressler to dokázal za čistých sedm minut. Je třeba ale vzít v úvahu, že jsme každý tvořili nový rekord na jiném sportovním prostředku,“ poznamenává Petr Beneš.

No a pak se s rekordy v podání zaníceného dobyvatele hranic lidských možností doslova „roztrhl pytel“. Jeho heroická vzepjetí by mu mohl závidět i mýtický golem křížený s Herkulem. Jejich kompletní výčet působí tak nějak jako ve stylu sci-fi. Jenže ona je to pravda!

2007 – Vyskákání 299 schodů Petřínské rozhledny v čase 7:07,68 minut.
2008 – Skok z 230 cm na veletrhu For Travel v Praze Letňanech.
2012 – Sjezd Monineckého bikeparku na 24“ nebrzděné jednokolce v čase 9:53,25 minut.
2013 – Vyskákání 45 pater Žižkov Tower v Praze v čase 28:26 minut.
Vyskákání 715 schodů AZ Tower – nejvyšší budovy ČR – v Brně v čase 27:49,24 minut.
2017 – Sjetí Nuselských schodů v Praze na 20“ nebrzděné jednokolce v čase 41:62 vteřiny.
2018 – Vyskákání 343 Svatohorských schodů v Příbrami v čase 10:35,9 minut.
2019 – Sjetí 343 Svatohorských schodů v Příbrami na nebrzděné jednokolce v čase 7:7 minut.
Sjetí 30 pater nejvyšší budovy ČR AZ Tower v Brně na nebrzděné jednokolce v čase 14:51,2 minut.
2021 – Hodinovka ve skákání do schodů na jednokolce. Počet naskákaných schodů – 870.
2022 – Sjetí Monineckého parku na 27,5 jednokolce v čase 7:51,48 minut.
2023 – Sjetí Monineckého parku na 29“ jednokolce v čase 6:48,46 minut.

Příliš drahá pravda

Mnohaleté úsilí, sebeobětování a železná disciplína Petra Beneše vykrystalizovaly roku 2023 v pohádkovou odměnu v podobě dosažení dvou světových rekordů: Zdolání 1087 schodů na 20“ jednokolce v čase 44:23,6 minut a nejrychlejší vyskákání schodiště s 51 stupni na 20“ jednokolce v čase 26,66 sekund.

Jenže to má jeden háček. Vlastně tedy dva. Zaznamenání zmíněných světových rekordů Petra Beneše do Světové knihy rekordů něco stojí – a rozhodně nejde o pakatel. „Celkem bych musel zaplatit sumu 600 000 korun. A tak bohatý vážně nejsem,“ konstatuje zklamaně sekáč, který splynul se světovou sportovní elitou, ale nikdo si jeho jméno v „bibli výjimečných“ prostě nepřečte. Má na takové zadostiučinění plné právo, samozřejmě. Nicméně je to asi to jediné, co má. Svět chce být v první řadě bohatý, až v druhé řadě spravedlivý...

Oba světové rekordy, samozřejmě, platí. A Petra Beneše může těšit, že v novém vydání České knihy rekordů číslo osm je zastoupen hned několikrát. Mateřská půda není, naštěstí, v tomto ohledu zlatým rýžovištěm ani macechou!

Čas na aktivní Relax

V letošním roce 2025 se Petr Beneš na lov rekordů prý nechystá. „Úplně relaxovat nemůžu, protože potom bych se minimálně rok dával dohromady. Ale ten volný čas věnuji vyřešení restů, které jsem pořád odkládal. Určitě se budu udržovat v kondici, vytáhnou na světlo i trialové kolo, na kterém jsem seděl naposledy někdy roku 2008. Nechci nijak moc plánovat – jsem dvojnásobný otec a tím je i dáno, že se vážně nenudím,“ směje se stoprocentní pohodář.

Přesto posléze prozrazuje, že by se snad pokusil vylepšit některý stávající rekord: „Soustředím se, ale spíš na provedení veřejných exhibic. Hlavně chci ještě dlouho vydržet v sedle a na pedálech. Starý se necítím – vnímám však nástup nové mladé a bouřlivé generace,“ uvědomuje si svěží vítr v řadách kolegů.

Vedle dlouholeté výborné spolupráce s pelhřimovskou agenturou „Dobrý den“ s povděkem kvituje Petr Beneš pravidelný finanční příspěvek ze svého rodiště – města Blatné. Podporu mu také poskytuje jeho mateřský klub „PROSPORT Blatná“.

Husarské kousky za svou kariéru předvedl na desítkách veřejných exhibic – pravidelně je zván do obce Buzice, kde jeho patronátní spolek „PROSPORT Blatná“ organizuje již čtrnáct let ve spolupráci s tamní hospodou „U Čiláka“ cykloturistické akce.

Těší se i stále mediální pozornosti, včetně hostování před televizními kamerami a přímých vstupů do rozhlasového vysílání.

Jestli má někdo právo na zasloužený odpočinek a na to být sám se sebou vnitřně spokojený, pak Petr Beneš kandiduje do přední linie. Lidé jako on jsou ale vedle všech ušlechtilých vlastností především úžasně skromní. A tak za ně promlouvají jiní.

Vladimír Šavrdra

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Maškarní a hasičský bál

V sobotu 22. února se v odpoledních hodinách konal dětský maškarní bál. I přes menší účast dětí na bále doufáme, že se dětem, které přišly moc líbilo. Odpoledne plné her a tance završilo vyhlášením masek a nechyběla ani tradiční tombola. Ve večerních hodinách se pak konal hasičský bál. Plnému sálu hrála kapela Radka Šimsy a na přítomné čekala bohatá tombola. Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravách bálu a také moc děkujeme za sponzorské dary do tomboly.

Oslavenci v osadě Drahenický Málkov

březen

Košanová Drahomíra 90 let

Osadní výbor přeje hodně štěstí, zdraví a životní pohody.

Čeká nás

8. 3. – oslava MDŽ

31. 5. – Dětský den – Málkovský desetiboj

Lucie Kyliánová

SKALIČANY

Hasičské bilancování

Výroční valná hromada Sboru dobrovolných hasičů Skaličany se uskutečnila v pátek 10. 1. a nesla ve slavnostním duchu a připomínce loňského výročí 125 let od založení skaličanského hasičstva. U této příležitosti a u příležitosti několika významných životních výročí byla nejen našim členům udělena celá řada vyznamenání a čestných uznání

Skaličanská hasičská generalita

za dosavadní činnost, přínos sboru i obci a v některých případech za celoživotní práci, škoda jen, že si někteří členové nepřišli ocenění vyzvednout osobně, což vedení sboru poměrně mrzelo. Valnou hromadu navštívila celá řada vzácných hostů v čele s náměstkem starostky OSH Strakonice Ing. Pavlem Škardou, zástupci SDH Blatná i profesionálních složek IZS. O občerstvení se na základě věnovaného zdroje od místního mysliveckého spolku (společný spolek MS Buzice Hrad pro společnou skaličanskou a buzickou honitbu), kterému náleží velké poděkování, perfektně postaral a kulinářsky dokonale připravil Eda Finěk, děkujeme! Na schůzi bylo poděkováno i našim podporovatelům a sponzorům, byly vyhodnoceny akce konané v loňském roce a stanoveny úkoly na rok letošní, kterých není málo. Každý člen sboru je důležitou složkou naší komunity, i když se mnohdy z rozličných důvodů nemůže účastnit našich akcí a sbor jako takový, tak, jak bylo na výroční schůzi řečeno, vždycky byl, je a snad i nadále bude nositelem místního společensko-kulturně-sportovního dění.

Malá penčle

„Malá penčle“, tak je nazván sportovní turnaj ve stolním fotbálku, jehož termín je vždy propojen s konáním výroční členské schůze skaličanského hasičstva a navazuje na ni hned druhý den po jejím konání. V sobotu 11. 1. tak proběhl další, již 4. ročník tohoto turnaje. Turnaj hrají dvoučlenná družstva a je již tradicí, že mají poměrně zajímavé názvy. U hracího stolu se letos při slabší účasti než v minulých ročnících setkala družstva s názvy Jídlo tým, Pivo tým, Kozenky, Jiříci nebo Vidláci. Turnaj opanovali mladíci Dominik Blovský a Jakub Kotál (Vidláci), kteří se posunuli z loňského bronzu na zlato a přerušili tak dosavadní jednoznačnou turnajovou hegemonii Pivo týmu. Ve finále již potřetí za sebou prohrál tým Jiříci, který tvoří pánové těchto jmen – Blovský a Vylita a opět brali stříbro! Bronz patřil družstvu Jídlo, který turnaj odehrál ve složení Tomáš Fořt a Jakub Darda. Turnaj se každoročně hraje s 12 družstvy, v letošním roce však došlo na slabší účast a to v počtu 9 týmů, což však nevedlo k dobrému duchu turnaje, který proběhl v přátelské a pohodové atmosféře a kromě vítězného týmu vyhrála zejména dobrá nálada. Turnaj je zvláštní tím, že máme upravené pozice figurek fotbalistů a hraje se tak v opačném gardu („levoručka“) z důvodu případného znesnadnění hry zkušeným hráčům tak, aby si mohli zahrát úplně všichni, kteří chtějí, i ti, kteří stolní fotbálek běžně nehrají nebo nikdy nehráli, tak příště určitě přijďte! Děkujeme všem místním i přespolním účastníkům turnaje za příjemně strávený den v jejich společnosti!

Účastníci turnaje Malá penčle

Maškarní rej

Další maškarní rej máme ve Skaličanech za sebou. V loňském roce byla pomyslná kvalitativní laťka nastavena hodně vysoko a všichni jistě s napětím očekávali, jak to bude v roce letošním. Realita nakonec překonala veškerá naše očekávání a nadějně vyhlídky, neb pořadatelé se s touto skvělou akcí vypořádali na podtrženou jedničku a akci posunuli opět na vyšší piedestál. Dokonalá příprava sálu obecního domu, shánění sponzorských cen a perfektní příprava masek nejen pořadajících jedinců přinesla do naší obce akci, která se velice vydařila a byla vysoce kladně hodnocena i nezamaskovanými přítomnými. Množství doplňujících her pro děti i dospělé večer úžasně rozproudily a taneční kreace pokračovaly i do pozdních nočních hodin. Oceněny byly jak dětské, tak dospělácké masky a kdo nepřišel, tak nemohl vyhodnotit parádně připraveného Boba a Bobka i s kloboukem kouzelníka Pokustóna, bílou paní, rytíře, celou a kompletní rodinku Simpsonových, půvabné kominice a neméně půvabné a dokonalé lištičky, šejka z Arábie, žabí rodinku, monumentálního orla bělohavého a stejně monstrózního tučňáka, indiány, leteckého pilota, malé pivo, řidiče/řidičku autobusu i se svým servismanem, Macha a Šebestovou i s utrženým sluchátkem, spartakiádní cvičence z NDR, žabáka, hokejové fanyanky, princezny a víly nebo úžasně loutky na klíč a chybět samozřejmě nemohl ani kostlivec a hashrman. Zajímavou eskapádu předvedla maska ztvárňující Josefa Ladu, která se stala, jak jinak obětí „rvačky v hospodě“ v reminiscenci na slavný autorův obraz. Takto různorodé a i další perfektně připravené masky jsme u nás ve Skaličanech mohli vidět na našem maškarním reji. Doufáme, že si jej všichni přítomní užili. Organizátoři děkují za pomoc s přípravou sálu, za pomoc s obsluhou hostů u baru a za pomoc při úklidu. Bez vás by to nešlo! Velké díky patří sponzorům, kteří nás štědře obdarovali cenami do tomboly a my tak mohli příchozím zpříjemnit večer. Velké díky patří hlavně těm, kteří se přišli bavit a dokázali si připravit tak úžasně masky, bez Vás by náš maškarní rej nebyl takový, jaký byl, a už nyní se těšíme

Společné foto z maškarního reje ve Skaličanech

SPONZOŘI

Švadlenka Sladká Miroslava Salon ANETA - Korbelová
Elektromontáže Blatná, spol. s r.o. OVOCE, ZELENINA Jiří Šourek
Jiří Kotál Martina Ředinová Pražákoví Sára Ředinová Solarovi
Vylitovi Štědranská Alena Vítovcoví Kopeckých

Organizátoři a pořadatelé děkují všem sponzorům za materiální i finanční příspěvky. Veškerý výtěžek bude věnován na podporu hasičů ve Skaličanech.

Sponzoři maškarního reje ve Skaličanech

na další ročník! Speciální poděkování patří hlavním organizátorům, kterými byli Martina Ředinová, Kateřina a František Pražákové a Jirka Kotál, dobře víme, co organizace podobné akce obnáší a tak před Vámi smekáme obří klobouk kouzelníka Pokustóna a děkujeme! Psal Václav Cheníček, fotografovali Jakub Darda, Michal Peroutka, Lukáš Fořt, Kateřina Pražáková, Linda Lehečková

Čarodějnice a stavění máje 2025

30.4.2025 od cca 16:30 hod. na tradičních místech ve Skaličanech

Pořádá Sbor dobrovolných hasičů Skaličany a Osadní výbor Skaličany

Dobrou náladu a něco na opečení vezměte s sebou!
Podmínkou účasti je úsměv na tváři, dobrá nálada a absence hněvu a našťvanosti!

Děti obdrží buřtíky zdarma

Občerstvení v běžném rozsahu zajištěno u májky a u pálené vatry bude výčep s pivem také!

Na Vaši účast se těší pořadatelé!

Sbor dobrovolných hasičů Skaličany a Osadní výbor Skaličany pořádají:

Skaličanská pout'

Sobota 17. května 2025

Pouťová mše svatá
od 10:00 hod. v kapliče

Pozdně odpolední sousedské posezení
od 16:00 hod. - parket u Rybníčka

Pouťový podvečer a večer s hudbou
(od 19.00 hod.)

k tanci, poslechu a ke všeobecnému obveselení místních i přespólních hraje hudební těleso:

K-BAND

Neděle 18. května 2025

Odpolední sváteční sousedské posezení (od 13:00 hod.)

Tradiční občerstvení zajištěno do vyčerpání zásob v běžném rozsahu po oba dva dny

* Vstupné dobrovolné * Akce se koná za každého počasí * Skaličany - u Rybníčka *

* V případě velmi nepříznivého počasí se akce uskuteční v obecním domě č.p. 20 *

BLATNÁ

Kulturní Plantáž Blatná květen – červenec 2025

Výběr z akcí

Podrobnější informace www.plantaz-blatna.cz

8. 5. 14-17 h

Jazz Day

Přijďte oslavit výročí 80 let od konce 2. světové války hudbou a tancem s legendárním Rozhlasovým Big Bandem Gustava Broma.

30. 5.

Den dětí na plovárně

7. 6.

Pouliční slavnost

13. 6.

Muzejní noc

27. 6.–29. 6.

ARTfestival Výstava růží

Květinový most a tisíce bílých růží ozdobí poslední červnový víkend historické centrum Blatné – města růží.

Letošní ARTfestival je věnován růži Jana Böhma pojmenované po jeho prvorozené dceři „Máňa Böhmová“.

21. 7.–25. 7.

Příměstský tábor pro seniory

Kulturní Plantáž Blatná

kulturniplantazblatna

Masopust

Paní vychovatelky Drůbová a Rybová se rozhodly připravit pro děti ze svých oddělení odpoledne věnované masopustu, které proběhlo 12. února. Je důležité dětem připomínat tradice a zvyky. Děti si poslechly zajímavosti o masopustu. To je období od Tří králů do Popeleční středy. Je to období hodování, tancovaček, a především průvodu maškar, kterým masopust vrcholí. Děti zhlédly krátkou ukázkou Chaloupka na vršku: Jak to bylo o Masopustu. V průběhu odpoledne děti skládaly puzzle, luštily křížovky, odpovídaly na otázky v masopustní stezce, hrály pexeso a Dobble, vypracovávaly pracovní listy a měly možnost vymalovat si obrázky typických masopustních maškar. Jedná se například o tyto postavy: bába s nůží, slaměný, kobyla, lauf, smrtka, kominík, Turek a medvěd. Těšíme se na další tematickou akci.

Bc. Marie Drůbová, vychovatelka školní družiny

Šachový turnaj na Gymnáziu ve Strakonici

Dne 20. 2. se na Gymnáziu ve Strakonici konal 3. ročník šachového turnaje pro žáky 2. stupně ZŠ a nižších ročníků víceletých gymnázií. Zájem o tento turnaj byl opravdu velký. Na naší škole se přihlásilo celkem 9 soutěžních týmů. Pro obrovský zájem soutě-

žících jsme museli pro reprezentaci za naši školu vybrat pouze 5 týmů. Všichni bojovali opravdu statečně v 7 kolech po 15 minutách. Z celkového počtu 27 zúčastněných týmů naše škola vybojovala krásná místa: 10. místo – tým „Kilo polohrubé mouky“ (Lukáš Kolář, Hubert Kolman), 16. místo – tým „Ryba v kleci pro ptáka“ (Jaromír Koman, Filip Dobřemysl), 17. místo – tým „Královny z Komendy“ (Eliška Vanduchová, Sandra Zdvoračková), 19. místo – tým „Babeřáci ZŠ JAK“ (Marek Převrátíl, Jiří Týc), 24. místo – tým „JAK zbít sviště“ (Lucie Bari, Anežka Říhová). Všem žákům moc děkuji za reprezentaci naší školy a přeji úspěchy v dalších soutěžích.

Mgr. Hana Šafaříková

JAK jsme soutěžili ve Strakonici

Dne 26. 2. 2026 vyjelo 12 žáků ze 3. a 4. tříd do Strakonice na Přírodovědnou soutěž veverky Rezky. Děti soutěžily v poznávání rostlin a živočichů. Při vyplňování zadaných úkolů si vedly skvěle. Nejlepší žáci Jakub Kříž a Jan Černý získali druhé a třetí místo. Všem žákům děkuji za výbornou reprezentaci školy.

Mgr. Pavla Voborníková, tř. uč. 4.B

JAK jsme hledali Bezdědovický poklad

Kdo byli naši předci a jaký měli v Bezdědovicích poklad? Odpovědi na otázky o osídlení Blatenska Kelty si zodpovídali žáci ze 4.B při projektovém dni. Pro názorné představení života po osídlení Kelty v okolí řeky Lomnice jsme si zapůjčili z muzea Kufříky všemi směry. Bezdědovický poklad jsme museli také hledat, ale stálo to za to, protože jsme si pak mohli osahat všechny keltské předměty a oblečení. Během vyučování jsme plnili úkoly, ukazovali jsme si, co už Kelty uměli, oblékli jsme se do keltských oděvů a celý den jsme zakončili tvorbou hliněného hrnce, který jsme slepili jako ostřílení archeologové. Učit se všemi směry je opravdu zábava.

Tř. uč. 4.B Pavla Voborníková

Na chvílku školákem

Školní rok se přehoupnul do druhé poloviny, a proto se pomalu rozběhly přípravy nového školního roku. K nim již klasicky patří i předzápisové akce pro předškoláky z blatenských mateřských škol – Na chvílku školákem.

Letos si pro ně prvňáčci s paními učitelkami připravili celou hodinu, aby si mohli na vlastní kůži vyzkoušet, jaké to je být školákem. Prvňáčci jim uvolnili místa v lavicích a přečetli pohádku O veliké řepě. Společně si pak zahráli s loutkami postavíček z pohádky.

Dále předškoláci plnili několik aktivit spojených se všemi hlavními vyučovacími předměty – třídili obrázky podle barev, zkoušeli přiřazovat obrázky k počátečním písmenům a počítali zvířátka na statku. Za odměnu na ně čekala první jednička od třídní kamarádky – stonožky Agátky.

Předškoláci byli i šikovní tanečníci – s prvňáčky si zatančili taneček, který měli žáci připravený na předvánoční čertovské vystoupení.

Závěr hodiny patřil zase pohádce – společně s pomocníky z 1. třídy vybarvovali omalovánky, které si odnesli i s kornoutem se sladkou odměnou.

Přestávkové čekání na divadlo si děti zpříjemnily oblíbenou hrou Já mám, kdo má. Celé školní dopoledne uzavírala pohádka O dvanácti měsíčkách v podání členů dramatického kroužku pod vedením paní vychovatelek Ivy Lojíkové a Anety Lávičkové.

Malí herci celou pohádku ukončili krásnou závěrečnou písničkou. Poděkováním i pochvalou za skvělý výkon jim byl zaslužený potlesk.

Předškoláci i školáci si tato dopoledne užili – prvňáčci rádi viděli své paní učitelky ze školek a své mladší kamarády a předškoláci jistě poznali, že si ve škole mohou užívat hodně her a radosti.

Mgr. Jana Krapsová, třídní učitelka 1.A
a Marcela Karbanová, třídní učitelka 1.B

Pohádkové dopoledne s Dvanácti měsíčky

V posledním únorovém týdnu ožily prostory naší školy smíchem, radostí a kouzelnou atmosférou, když Pohybově-dramatický kroužek předvedl první divadelní představení pro své spolužáky a děti z mateřské školy. Malí diváci se na chvíli ocitli v pohádkovém světě plném fantazie a dobrodružství. Sledovali příběh skromné Marušky, která s pomocí laskavých měsíčků překonala nástrahy své macechy a nevlastní sestry. Celé představení bylo pečlivě připravené a doplněné krásnými kulisami a kostýmy, které umocnily kouzelnou atmosféru pohádky. Všichni účinkující se svých rolí zhostili s nadšením a profesionalitou, což publikum ocenilo bouřlivým potleskem. Bylo krásné vidět, jak si děti představení užily a jak naši mladí herci, dokázali vykouzlit úsměvy na jejich tvářích. Všem účinkujícím patří velká pochvala za jejich píli a nadšení, se kterým představení připravili. Už teď se těšíme na další vystoupení, která nám dramatický kroužek přinese!

Iva Lojíková, Aneta Lávičková

Školní družina

Ve školní družině jsme během uplynulých dvou měsíců zažili spoustu zábavných a tematických dnů.

První takovou akcí bylo pyžamové odpoledne, které si pro děti ze svých oddělení připravily paní vychovatelky Drůbová a Hrubá. Dne 8. 1. 2025 si děti přinesly svá oblíbená pyžama, plyšáky a polštářky. Pro všechny účastníky byly připravené nejrůznější pracovní listy, křížovky, doplňovačky, skládačky, omalovánky, puzzle a pexesa s tématem pohádek a večerníčků.

Další akce, které se účastnila všechna oddělení školní družiny, byl týden svetrů. V týdnu od 20. 1. do 24. 1. děti nosily svetry, které byly

barevné, háčkované, pletené nebo vánoční. Děti si vzájemně předvedly svetry a nosily opravdu zajímavé kousky. Nezůstalo jen u nošení svetrů, některé svetry jsme si s dětmi vyrobily a vymalovaly. Nechyběla ani ukázka pletení a háčkování.

V týdnu od 10. 2. do 14. 2. se všechna oddělení školní družiny nechala inspirovat Valentýnem. Děti měly možnost vyrobit si srdíčka z nejrůznějších materiálů. Vznikla velká škála srdíček, obrázků a valentýnek. Protože celodružinové téma je Letem světem, děti si povídaly o tom, jak se Valentýn slaví ve světě.

Počasí nám už přeje, proto trávíme hodně času na školním dvoře, kde s dětmi hrajeme nejrůznější hry.

Nyní se už všichni těšíme na jarní období, kde máme v plánu další tematická odpoledne.

Marie Drůbová, vychovatelka školní družiny

Dramatizace balady Vodník od K. J. Erbena ve třídě 6.A

Po Vánocích jsme se o výuce češtiny zabrali do Kytice Karla Jaromíra Erbena. Polednici už známe z 1. stupně, ale se zájmem jsme si přečetli, jak vtipně ji přepracoval Jiří Suchý. Na dalších stránkách učebnice jsme narazili na jeho baladu Vodník. Pouhá recitace nám nestačila. Dostali jsme za úkol ji zahrát. Připravili jsme si vrbu, na které sedává vodník, a jezero, do kterého se prolomí lávka s nešťastnou dívkou. Učili jsme se pouze část textu a vždy ve skupině po 3 jsme hráli úsek, kdy se dívka utopí. Potřebovali jsme vypravěče, dívku a vodníka. Někteří žáci si přinesli krásné kostýmy, které byly hodnoceny zvlášť, a děti měly spoustu nápadů, jak vylepšit scénu. Výsledná dramatizace byla velice zdařilá, text zvládly i naše ukrajinské spolužačky, a hlavně nás vystoupení bavilo. Byly to trochu jiné hodiny češtiny.

Mgr. Dana Princová, vyučující ČJ

Preventivní akce Hope4kids

V měsících lednu, únoru a březnu proběhly na naší škole ve třídách prvního i druhého stupně preventivní akce od společnosti Hope4kids z. s. pod vedením odborné lektorky Bc. Elišky Zeiskové. Všechny třídy naší školy tak během tohoto roku absolvovaly jeden z programů Etických dílen od této společnosti. Témata byla volena podle věku žáků a specifík jednotlivých tříd.

Na prvním stupni byly programy zaměřeny na osvojení principů dobrého kamarádství, komunikaci a ohleduplnost mezi spolužáky, základní vzorce bezpečného chování, zvládání stresových situací a prevenci agrese a šikany. V 6. a 7. ročníku byly programy zacíleny na podporu dobrého fungování kolektivu, posílení komunikace a zodpovědnosti za svá slova a chování, zvládání konfliktních situací a prevenci agrese, šikany a kyberšikany. Osmáci absolvovali program na prevenci nezdravých způsobů řešení životních situací, jako jsou alkohol, sebepoškozování, poruchy příjmu potravy či jiné závislostní chování a deváťáci na prevenci rizikového sexuálního chování a posílení schopnosti čelit tlaku médií či motivace k zodpovědnému rozhodování.

Všechny programy hodnotili žáci i učitelé velmi pozitivně, a tak budeme také v příštím školním roce pokračovat ve spolupráci s touto společností.

Mgr. Ondřej Kočovský, školní metodik prevence

Zima ve školní družině ZŠ TGM Blatná

Zima přinesla do školní družiny ZŠ TGM Blatná nejen mrazivé dny, ale také spoustu radosti, tvoření a zábavy. Děti si užily kouzelný advent, kreativní soutěže i veselé karnevalové reje. Jak jsme společně prožili zimní měsíce?

Adventní čas jsme si zpřijemlili tradiční vánoční výstavou plnou krásných dekorací, které si návštěvníci mohli zakoupit. Na akci zavítali rodiče, prarodiče i zástupci města a školou se nesla sváteční atmosféra.

V předvánočním čase se všechna oddělení školní družiny sešla u vánočního stromečku. Za doprovodu houslí a kytary zazněly známé koledy a děti si užívaly kouzelnou atmosféru. Největší radost přinesla nadílka – nové hry a pomůcky pro družinu.

V lednu se třída proměnila v rušné tržiště při oblíbené burze hraček. Děti si mohly vyměnit či prodat své staré hračky a najít si nové poklady. Děti se začátkem roku též zapojily do výtvarné a rukodělné soutěže s názvem Krmítko s ptáčky, kde vytvářely výkresy i skutečná krmítka. Akce podpořila jejich kreativitu i vztah k přírodě. Výsledkem byla vskutku nádherná a originální díla!

V únoru jsme nemohli vynechat oblíbený maškarní karneval. Ten přilákal princezny, piráty i zvířátka, která si užila program plný tance, her a soutěží. Nechyběly oblíbené taneční hity a každý si domů odnesl malou odměnu.

Družina je místem plným tvoření, radosti i společných zážitků. Děkujeme všem, kdo se na organizaci podíleli, a těšíme se na další akce!

Vychovatelky ŠD

TGM na lyžařáku

Letošní lyžařský kurz jsme uskutečnili na začátku ledna, takže z režimu vánočně prázdninového jsme plynule přešli do režimu lyžařského. Zadovský areál tentokrát nabídl přímo ideální podmínky pro výuku. Na upravený svah nás dopoledne i odpoledne odvázel z chaty Cihelny skibus. Téměř pět desítek žáků rozdělených do čtyř výkonnostních skupin trénovalo lyžařské dovednosti od prvních krůčků až po zdokonalování carvingové techniky. Všichni instruktoři se trpělivě věnovali svým svěřencům a zasloužili se o to, že všichni nakonec vyjžděli sedačkou na vrchol a bezpečně se obloučky dostali zpět až k nástupní stanici. Pro mnohé z nich to byla na Zadově lyžařská premiéra a vizitkou kvalitně odvedené práce instruktorů hlavně třetího a čtvrtého družstva je, že prakticky všichni zdárně projeli obě kola závěrečného závodu v obřím slalomu.

Jako vždy byl výcvik doplněn přednáškami o historii lyžování, výstroji a výzbroji, nových trendech, bezpečnosti a chování na sjezdovkách. Děti viděly spoustu materiálů a zajímavostí z lyžařského sportu a vše, co je možné s prkýnkou na nohou udělat.

Před večerkou vždy zástupci jednotlivých pokojů přednesli své básně. V době půldenního povinného volna jsme podnikli tradiční procházku k churáňovské meteostanici. Návrat nám zpříjemnila horká čokoláda a další pamlsky z vyhlášené cukrárny. Závěrečný večer jsme věnovali vyhlášení výsledků slalomu, poté následoval karneval a nezbytná diskotéka. Po sobotním ranním úklidu, naložení bágů a lyží jsme smutní, že končí něco pěkného, ale plni lyžařských i jiných dojmů vyrazili domů za svými blízkými.

Mgr. Jaroslav Voříšek

Karneval v MŠ Husovy sady a Vrchlického

Patronát deváťáků nad prvňáky funguje už několik let. Nezačíná až vstupem žáků 1. ročníku do školy, ale mnohem dříve. Předškoláci navštěvují naši školu před Vánocemi, kdy si vyrábějí za pomoci našich žáků přáníčka, chodí si prohlédnout výstavu.

Budoucí deváťáci se s nimi také seznamují u nich ve školce a za tímto účelem pro ně pořádáme maškarní karneval. Letos zamířili žáci osmých tříd do MŠ Husovy sady a Vrchlického. Přinesli s sebou různé hry a soutěže a samozřejmě měli také masky. Nakonec si malí a velcí kamarádi společně zatančili na diskotéce.

Všichni si spolu užili skvělý den. Až v září děti do naší školy přijdou, budou už tady mít kamarády, kteří jim se vstupem do školy pomohou a budou je provázet celým prvním školním rokem.

Ing. Mgr. Ivana Matějovicová, Mgr. Eva Wachtlová,
třídní učitelky osmých ročníků

Úspěch týmu Juklíci na šachovém turnaji

Dne 20. února se na gymnáziu ve Strakonici uskutečnil třetí ročník šachového turnaje dvouletých týmů O pohár ředitele gymnázia, který přilákal mladé talenty z různých škol. Mezi účastníky bylo 10 žáků z naší základní školy, kteří se do turnaje zapojili s velkým nadšením. Tým Juklíci, složený ze sourozenců Jakuba (7. ročník) a Šimona (2. ročník), se nakonec stal jedním z hlavních lákadel celé

akce a získal stříbrnou medaili.

V konkurenci čtyřiapadesáti šachistů prokázali oba mladí hráči skvělou taktiku, velké soustředění a bojovnost, což je dovedlo až na pomyslný stupínek vítězů. Tým Juklíci se prezentoval vynikajícím výkonem. Dokázal porazit několik silných soupeřů a svou hrou zaujal nejen organizátory, ale i diváky.

Také ostatní chlapci mohou být na své výsledky a umístění pyšní:

- Stanislav Matoušek (5. ročník) a Štěpán Muchl (4. ročník) se umístili na skvělém 8. místě.
- Štěpán Poustka (4. ročník) a Mikuláš Slováček (4. ročník) na krásném 14. místě.
- Matěj Kubeš (2. ročník) a Josef Mourek (4. ročník) hned za nimi na 15. místě.
- Simon Bulka (4. ročník) a Radek Paukner (4. ročník) na pěkném 23. místě.

Všechny týmy se bezpochyby staly hrdými zástupci naší základní školy. Gratulujeme Jakobovi a Šimonovi i ostatním chlapcům a těšíme se na jejich další šachové úspěchy!

Zuzana Voračková

Společně rozkveteme

Přesně takhle jsme nazvali náš společný projekt spolupráce spolku Růže Blatná a žákovského parlamentu ZŠ TGM. Vlastně nás spolek nemusel ke spolupráci ani dvakrát přemlouvat. Přišlo nám úplně přirozené vytvořit takovou „žakovskou“ alternativu a zasadit se o propagaci odkazu Jana Böhma... a přitom toho hodně zasadit... doslova.

Za uplynulý rok jsme toho stihli opravdu hodně. Účastnili jsme se všech spolkových setkání, pomáhali jsme s úklidem záhonů ve Fügnerově ulici, zazimovávali jsme růže, vzdělávali jsme se v péči o ně a nevynechali jsme ani zmapování stezky Blatenských královen, kterou jsme ukázali i návštěvníkům konference žákovských parlamentů.

Naším dosud největším společným počinem je přestavba hřiště u školy. Děkujeme Městu Blatná, že na naši prosbu o revitalizaci celého

prostoru hřiště reagovali okamžitě. Většina herních prvků byla totiž v nevyhovujícím stavu, od jara do konce školního roku jsme se potýkali s přerostlými kopřivami, informační tabule se pomalu rozkládala na kousky a o posprejovaných lavičkách a koších ani nemluvě. Měli jsme od začátku šanci zasáhnout do projektu a navrhnout prvky, které na hřišti postrádáme. Společně se zástupci města jsme na hřišti strávili spoustu času. Diskutovali jsme o povrchu, o bezpečnosti a o návratu „domečku“, který kdysi býval dominantou hřiště.

Ve spolupráci s Nadací Via se podařilo už na podzim zajistit sazenice růží, které v tuto chvíli lemují hřiště. Sázeli jsme samozřejmě sami, protože už víme, jak na to. Jsme také rádi, že jsme se seznámili s paní Marií Moulíkovou, která nám poskytla své pohádky o růžích. My je určitě využijeme při dotváření celého hřiště.

Jestli fandíte naší spolupráci, budeme rádi za váš hlas, protože náš společný projekt postoupil mezi deset nejlepších projektů zaměřených na občanskou iniciativu žáků. I letos tak pojedeme obhajovat náš projekt do Senátu ČR, a to 4. dubna 2025. Držte nám palce! Děkujeme!

Ludmila Růžičková, Zuzana Voračková
a členové žakovského parlamentu

Okénko do ZŠ Holečkova č. 9

Sociální síť a kyberšikana

V lednu proběhla na naší základní škole interaktivní preventivní přednáška na téma sociální síť a kyberšikana, která byla určena pro žáky 4.–8. tříd. Akci vedli zkušený policista a pracovníce sociálního odboru, kteří dětem zábavnou a zároveň poučnou formou ukázali, jak se bezpečně pohybovat v online světě a chránit své soukromí.

Přednáška zahrnovala příklady z reálného života, které děti snadno pochopily, a diskuse o tom, jaké nebezpečí může přinést neuvážené sdílení informací na internetu. Policista předvedl, jak snadno lze zneužít informace, které lidé veřejně sdílejí, a vysvětlil, jak se chránit před podvodníky. Pracovníce sociálního odboru zase hovořila o tom, jak rozpoznat kyberšikana a co dělat, když se s ní děti setkají. Celý program byl doplněn praktickými tipy a zapojením žáků do řešení modelových situací.

Děti si z přednášky odnesly nejen důležitá poučení, ale také si uvědomily, jak velkou roli hraje vzájemný respekt na internetu. Akce byla přijata velmi pozitivně a děti ocenily, že se s nimi o závažných tématech mluvilo otevřeně a přístupnou formou.

Přednáška ukázala, že prevence může být nejen poučná, ale i zábavná, pokud je vedena citlivě a s ohledem na věk dětí. Škola plánuje v budoucnu další podobné programy, které pomohou dětem bezpečně zvládat nástrahy digitálního světa.

Mgr. Pavel Hubený

Využívání volného času

Na konci loňského roku jsme do školy pořídili Hookey – stolní hokej, též „šprtec“, a uspořádali jsme předvánoční turnaj dvojic v této zábavné hře. Po vánočních prázdninách jsme hru zpřístupnili všem zájemcům.

Je umístěna na chodbě prvního pavilonu a o přestávkách je u ní denně čilý ruch. Probíhají nelítostné souboje mezi žáky a žákyněmi, a proto jsme zde vylepili tabulku, do které se výsledky jednotlivých zápasů zapisují.

Na konci měsíce února jsme tabulku vyhodnotili a všichni jsme se zúčastnili slavnostního vyhlášení výsledků žakovského snažení s předáním cen. Vítězem prvního neoficiálního přestávkového turnaje se stal žák 6. třídy Jirka Vach. O

jeho triumfu tentokrát rozhodovalo celkové skóre všech zápasů. Nejlepší dvojice reprezentovala žáky v superfinále proti pedagogům. Souboj byl velice vyrovnaný a štěstí se tentokrát přiklonilo na stranu učitelů, kteří zvítězili v poměru 3:2.

Teď jsme tabulku vyměnili za novou a přátelské souboje se rozjely znovu naplno. Motivace k úspěchu a neustálému zlepšování a zdokonalování je více než patrná. Hlavním důvodem je ztráta volného času mezi vyučovacími hodinami a nenápadná snaha odvrátit pozornost od přehnaného používání mobilních telefonů. Zatím se vše úspěšně daří.

Maškarní karneval

V poslední době se většina pracovních a výtvarných činností ve školním vyučování i ve školní družině zaměřovala na přípravu maškarního karnevalu. Děti byly nenásilnou formou vtahovány do světa fantazie a motivovány k radosti z věcí příštích. Protože hlavním tématem měla být roční období a měsíce v roce, byly nenápadně připravovány i na tuto část karnevalu, ve které měly být odměňovány za své znalosti.

A už je tady karnevalový den! Připadl přesně na 4. března, kdy se letos má správně slavit masopustní veselí. Zítra začíná šestinedělní půst, který trvá až do Velikonoc. Ale o půstu dnes nemůže být ani řeč. Na děti čeká spousta sladkých odměn!

Všechno začíná slavnostním úvodem, kde jsou žáci a žákyně seznámeni s průběhem dne. Přesně 12 dospělých se přetváří v jednotlivé měsíce v roce a na ostatních je, aby odhalili jejich správné názvy. Každý z měsíců o sobě podává důležité informace, které se mohou stát indiciemi pro správné odpovědi. Kromě slovní nápovědy je možné při pozorném sledování převleků a jejich doplňků získat další užitečné poznatky. A celkem se daří!

Mezi dětmi se samozřejmě najde také spousta nápaditých převleků, a tak i ony o sobě vyprávějí ostatním o svých přednostech. Aby se jen nemluvalo, jednotlivé vstupy jsou následně střídány divokým tancem na předem připravené oblíbené písničky. Vidíme kolem sebe spoustu skvělých tanečních kreací a obdivujeme smysl pro rytmus a improvizaci některých žáků.

Další oblíbenou vsuvkou do všeobecného veselí a dobré zábavy se stává známá židličková. Urputné soustředění pomáhá těm nejbystřejším a nejpozornějším zůstat v kole až do samého konce. Přichází čas na společné foto. Nejdříve pestrobarevná žakovská část karnevalu, potom i jejich pedagogové. Ty je ovšem nejdříve třeba seřadit podle ročních období. I za tento úkol si děti zaslouží odměnu.

A teď přichází vyvrcholení celého dne! Vyhlášení se celkové výsledky soutěže družstev, a nakonec přichází závěrečný průvod všech dětských masek. Úplným zakončením se stává samozřejmě vyhlášení těch nejzdařilejších a neaktivnějších. Odměnu si ovšem odnášejí všichni, protože si dnešní nevšední den dokázali společně užít. Stejně tak si

odměnu zasluhují ti, kteří se k radosti všech zapojili do všeobecného veselí a dětem připravili nezapomenutelné zážitky. Všichni společně dokázali prožít jeden velký a veselý karnevalový den.

Ve školní jídelně čeká na účastníky maškarního reje ještě jedna sladoučka tečka v podobě neopakovatelných zákusků od paní Fousové, matky jednoho z našich žáků. I jí patří velké poděkování, a to nejen proto, že s takovým vynikajícím darem nepřichází vůbec poprvé.

Dnes se ze školy odchází domů s veselou. Všichni k sobě mají najednou zase o pořádný kus blíž!

Mgr. Petr Šavrdra

Jarní měsíce v Bělčicích a okolí

Zima nám ukázala záda a začne období rozkvětu (taky pylová sezóna), na které se nejspíš valná většina z nás hodně těší. Zima byla mírná a podle množství sněhu se dá bohužel předpokládat, že spodní vody nebude mnoho a bude třeba s ní šetřit. Ale nepředbíhejme, třeba se mýlím

a vody bude dostatek. Pomalu se probouzí příroda, kterou máme všude okolo. Pravidelné jarní práce na zahradách nás nikoho neminou a jsem si jistý, že se všichni těšíme, až se do těchto prací po zimních měsících konečně pustíme.

Ze začátku roku 2025 nás čekala, dá se říci, jedna ze zásadních záležitostí letošního roku a tou byl přesun pošty. Česká pošta využila změny vlastníka budovy č. p. 111, ve které dlouhá léta byla v pronájmu a postavila zastupitelstvo před rozhodnutí. Zřídit novou pobočku České pošty – Pošta Partner Bělčice nebo pošta s největší pravděpodobností v Bělčicích skončí. To jsme samozřejmě nechtěli dopustit, a tak se v nevyužitých prostorách budovy č. p. 11 (bývalý dům služeb) zbudovala nová pobočka. Ta byla otevřena dne 4. 3. a nyní běží na plné obrátky tak, jak jsme byli zvyklí včetně otevíracích hodin. Služby nelze v pošta Partner poskytovat v plném rozsahu jako běžná pobočka České pošty, ale valnou většinu potřeb našich občanů uspokojí. Věříme, že tento krok byl správný a pošta bude u nás fungovat ještě mnoho následujících let. Dobrou zprávou je, že Jihočeský kraj na tyto opravy prostor pro Pošta Partner dotačně přispívá, takže jsme o dotaci požádali.

Čekají nás i další velké akce podpořené dotačně. Realizace lesní cesty u Vratečína, která bude navazovat na nově rekonstruované polní cesty, které financoval Státní pozemkový úřad, by měla započít v nejbližší době. A to samé se dá říct o akci prodloužení vodovodního a kanalizačního řadu v Nádražní ulici. Vyřizují se poslední potřebné náležitosti a pak už půjdeme na samotné realizace. Věřím, že vše proběhne v pořádku a všechny akce se povedou ke spokojenosti všech. Další akce se připravují k podání žádosti o poskytnutí dotace, ale o tom zas třeba v následujících číslech Sobáčka.

Blíží se Velikonoce. Proto bych závěrem chtěl všem popřát poklidné Velikonoce, nejvýznamnější křesťanský svátek, oslavy zmrtvýchvstání Ježíše Krista, které si mnoho z nás spojuje s obdobím lidových tradic anebo s vítáním jara. Ať tak, či tak, je to pár dní, které bychom mohli využít ke zklidnění každodenního shonu a posedět se svými blízkými

a přáteli nebo naplánovat krásný výlet někam, kam to každého láká nejvíc.

Znovu bych touto cestou chtěl pozvat širokou veřejnost na již třetí besedu cestovatele pana Michala Mušky, která se bude konat ve velké zasedací místnosti radnice v Bělčicích dne 19.3. 2025 od 17:00. Tentokrát se společně podíváme do Nepálu.

Mnoho zdaru a pohody.

Pavel Vejšický, starosta Bělčice

Dětský maškarní bál

Dne 25. 1. pořádali TJ Sokol Bělčice s Městem Bělčice a ZŠ a MŠ Bělčice Dětský maškarní bál v místní sokolovně. Přišlo asi 80 masek. Zahájení se ujaly nejmenší mažoretky z Bělčic – příprava od 3 do 6 let. Měly své první vystoupení a sklídily zasloužený potlesk. Poté zaplnily parket děti v krásných maskách. Průběžně plnily různé úkoly, za které dostávaly sladké odměny. Čekala je sokolská opičí dráha, chůze mezi obručemi, tanec s balonkem, cvičení podle cvičitelek. Nechyběla ani oblíbená mašinka nebo přehazovaná s papírovými míčky proti rodičům, kterou vyhrály děti a měly velkou radost. Nově se masky mohly fotit v připraveném fotokoutku s vyrobenými rekvizitami. Na samý závěr dostaly všechny děti dortíky, které pekly šikovné maminky. Děkujeme sponzorům, všem, kdo pomáhal s přípravou, realizací i závěrečným úklidem. Těšíme se na další akci pro děti!

Informace z MLK Bělčice

Knihovna Bělčice v roce 2024 disponovala 10 057 tituly. Navštívilo ji 3 128 čtenářů a půjčilo se 2 758 knih. Bylo uspořádáno 93 kulturních a vzdělávacích akcí, kterých se zúčastnilo 1 869 osob. Do knihovny přibýlo 368 nových titulů. Knihovna má 225 aktivních čtenářů. V lednu jsme oslavili šedesáté výročí Večerníčka.

V únoru se uskutečnila valentýnská tvořivá dílna, kde si každý vyrobil srdce z korkových špuntů. Poté proběhla soutěž o nejhezčí valentýnku.

Na březen je naplánovaný Mezinárodní den žen a cestovatelská beseda s M. Muškou na téma „Nepál“. Také se bude konat jarní tvořivá dílna, kde se seznámíme s ubrouskovou technikou.

V dubnu proběhne velikonoční tvořivá dílna a jedná dětská soutěž na téma „Velikonoce“.

30. dubna si připomeneme pálení čarodějnic.

Věra Mašková Vaňáčková

Zprávičky z bělčické školičky

Psalí o nás ve Strakonickém deníku

Ve čtvrtek 13. února navštívili redaktoři Strakonického deníku naši školu a vyptávali se žáků, jak se připravují na přijímací zkoušky v letošním roce. Poté mluvili i s učitelkami češtiny a matematiky o tom, jak probíhá příprava na naší škole. A proč navštívil Strakonický deník právě naši školu? Již delší dobu obsazují naši žáci přední místa v úspěšnosti přijímacího řízení ve strakonickém okrese, a to zejména z matematiky. Obrovského úspěchu dosáhli naši žáci v loňském roce, když se z obou předmětů umístili s velkým bodovým předstihem na 1. pozici. Za tímto úspěchem stojí především pravidelná příprava na přijímací zkoušky z češtiny i matematiky, individuální přístup a soustavné procvičování učiva, a to i formou domácích úkolů. Důležitou roli hrají i dobré znalosti, které si žáci přinášejí z 1. stupně. Vynikající výsledky našich bývalých žáků také svědčí o tom, že se na malé škole učí stejně dobře jako ve městě.

Vzpomínka na paní Marii Křivkovou

Rádi bychom jménem celé školy vzpomněli na nedávno zesnulou paní Marii Křivkovou, která byla do svého odchodu do důchodu dlouholetou účetní naší školy. S paní Křivkovou se žáci prvního stupně pravidelně setkávali po vánočních prázdninách, kdy nám s laskavým úsměvem otvírala místní kostel, abychom si mohli prohlédnout zdejší krásný betlém. Vyprávěla dětem vánoční příběh o narození Ježíška. Paní Křivková byla člověk s vřelým srdcem. Vždy se snažila šířit radost a dobro. Děkujeme jí za vše, co udělala pro naši školu i nás osobně. Děkujeme za její vlídnost, povzbuzivá slova a radost, kterou vnášela do svého okolí.

TOP 10 ZŠ na Strakonicku: Čj+M

deník

Počet bodů, na něž dosáhla polovina žáků (medián), kteří testy na dané škole dělali v loňském roce.

POČET BODŮ	ŠKOLA
74	ZŠ a MŠ Bělčice, náměstí J. Kučery, Bělčice
60,5	ZŠ Povážská Strakonice, ulice Nad Školou, Strakonice
59	ZŠ F. L. Čelakovského, ulice Jezerní, Strakonice
58,5	ZŠ Strakonice, ulice Krále Jiřího z Poděbrad, Strakonice
57	ZŠ a MŠ Čestice, Čestice
56,5	ZŠ Radomyšl, ulice Školní, Radomyšl
56	ZŠ Volyně, ulice Školní, Volyně
54	ZŠ a MŠ Cehnice, Cehnice
54	ZŠ a MŠ T. G. Masaryka, ulice Komenského, Sedlice
51,5	ZŠ Blatná, náměstí J. A. Komenského, Blatná

Zdroj: Cermat Foto: Deník/archiv

Lyžařský výcvik

Od 28. 2. do 7. 3. se konal lyžařský výcvik tradičně na chatě Eliška ve Vítkovcích v Krkonoších. Oproti propršenému týdnu v loňském roce na nás čekala azurově modrá obloha, slunce a skvělé lyžařské podmínky. Už nyní se těšíme na další rok!

Z ničeho se nedá dělat věda
ani z vědy ne, natož pak ze života.

Jan Werich

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik

Naši jubilanti

*Život píše zas o rok víc,
slovičkem psaným chci říct:
Žij podle svého, měj pevně zdraví,
narozeniny oslav tak, jak se slaví.
Popíjej víno, písničku zpívej,
s veselou náladou na svět se dívej.*

V měsíci lednu a únoru oslavili životní jubileum:

Eva Bílková, Bezdědovice (75 let)
Ludmila Koubková, Bezdědovice (85 let)
Josef Vydra, Bezdědovice (75 let)
Josef Březnický, Bezdědovice (70 let)
Marie Lerochová, Bezdědovice (70 let)

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Za obec Alena Vestfálová, zastupitel

Společenské a kulturní dění v obci

Dětský maskarní bál

V neděli 9. 2. 2025 se konal od 13:00 hodin ve společenském sále obecního hostince v Bezdědovicích tradiční dětský maskarní bál. První masky se začaly scházet už kolem půl jedné. Během chvíle byl sál zaplněn dětmi ve velmi zajímavých a pěkných maskách. Celé odpoledne uváděl a hudebně doprovázel Karel Zbírál. Pro děti byly připravené různé hry, soutěže, písničky a tanečky. Za účast v soutěži děti obdržely drobné dárky, sladkosti, domů si každé dítě odneslo nafukovací balónek. Odpoledne se vydařilo, bylo plné zábavy, smíchu, radosti a spokojenosti. Účast byla opravdu hojná a o to víc se nechtělo věřit, že už je čas jít domů. Všechny děti odcházely s úsměvem na tváři a příjemně unavené.

Doufáme, že i příští rok se sejdem v tak hojném počtu. Maškarní dětský bál pořádaly, tak jako každý rok, členky ČČK ve spolupráci s obcí Bezdědovice. Touto cestou bych chtěla poděkovat nájemci obecního hostince Jaroslavu Šípovi a všem ostatním, kteří se podíleli na přípravě této akce.

Text: Alena Vestfálová, foto: Pavel Chaloupka

Turnaj v křížové sedmě

V sobotu 15. 2. 2025 se konal v Bezdědovicích Turnaj v křížové sedmě, který byl již čtyřicátý druhý. Turnaje se zúčastnilo 11 dvojic.

Turnaj se hrál jen v jedné skupině každý s každým. Po sehrání všech zápasů se sestavilo pořadí. Nejvíce výher měla na svém kontě dvojice Honzové, a to osm a zajistila si tím vítězství v turnaji. Na druhém místě se sedmi vítězstvími umístila dvojice SLÁVIE. Se šesti výhrami, byly dvě dvojice, a to Sokol TCH a SPARTA. Vzájemnou hru vyhrála dvojice SPARTA a zajistila si třetí místo. Všechny dvojice na prvních třech místech byly domácí.

Vítězná dvojice za své výkony obdržela jako vždy poháry. Během turnaje měli všichni účastníci zajištěno občerstvení a za své výkony všichni obdrželi věcné dary. Turnaj sledovalo i několik diváků. Již se všichni těší na další turnaj.

Text i foto: Alena Vestfálová

A na jaké akce se můžete těšit

- 17. 4. Zelený čtvrtek – zelené pivo obecní hostinec v Bezdědovicích
- 18. 4. Velký pátek
- 20. 4. Velikonoční taneční zábava „Anča band“ obecním hostinci v Bezdědovicích
- 21. 4. Velikonoční pondělí
- 30. 4. Čarodějnice
- 29. 6. Pouť Bezdědovice, Dobšice, Paštiky

Na všechny akce Vás srdečně zveme!

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz.

Naši jubilanti

V měsících dubnu a květnu oslaví svá významná životní jubilea:

Marie Straková	90 let
Jiří Kubeš	88 let

Do dalších let přeje zastupitelstvo obce Břeží pevně zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Populární buzické Prší

Turnaj v karetní hře „Prší“ je na repertoáru vyhlášené buzické hospody „U Čiláka“ dvakrát do roka.

Kdyby v Buzicích chtěli někoho dekorovat za hráčskou věrnost této karetní tradici, volba by jednomyslně padla na donedávna nejstaršího „přítele žaludského esa“ – Václava Leštiny (77 let) z Kadova. Už proto, že i jako všemi mastmi mazaný a ostřílený mariášník dlouhodobě upřednostňuje turnaje před náročnějšími partičkami ve vzdálenějších obcích a městech. Patriot prostě zůstává patriotem!

Václav Leština opravdu poctivě dojíždí do Buzic na od úplných prvopočátků. Vedle této nevinné zábavy a samotného mariáše si ještě sem a tam „prubne“ cvika. Při „Čilákovském Prší“ se mu ještě dosud nepodařilo „prorazit“ na stupně vítězů. On to však bere sportovně. Jde mu prý hlavně o rozptýlení: „Někdy se naoko trochu durdím, že mě od hracího stolu suverénně vyprovodí dětská garnitura. Co bych to nepřiznal – děti mi dávají zabrat čím dál častěji, ale hraju s nimi rád. A úspěch jim přeju,“ usmívá se kadovský originál. K tématu „Mariáš“ odvěti stručně: „Tomu holduju už přes padesát let. Jako „ucho“ mě v něm školili dědkové u nás v hospodě.“

Aby buzickému karetnímu „ansáblu“ dolil ještě trochu té mladé krve, přivezl s sebou letos svého „učedníka“ Davida Thai (11 let). Jeho vietnamští rodiče provozují v domovině Václava Leštiny obchod a hospůdku.

Cena útěchy – sada kapesníků – putovala tentokrát na adresu domácí hráčky Sárinky Srpové (10 let). Statečná holčička však byla podobné reakci na míle vzdálena. „Tohle byl můj třetí turnaj. Doma s rodiči nad ním sedíme často, trénovali jsme i včera a dnes ještě dopoledne,“ svěřila se zástupkyně rodné obce.

Milan Počta ze Skaličan patří rovněž k pravidelným aktérům této lidové „přebíjené“. Tentokrát se převelice pochopil, když v turnaji slavně zvítězil. Coby šampion podle zaběhnuté tradice převzal velkou sklenici utopenců a vyvalil mu rovněž nárok na vychlazené šampaňské. Třetí ceny z mistrovské kolekce – značkového sušáku – se překvapivě vzdal

a vyměnil ji za ruličku toaletního papíru z „majetku“ smolařky pod výsledkovým žebříčkem. To by se nechalo charakterizovat jako že vyměnil „kabát za límeček“. Ve skutečnosti šlo o gentlemanské gesto vůči Sárince Srpové, která si tak vylepšila vlastnické poměry. A nebyl by to vtipálek Milan, aby tento „výměnný proces“ neokořenil humornou doložkou: „Mně se ještě nikdy nepodařilo propadnout k toaletnímu papíru, který se tady nabízí každý rok. Tak jsem chtěl vědět, jaký je to pocit!“

Malou sklenici utopenců se sadou na vytírání podlah bral

stříbrný Milan Ráž st. Stejnou pochutinu s mechanickým vysavačem si vytrumfovala Veronika Vokurková z Blatné.

Celkem si tentokrát přišlo a přijelo zamastit „čertovy obrázky“ do Buzic 28 nadšenců. Stranou nezůstal ani majitel hospody a ředitel turnaje Petr Samec.

Apropó – co se věku týče, tentokrát Václava Leštiny „trumfl“ brzký osmdesátník Václav Kučera z Mirotic. Taktéž vášnivý a výborný mariášník, navíc ještě perfektní sportovní střelec. V tomto případě tedy zní přátelská rada – nechat ho radši vyhrát...

Poděkování sponzorům turnaje: Hospoda „U Čiláka“ v Buzicích, „LEIFHEIT“ Blatná, Řeznictví „Janota“ Blatná, AGRO Blatná, KONET Blatná, Šití „Jitka“ Blatná, Michal Petrášek Buzice, TESLA Blatná, a. s., LIQUIB Blatná – likérka a pivovar, Jiří Kolář – prodej a servis lesní a zahradní techniky, Blatenská tiskárna.

(zkráceno redakcí)

Náves oblékla nový asfaltový „kabát“

Zásadní změnou prošel povrch návsi v obci Buzice. Během zimního období byla uvedená plocha čerstvě vyasfaltována. Jednalo se o společné dílo firmy STRABAG SIS, a. s. pobočka České Budějovice a blatenské firmy Radka Šimsy (Služby Mechanizace Zemní Práce). Starostka obce Gabriela Málková si přístup a odborné pojetí zakázky ze strany zhotovitelů nemůže vynachválit: „Spolupráce byla skutečně perfektní, k naprosté spokojenosti všech!“ Pochopitelně celá akce především potěšila majitele stavení v dotčené oblasti. Konečně z jejich řad vyšly prvotní podněty pro zpevnění rozmělněných částí návsi. „Tito občané, bohužel, čekali na pozemní úpravy v okolí svých domovů dvacet let,“

konstatuje současná starostka Buzic. Překvapivě se buzičtí při realizaci celého projektu obešli bez dotace: „Nešlo zrovna o zanedbatelnou částku. Z obecního rozpočtu to „odsálo“ bezmála milión korun – 965 044,73 Kč včetně DPH“ dodává Gabriela Málková.

Zvelebení buzické návsi v praxi znamenalo stržení dvaceti centimetrů původního podkladu, vyrovnaní štěrkem a pokládku dvou spodních vrstev plus finální uhlazení povrchu. Zakomponován tam byl původní středový trojúhelník s odvodňovací

funkcí. „Museli jsme ho ohradit barevnou páskou, protože je za tmy špatně vidět. A i tak do něho někdo vjel,“ podotýká Gabriela Málková s tím, že na jaře bude osázen. V rámci projektu došlo i k výměně dvou nevyhovujících kanálů. „Co se týče odpadového materiálu, žádný nebyl znehodnocen. Byl použit pro stavební účely a potřeby obce,“ zdůrazňuje starostka Buzic.

Souběžně s vyasfaltováním návsi získaly důstojnější prostory také obecní kontejnery na tříděný odpad. Tady se pozitivně „podepsala“ domácí zednická firma Lojík. Položení zámkové dlažby následovalo ohrazení stanoviště betonovými panely s imitací dřeva. Tato imitace byla zvolena, aby nepůsobila rušivě. S manipulací sběrných nádob pomoci ještěřky vypomohl místní občan Dušan Kratochvíl. Pro novou plochu na obecní kontejnery bylo pamatováno i s vybudováním kamerového systému: „K tomuto kroku jsme přistoupili s ohledem na opakovaný nepořádek okolo kontejnerů. Netrvalo dlouho a na kamerový systém se záznamem se „lapilo“ několik hříšníků. Celou věc jsme vyřešili zatím jen domluvou a přistižením jedinci museli po sobě pochopitelně uklidit,“ uvádí Gabriela Málková.

Druhé kontejnerové stání v Buzicích se nachází v zatáčce za mostem. S ohledem na bezpečnost motoristů zde nebylo vybudováno podobné ohrazení jako na návsi: „Když někdo nezvládne zatáčku, je pro něho

stokrát bezpečnější narazit do měkkého plastu než tvrdého ohrazení. S kamerovým systémem ale počítáme i sem,“ poznamenává starostka Buzic.

O ještě hezčí vzhled buzické návsi s přilehlými lokalitami se zasloužil rovněž obecní mobiliář, pořízený za dotační příspěvek. Dětské hřiště v centru obce „vyšperkovaly“ nové lavičky, staré plastové koše nahradily působivější kamenné. Nezapomnělo se ani na pořízení stojanu na jízdní kola, který by měl zabránit opírání bicyklů o zdi.

Pro letošní rok počítá obec Buzice mimo jiné s opravou plotu podél návsi a natažením elektrického proudu k objektu buzické kapličky. Buzická mládež navíc nedávno provedla rekonstrukci sezení pro veřejnost.

Buzická návěs odjakživa patří mezi nejtypičtější „srdce“ staročeského venkova. Obdivovat ji jezdí lidé i ze vzdálených míst. „Rozhodně chceme v Buzicích zachovat tradičního vesnického ducha a ráz, který jim vdechli naši předkové,“ říká starostka Gabriela Málková.

A daří se to znamenitě!

Vladimír Šavrdra

Novoroční výšlap

Teplý a slunečný den byl pro novoroční pěší výlet jako stvořený. Symbolické poutě na rozhraní starého a příchodního roku, která zdomácněla ve většině obcí blatenského regionu, se tady v Čechelovicích letos zúčastnilo více jak třicet jednotlivců. Včetně dvou psů a dvou kočárků. Mezi přítomnými byli také zástupci

obce, kterou proslavily hlášky z nestárnoucí komedie „Marečku, podejte mi pero!“ – Kojíc u Pelhřimova. Jen „Plha“ se neráčil dostavit. I tak bylo jméno v kinematografii „profláknuté“ vesnice skloňováno během svátečního výšlapu ve všech pádech a při každé příležitosti.

Novoroční trasu, měřící cca šest kilometrů, pravidelně absolvuje po celých patnáct let i pan Antonín Hakr. Toho času se jedná o nejstaršího průkopníka této tradice z obce Čechelovice. Je mu úctyhodných 82 let, nikdo by však vzhledem k jeho elánu a dobré fyzické výkonnosti nestorovi celé akce zmíněný věk určitě nehádal. Mimoto se pan Antonín Hakr také coby místní harmonikář stará o šíření staré dobré lidové písničky a rozptýlení sousedů a přátel v útrobách vyhlášené čechelovické hospody.

Oproti tomu „benjamínkem“ relaxačního pochodu se stala tříměsíční Josefína Eliášová. Nožičky ji ale vůbec nebolely, protože se pohodlně vezla v kočárku.

Na čerstvém vzduchu všem výletníkům řádně vytrávil. S tím se samozřejmě počítá, a tak v obecním hostinci na absolventy okruhu čekala vydatná polévka. Vlastně měli možnost výběru mezi čočkovou a vývarem. A určitě jim přišla k duhu!

Ta hlavní událost svátečního odpoledne měla však teprve nastat. Z iniciativy čechelovické občanky paní Honzové dorazil na čechelovickou návěs nefalšovaný ponocný Petr Pavel Hanus (47 let), vykonavatel

tohoto starodávného poslání v obci Skály u Protivína a zaručeně jediný ponocný v Jižních Čechách. Postava jako vystřižená z kreseb Josefa Lady vzbudila v Čechelovicích úžas i nadšení zároveň.

Petr Pavel Hanus prý oživuje zašlou tradici v rodné obci desátým rokem. „Naposledy u nás chodil ponocný někdy v 70. letech 20. století. Pak jako když utne,“ zmiňuje se o historických faktech „srdcař“, o němž osobní vizitka prozrazuje, že zároveň působil a působí také jako zvoník a kostelník. A co je důležité i jako zachránce drobných sakrálních památek. Právě v této poslední

souvislosti se seznámil se zmíněnou paní Honzovou: „To jsem před dvěma roky opravoval kamenný kříž mezi Rojicemi a Sedlicí. Někdy v tom období jsme se potkali, slovo dalo slovo a paní Honzová mně pozvala do Čechelovic.“ Původně se podle vlastního vyjádření chtěl rohu a halapartny chopit až s odchodem do důchodu: „Při žehnání novému zvonu u nás v obci jsme o tom mluvili se starší paní od filmu. Zničehonic jsem obdržel výzvu, že mi na Obecní úřad přišel balík. Jaké bylo moje překvapení, když jsem ho rozbalil a vykoul na mně pravý ponocenský roh s pasovacím glejtem pro výkon ponocenské činnosti ve Skalách a okolí. Dostalo se mi i vysvětlení, že ona paní od filmu by se prý nedožila mého důchodu a že mě chce coby ponocného opravdu a co nejdříve zažít v činné službě veřejnosti.“ Potom už šlo všechno ráz na ráz: „Na internetu jsem sehnal i ostatní ponocenskou výbavu – halapartnu, kožich a lucernu. A tak se začala psát moje účinkování v roli ponocného jak tři až pět dní v týdnu, tak se zvláštním důrazem na Štědrý večer.“ Na rok 2026 se chystá zorganizovat ponocenské sympózium: „Mělo by se to konat asi v Písku. Nás ponocných je v České republice momentálně devět a navzájem se vůbec neznáme. Tak to chci změnit,“ těší se dopředu Petr Pavel Hanus.

Také obec Čechelovice měla prý v minulosti svého ponocného, jak zaznělo posléze z úst zdejších pamětníků: „Jmenoval se Josef Smitka a přezdívalo se mu „Pepík Dudáků“. Obcházel jednotlivé chalupy a jejich obyvatelé mu za tuto obětavou službu dávali jídlo. Šlo o výraznou osobnost našeho kraje – Josef Smitka strávil delší čas v USA a ovládal několik cizích řečí. Pamatujeme si ho zcela jistě ještě v roce 1957, jak troubil v Komušíně.“ Na letošní novoroční sešlost v Čechelovicích tak zcela jistě dlouho nezapomenou.

Vladimír Šavrdra

Masopust

V sobotu 1. března bylo veselo, a to díky masopustnímu průvodu. Ještě před samotným začátkem byl požádán pan starosta Karel Fořt o povolení k průchodu obcemi. Ten neváhal a umožnil více než třiceti maskám započít masopustní veselí.

Maškary nejdříve vyjely potěšit Nahošínské, kde byly místními netrpělivě očekávány. Na každé zastávce bylo připraveno bohaté občerstvení, za které patří všem velký dík. Za doprovodu harmonikáře, trumpetisty a vozem bouchu se masky obcí prohnaly jako velká voda. Následoval přesun do Doubravice, kde průvod pokračoval ve stejném duchu až do setmění.

Tímto bych rád poděkoval všem, kteří si rozverně masky pustili k sobě domů a nechali je si trochu zařadit.

Na viděnou zase za rok.

Tříkrálová sbírka

První lednová sobota patřila Tříkrálové sbírce, jejímž cílem bylo podpoření přístavby Domu klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích. Jsme moc rádi, že se naše obec prostřednictvím našich dětí a dárců k této akci připojuje.

Těší nás, že naši „tři králové“ začínají nový rok dobrým skutkem, nesou tak poselství radosti a solidarity.

Děkujeme doubravickým dětem za krásné koledování, díky kterému se v obcích Nahošín a Doubravice vybralo 14 491 Kč.

Včelaři ze ZO Záboří na schůzi v Doubravici spojili příjemné s užitečným

Zajímavý program čekal ve spíše jarním než zimním nedělním dopoledni na sále hostince v Doubravici příslušníky včelařského svazku ze ZO Záboří. Vedle klasické schůze chovatelů medonosného tvorstva z různých obcí regionu mohli přítomní vyslechnout „průkopnickou“ přednášku o moderní likvidaci škůdců ve včelstvech a využít možnosti zakoupit něco z bohatého sortimentu včelařských potřeb a doplňků zde se prezentujících výrobců.

Med je prostě základ

Úvod schůze, na kterou se dostavilo 41 včelařů, patřil diskusi ohledně chystaného druhého včelařského plesu. Ten se bude konat 14. února právě v Doubravici. Jednatel organizace Vladimír Sellner informoval zevrubně především o shromažďování tomboly: „Oslovili jsme podnikatele i firmy jak ze Strakonice, tak Blatné. Protože se jedná o včelařský ples, měl by být kladen důraz hlavně na med a výrobky z něho. Zadalí jsme kupříkladu objednávku učňovskému středisku v Horažďovicích na výrobu 150 kusů medových perníků,“ uvedl upřímný „srdcař“ na svém místě. Nezapomněl poděkovat při té příležitosti živnostníkovi Petru Sabatovi ze Sedlice za vyhotovení kolekce táčků pod půllitry právě na druhý včelařský bál. Také on v sále doubravické hospody prezentoval své výrobky, kde jest alfou i omegou dřevo. Spolu s gravírováním tohoto materiálu na přání Petr Sabat stejně zručně zdobí i sklo.

Aktivním včelařem i za prahem devadesátky

Provozovatelé bohulibého „sladkého“ koníčka nezapomínají svých věrných a zasloužilých členů. Jasný důkaz o tom podali právě i na této schůzi. U příležitosti úctyhodných 90. narozenin předal osobně předseda organizace Karel Císař nestorovi spolku Václavu Jiřincovi z Blatné dárkový balíček jako ocenění jeho ryziho charakteru a cenného přínosu ušlechtilé včelařské práci, která se někdy může proměnit i v řeholi.

Téměř čerstvý devadesátník Václav Jiřinec není v rodině prvním praktikem v království úlů. Této činnosti se se stejným zápallem věnoval jeho otec. „Minimálně dvacet let také dělal u včelařské organizace jednatele,“ upozorňuje jeho následovník. Rodinné pochoďně se prý chopil, když už tatínek nebyl schopen v péči o včelstva pokračovat: „A drží mě to nějakých čtyřicet let,“ prohlašuje Václav Jiřinec. V Blatné jen bydlí, za svými „včeličkami“ dojíždí do Vrba: „V současnosti mám sedm včelstev a ten počet rozšiřovat nehodlám. Nejde mi o kšeft, chci z toho mít radost,“ říká. Podstatný je fakt, že se jeho rojům doposud vyhýbala jakákoliv nákaza.

Termosolární úl – moderní zbraň proti zabíjákům včel

Ústředním bodem programu schůze včelařů v Doubravici byla přednáška na téma „Termoterapie a termosolární úl“. Přednášející zde oslovila regionální komunitu tohoto zaměření s nabídkou účinnější ochrany jejich včelstev před nebezpečnými parazity. „V prvopočátcích se užívala syntetická léčiva. Ta sice dokázala včelstva zachránit, ale ukázalo se, že jejich užívání není úplně ideální,“ upozornila zástupkyně firmy z Chrudimi Veronika Linhartová. „Sama termoterapie se stala středem pozornosti již v 70. letech 20. století. Tehdy bylo nade vše pochybnost prokázáno, že teploty nad čtyřicet stupňů hubí spolehlivě nebezpečné roztoče v úlech.“ Sám termosolární úl, jehož model pochopitelně v sále nechyběl, se od toho klasického zdánlivě příliš neliší: „Postavený na slunci se v mezidobí červenec až začátek srpna po sundání střechy s opakovacím cyklem po sedmi až čtrnácti dnech postará o vyhlazení cizopasníků. Léčba není rychlá, nesmí totiž dojít k vyvolání šoku. Maximum je čtyřicet sedm stupňů celsia,“ varovala přednášející. Životnost termosolárního úlu se prý pohybuje mezi deseti až patnácti lety. „Dosaženými výhodami jsou zvýšení malých výnosů, snížení spotřeby zásob v zimě nebo urychlení jarního rozvoje,“ dodala Veronika Linhartová.

Nashledanou v Čechelovicích!

Na sále doubravické hospody si příchozí včelaři užili skutečně hodnotné a atraktivní dopoledne. Spojili příjemné s užitečným a znovu se utvrdili v tom, že jejich volnočasová aktivita je více než užitečná – nejen pro jejich okolí, ale také pro stát jako takový. Prostě a jasně – komu čest, tomu čest!

Další společné včelařské dostaveníčko na sebe nenechá dlouho čekat. Vyznavači tohoto koníčka jsou srdečně zváni na výroční schůzi spolku, tentokrát do obecní hospody v Čechelovicích počátkem března.

(zkráceno redakcí)

Vladimír Šavrdra

Dětský maškarní bál

K zimě patří bály a my v Hajanech pořádáme hned dva v jeden den. První únorovou sobotu odpoledne jsme připravili maškarní bál pro děti. Na obecním sále pro ně byla přichystaná tombola a malé občerstvení, hudbu zajistil DJ Michal Panfil a o program se postarala paní Boušová, které tímto velice děkujeme. Děti si zatancovaly,

zasoutěžily a pěkně se vyřádily. Letos se sešlo zase o něco více dětí než v loňském roce, a to nejen místních, ale přijeli se podívat i rodiče s ratolestmi z okolních vesnic. K vidění byla spousta krásných masek, hlavně princezny, různá zvířátka, sportovci, piráti i superhrdinové. Odpoledne rychle uteklo a malí i velcí si ho užili. Děkujeme všem, kteří pomohli akci pro děti připravit. 😊

Hana Gregorová, knihovnice

Ples sboru dobrovolných hasičů Hajany

Hasičský ples má v naší obci dlouholetou tradici. Letos tento slavnostní den připadl na sobotu 1. února. Přípravy byly velké a musím poděkovat všem, kdo pomáhali. Když bylo vše nachystáno, přijel Radek Šimsa se svou kapelou a po opravdu krátkém projevu starosty sboru začala zábava. Po chvíli byl parket plný tanečníků. Po náročných tanečních krecích přišel k chuti bohatý raut a i mistři výčepu se měli co otáčet. Skvělá zábava pokračovala celou noc a poslední z nás se vrátili domů až někdy nad ránem.

Jan Gregor

Turnaj v Prší

Druhou lednovou sobotu se uskutečnil v místní hospodě již tradiční karetní turnaj v Prší. Účast byla letos velká. U 8 stolů probíhalo napínavé klání mezi 32 hráči, kteří byli rozděleni do tří kategorií, a to muži, ženy a děti. O tom, že hru braly vážně i ti nejmenší, jsme se přesvědčili hned několikrát, když došlo v případě prohry na slzičky.

Po cca třech hodinách hry bylo rozhodnuto o vítězích, kteří si domů odnesli krásné ceny, jenž zajistilo SDH Hajany. Ani děti, které nevyhrály, neodcházely s prázdnou. Gratulujeme všem vítězům.

Hana Gregorová, knihovnice

Masopustní průvod

V sobotu 1. 3. se v Hajanech opět rozezněl smích, hudba a dobrá nálada. Masopustní průvod vyrazil přesně v 13:00 od Bartůšků. Než se však mohlo vyrazit, proběhl tradiční obřad. Starosta obce symbolicky předal klíč od vesnice starostovi SDH Honzovi Gregorovi, který se letos představil v roli statného Mexičana. Po úvodním ceremoniálu jsme již mohli vyrazit, v čele se starostou obce v roli traktoristy, obveselit každého občana a navštívit každé stavení v naší obci. V průvodu bylo k vidění spousta tradičních masek, ale

nechyběly ani nápadité originály. Po celou dobu průvodu nám k tanci a poslechu hrála skupina Zoufalka. Po návštěvě posledního stavení se zábava přesunula do místního hostince. Rádi bychom poděkovali nejen všem, kteří se aktivně zapojili do masopustního průvodu, ale také všem obyvatelům, kteří nás vřele přivítali a pohostili chutným občerstvením.

Tomáš Blovský

Schůze SDH

Na počátku ledna se uskutečnila na sále místního kulturního domu výroční schůze SDH. Hlavními body bylo seznámení jak členů, tak i pozvaných hostů s hospodařením v loňském roce a následně pak projednání a schvalování připravovaných akcí. Vzhledem k tomu, že nás v polovině června čekají oslavy 130 let od založení místního sboru, bylo opravdu co projednávat, a i diskuze byla častější. Všichni víme, že nás čeká ještě mnoho práce a již nyní postupně pracujeme na přípravách. Víme, že za všemi, kteří se zapojují do příprav, bude vidět jejich chuť, píle, odhodlanost a celá tato akce bude opět vydařená, jakožto pří předchozích výročních oslavách.

Masopust v Hornosíně

První březnovou sobotu se naší obcí vydal průvod masek. V letošním roce se nás sešlo o něco méně, než v loňském roce i přesto bylo 27 zúčastněných maškar. Někteří účastníci se k průvodu přidávali postupně, jelikož nestihli dorazit na vycházející místo v daném čase. Příští rok na ně počkáme, aby mohli být také na společné fotografii. Průvod se vydařil a počasí nám přálo. Sluníčko nás doprovázelo a hřálo, až do podvečerních hodin. U každého navštíveného domu jsme dostali dobré pití a jídlo k zakousnutí. Všem, kteří nás pohostili, děkujeme. Poděkování patří také všem zúčastněným za jejich krásné masky, čas a ochotu procházet celé sobotní odpoledne naší obcí.

Jako kulturní referent mohu jen dodat, že jsem velice ráda, že se u nás v obci dodržují tradice, které by bez ochotných a vstřícných přátel, kamarádů i spoluobčanů nebylo možné uskutečnit. Víme, jakožto většina z nás, že pokud se nebudeme scházet a udržovat zvyky, opadne a postupně se bude vytrácet v naší obci společenský život, jakož tomu je již v některých obcích.

Za pořízené fotografie děkujeme panu Václavu Machovci.

Jana Čtveráková Bendová

MDŽ

Oslava MDŽ se uskutečnila na sále kulturního domu. Pro ženy vystoupily místní děti a také nejmenší Bělčické mažoretky. Ženy a slečny poté dostaly květinu, poseděly u kávy a zákusku a poklábosily. Pan Machovec k tomu připravil promítání fotografií ze starších akcí. Pro všechny to bylo příjemně strávené odpoledne.

AK

Plánované akce

Velikonoční tvořivá dílna 12. 4.
Pálení čarodějnic 30. 4.
Sraz rodáků a pouťová zábava 3. 5.
Oslava 130 let založení SDH 14. 6.

Naši oslavenci

Únor:

Vonášková Věra 70 let

Březen:

Vrbská Ludmila 74 let

Vrbský Josef 77 let

Šimůnek Bohumil 74 let

Duben:

Vrbská Miloslava 78 let

Všem oslavencům přejeme hlavně pevné zdraví a spoustu životního elánu do dalších let.

OBEC HORNOSÍN A SDH HORNOSÍN
SRDEČNĚ ZVOU NA TRADIČNÍ

Pouťovou zábavu
a

SRAZ RODÁKŮ OBCE HORNOSÍN
v sobotu 3.5.2025

14:00 sraz rodáků v místním kulturním domě

hosté:
MUDr. Tomáš Fiala, MBA-senátor
Mgr. Vladimír Červenka-historik

19:00 tradiční zalévání máje
20:00 pouťová zábava v místním KD

hrají
Kudrnáči

Opustila nás

Křivková Marie, 63 let
Věnujme paní Křivkové modlitbu.

Velikonoční tvořivá dílna

12. 4. 2025
od 14:00

v přízemí kulturního domu

Letošní zima

Asi stejně jako v okolních vsích a městech bylo letošní zimní počasí v Chlumu poněkud jiné, než jsme byli zvyklí v předchozích letech. Sníh sice napadl, nebylo ho mnoho, a také velice rychle roztál. Teplot pod -10 stupňů Celsia jsme si užili, ale bez sněhu, a tak některé choulostivější venkovní rostliny nemusely letošní zimu přežít. Večerní a někdy i ranní obzor nám několikrát poskytl zajímavé pohledy. Rudá obloha zářila, bylo se na co dívat.

Nečekané setkání na Kvildě

Dne 1. 2. jsem vyrazila s vnukem Honzíkem a jeho přítelkyní Klárou lyžovat na Zadov. Dopoledne bylo lyžování krásné, ale k polednímu se areál natolik zaplnil lidmi, hlavně dětmi, že nemělo smysl stát dlouho na vlek. Důvodem byly školní prázdniny v Budějovicích. Přesunuli jsme se proto na Kvildu a šli pěšky směrem na Bučinu. Cestou zpět na Kvildu jsme potkali skupinku běžkařů. A kdo to byl?

Skupinka Chlumáků ve věku od dětí až po babičky vyrazila na prodloužený víkend na Šumavu na Zlatou Studnu, kde si užívali krásu klidu, počasí a také běžkařského sportu. Ve stejný den jako my se tato lyžařská parta vydala na Kvildu a z Kvildy směrem na Bučinu. A jak jsme se setkali je vidět na fotografii.

Masopust

Masopustní průvod s velkou účastí osobností, které v běžném životě nepotkáme se v Chlumu konal v sobotu 1. 3. Kominíci se setkávali s farářem, byla zde překrásná gejša s doprovodem, masopust přežila i skupinka nafukovacích míčků, ptáci, kteří se usadili na komíně neodletěli a vydrželi po celou dobu průvodu, i lásku jsme upřednostnili před bojem a před špatnými vlivy přicházejícími z nebes nás ochránila trojice odvážných bojovníků.

Občerstvení u domů bylo skvělé a závěrečné uložení Bakuse k ročnímu spánku v naší hospodě letošní masopust slavnostně uzavřelo.

Miluše Kordulová

Vzpomínka

Dne 3. 3. již uplynulo 22 roků od tragické autonehody, která způsobila smrt bratrů Vladimíra a Karla Vaňáče z Chlumu. Na Káju a Vlášdu nikdy nezapomeneme. Dne 26. 4. uplyne jeden rok od smrti otce Vlášdy a Káji pana Vladimíra Vaňáče z č. p. 55. Pan Vaňáč se dožil krásného věku 88. let.

*Jen kytičku můžeme Vám dát,
a s bolestí v srdci tiše vzpomínat.*

*Těžko je zapomenout, když slzy v očích stojí,
těžko je vzpomínat, když srdce stále bolí.*

Stále vzpomíná maminka, manželky, děti, bratr s rodinou a kamarádi.

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Zkušenost si dává platit neobyčejně vysoké školné, ale naučí tolik jako nikdo jiný“

Thomas Carlyle

Vážení a milí, budme hodně zdraví, žijme s láskou, v lásce a pro lásku a chovejme se k sobě vždycky hezky. Přivítejte jaro plnými doušky a užijte si krásné brzké Velikonoce.

O čem víme, co se chystá a že se děje?

17. 4.–21. 4. Velikonoční tradice v našich obcích
Neděle 20. 4. – Velikonoční pinčes v bývalé škole v Kadově
Středa 30. 4. – tradice spojené se stavěním májky a pálením čarodějnic
Připomenutí výročí konce II. světové války
Sobota 17. 5. – Pečení bramboráků v Poli
Sobota 24. 5. – Dětský den ve Vrbně
Pátek 30. 5. – Setkání duchodců v Kadově
Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net)

„Mizející kouzlo Afriky“ s Václavem Chaloupkem

Poutavou besedu s promítáním záběrů z Afriky si pro nás připravil pan Václav Chaloupek, známý filmař, spisovatel a autor přírodopisných filmů a večerníček v sobotu 22. února 2025 od 19 v sále v bývalé škole v Kadově. Pořadatelem byl opět Spolek dobrovolných hasičů Lnářský Málkov spolu s obcí Kadov. Účast posluchačů nebyla z největších, ale získané informace stály za to.

Sledujte naše webové stránky www.kadov.net, budeme Vás informovat.

Vladimíra Tomanová

Velikonoční tvořivá dílna u Lesnílků

5.4.2025
9,30 – 11,30

Lesní klub Kadov,
sál v budově bývalé školy – Kadov 2

Srdečně Vás všechny zveme na 2.ročník velikonoční
tvořivé dílny pro děti a jejich (pra)rodiče.
Můžete se těšit na několik stanovišť s velikonočními
výrobky a prostor pro volné tvoření.

Malé občerstvení zajištěno, vstupné dobrovolné.
Budeme se těšit na společné setkání, Tým LK Lesnílci

Naši tříkráloví koledníci

Tříkrálová sbírka již neodmyslitelně patří k začátku nového roku. Celé dva týdny se valí Českou republikou vlna neskutečné míry solidarity a lidské vzájemnosti. Zdá se, že určitým způsobem jsou pohlčeni téměř všichni. V plné pohotovosti jsou pracovníci a dobrovolníci Charity ČR. Svou pověstnou troškou do mlýna přispívají lidé na úřadech, kteří sbírkové kasičky zapečetují a dohlíží na spočítání výtěžku. Důležitou roli sehrávají i zástupci církve, kteří slouží mše a žehnají koledníkům, kteří následně předávají požehnání lidem do jejich domovů. Zásadní úlohu mají právě koledníci, kteří se v převlecích Tří králů vydávají do ulic. Velký úspěch celé dobročinné sbírky ale stojí na lidech dobré vůle, kteří se dokážou rozdělit, třebaže často sami nemají na rozdávání. Díky jejich štedrosti může být pomoheno těm nejvíce potřebným. Člověk až žasne nad tím, jak se to celé soukolí dává do pohybu a šlape jako dobře namazaný stroj. U toho člověk prostě chce být. V Kocelovicích

máme v současné době spíše děti předškolního věku, což ale není žádná překážka, jak jsme se mohli přesvědčit již v předešlých letech. Naši malí králové s obrovským nadšením a radostí obcházel v neděli dopoledne své sousedy s přáním dobrého nového roku a božího požehnání. Ani mráz, ledovka a studený vítr je nemohly zastavit. Jsme na ně velmi pyšní. Zároveň bychom rádi poděkovali všem, kteří koledníkům otevřeli dveře a přispěli, nebyla to jejich povinnost a patří jim za to velké díky.

Lucie Hanušová

Masopust v Lažánkách

Medvěda s medvěďákem, ženicha a nevěstu nebo třeba Kobylu byste v Lažánkách o masopustu zrovna nepotkali, zato jiné, krásné a originální masky rozhodně ano. Tentokrát se nás sice moc nesešlo, ale zato se přidali i ti nejmenší.

Tak snad se příští rok sejdem ve větším počtu a tato pěkná tradice zůstane zachována. Byla by škoda od ní upustit, když nás čeká už 15. ročník. Letos nám počasí opravdu přálo a jako vždy nás téměř všude přivítali a pohostili, za což moc děkujeme. A nechybělo ani zakončení v hospodě, kde se v dobré náladě pokračovalo.

SDH Lažánky srdečně zve

na již tradiční **Memoriál Václava Křivance**
17.5.2025 na hřišti v Lažánkách

Program:

13:00 nástup družstev

13:30 soutěž v požárním útoku

po zakončení soutěže vyhlášení vítězů

večer následuje zábava s kapelou RESTART

Masopust číslo 22

Masopustní průvody napříč obcí Lnáře tradičně překypují životní energií a elánem. Prostě tenhle výjimečný den se tu slaví v supervelkém stylu. Ani ten letošní 22. ročník nebyl v tomto ohledu výjimkou.

V souvislosti s přípravou na gastronomicky-zábavně hodnotnou výpravu po domácích

končinách se doporučuje minimálně týden trvající půst. Žaludek si potom dopřává bohaté satisfakce a slasti přímo zpívá. Za to krátké období odříkání vážně stojí.

Masopustní pohoštění u Lnářských stavení je totiž rok co rok na vpravdě královské úrovni. Místní obyvatelé, kteří staré lidové tradici velmi fandí, mají štědrost a srdečnost v krvi. Stoly a stolky obložené pestrou mozaikou sladkého i slaného sortimentu, se prohýbají až k zemi. Obložené chlebičky, párky v těstíčku, teplá šunka, čokoládové řezy, vaječná tlačenka – to je jen skromný výčet výtečných dobrot, co i letos „netrpělivě“ vyhlížely své konzumenty. V nachystaných menu nemohly chybět pochopitelně klasické koblihy. Specialitou dne byla hora řízků velikosti sloních uší. Masopustní dav se i v tomto případě zachoval podle husitského: „Nepřítel (žlučníku) se nelekejme, na množství nehleďme!“ A mísy s obalovanou pochoutkou braly za své... „Znovu bych chtěl Lnářským hospodářům i hospodyním a stejně tak chalupářům srdečně poděkovat za jejich přízeň,“ nechal se slyšet hlavní organizátor Václav Krejčí, který je vůdčí osobností Lnářských masopustů od samého počátku. Doposud chyběl jen dvakrát, a to ze zdravotních důvodů. Letos si vyšel v převleku za řezníka: „Já každý rok kostým měním. Už jsem byl kupříkladu za selku, školníka...“, zmiňuje se čiperný důchodce, který je duší této povedené veselice.

Samozřejmě, že u příležitosti masopustu také tekla alkohol proudem. A pokud zůstal uvnitř skleněného obalu, putoval do připravené kárky a byl spolu s ostatními „sourozenci“ transportován do skrýše na fotbalovém hřišti.

Na prostranství před někdejšími hostincem „Přístav“ se tentokrát shromáždilo v den „D“ a hodinu „H“ 45 masek. „To je určitě velice pěkná sešlost,“ poznamenal k tomu Václav Krejčí s tím, že prozatímni rekord činí 64 maškar. Do kroku i do skoku masopustnímu reji vyhrávalo těleso pěti muzikantů, kteří za parádní „čistou hru“ sklízeli všeobecné uznání. Ještě, než ale barvitá formace vyrazila do místních ulic a uliček, muselo být učiněno zadost formalitám. To znamenalo, že zástupce „křepčících oslavenců“ Václav Krejčí oficiálně požádal starostu obce Josefa Honze o povolení „vniknout do srdce Lnář“ a rozdávat radost a dobrou náladu. Masopustní průvod oblehl v mezičase 14.00–18.00 hodin celkem 22 stavení. „Průměrně jsme všude zastavili na deset až patnáct minut. Trasu dlouhou pět a půl kilometru jsme zdolali za čtyři a půl hodiny,“ ujímá se role statistika Václav Krejčí. Trochu ho pouze mrzelo, že děti a obecnstva bylo poskrovnu: „Doprovázelo nás všehovšudy sedm ratolestí a cca dvacet diváků. V minulosti jsme zažili živou kulisu o síle i šedesáti jedinců,“ dodává.

Jako obvykle místním vypomohli s tím, co bylo třeba, dobrovolníci ze sousedních Tchořovic. Ves Zahorčice, která spadá pod správu Obecního úřadu Lnáře, zastupovala delegace starosty Josefa Honze a jeho rodiny. Jelikož šlo o sedm účastníků najednou, bylo to důstojná reprezentace. Pro letošní masopustní rej si „Honzu“ zvolili převlečení za mohamedány. Masopustní průvody ve Lnářích zažily po roce 1992 jedenáctiletou pauzu. Říká se, že když nějaká akce skončí, velmi těžko se prasklé pouto navazuje. Tady se to ovšem perfektně podařilo. A soudě podle aktuálních ohlasů zdejších lidí, znovu už se to pouto nepřetrhne! Všechny masky se prý vrátily do cíle jménem „Přístav“, který je nyní vlastnictvím obcí Lnáře, v pořádku. „I když některé takzvaným valčíkovým krokem,“ směje se Václav Krejčí.

Pěkné odpoledne završila taneční zábava. Protáhla se až do půlnoci. A třeba někteří nadšenci hned následující den začali po vojensku „stříhat metr“ do příštího masopustu...

Vladimír Šavrdra

Oslava Mezinárodního dne žen

V pátek 7. 3. se v přísálí Kulturního domu Lnáře slavil Mezinárodní den žen. Program zahájilo zdařilé hudebně-recitační vystoupení žáků ZŠ Lnáře. Poté pohovořil starosta obce Josef Honz o nejbližších investičních akcích a místostarosta Vladimír Červenka o chystaných akcích kulturních. Ženám a dívkám ze Lnář a Zahorčic, které dorazily v počtu cca 70, byly následně rozdány vkusné dárečky od dětí ze ZŠ Lnáře a pak již poskytnut prostor k družné a nenucené zábavě. O výzdobu, občerstvení a obsluhu se postarala Hana Honzová a naši hasiči, jmenovitě Pavel Hruběš, Ladislav Končal a Pavel Novosad. Zahradnictví Jaroslava Tesaře dodalo květiny v květináčích, které si dámy mohly při odchodu odnést s sebou. Všem, kdo se na organizaci akce podíleli, patří upřímné poděkování. Tak zase za rok.

Text: Vladimír Červenka, foto: Josef Honz

Masopust

Dnes je svátek, velký bál, děti mají karneval... Tato slova nás provázela celý týden před oslavou masopustu a také v den oslavy. Během tohoto týdne se děti seznámily s tradicí masopustu a jeho zvyky. A když nastal Den D, již od rána se začala školka hemžit piráty, princeznami, zvířátky, pohádkovými bytostmi, šašky a superhrdiny.

Děti hned na začátku oslavy začaly plnit soutěžní disciplíny. Bravurně zvládaly běh mezi kuželkami, hod na cíl, tanec s míčky a nejvíce se jim líbila hra „židličkova“.

Po soutěžích jsme tancovali a užívali si společného času. K tomu jsme připravili přehlídku masek, kde každé dítě mělo příležitost ukázat svůj kostým a představit za koho se tentokrát proměnilo. Na závěr byla připravena pro všechny sladká odměna.

Maškarní karneval se vydařil, děti odcházely domů šťastné, s úsměvem na tváři a s novými zážitky z krásného dne.

Tento ples se stal nezapomenutelným pro všechny, kdo se ho zúčastnili, a těšíme se, že ho příští rok zopakujeme.

Alena Mašková, MŠ Lnáře

Bludišťák

Konec prvního pololetí a začátek pololetí druhého jsme se snažili dětem v naší škole zpříjemnit různými zajímavými akcemi. O některých z nich bychom vás rádi informovali.

První půlrok školního roku utekl jako voda a školáci netrpělivě očekávali den, kdy si půjdou pro vysvědčení. Největší radost jako obvykle prožívali naši prvňáčci. Nejen jim, ale i ostatním žákům blahopřejeme k výborným výsledkům a těšíme se na společně strávené chvíle v druhém pololetí. Odměnou pro všechny byla vědomostní a dovednostní soutěž Bludišťák, kterou každoročně připravuje paní vychovatelka Jaroslava Boušová. Soutěžilo nás 15 dětí, které byly rozděleny do tří družstev. Hádali jsme se zavazánými očima kamaráda podle hmatu. Potom jsme skládali věž z kostek. Předváděli jsme různé věci, zvířata a jídla, a ostatní družstva měla uhádnout, co to je. Na konci soutěže sečetla paní učitelka Šmrhová počet bodů každého družstva. Žáci z vítězného družstva získali zlatého Bludišťáka.

Žofie Anna Židová, žákyně 3. ročníku ZŠ Lnáře

z účastníků udělal velký pokrok. Poslední lekce byla zkouškou našich plaveckých dovedností. Začátek výcviku byl pro některé z nejmenších žáků náročnější, ale postupně se všichni zlepšovali a těšili se na další lekce. Během výcviku se žáci pod vedením zkušených lektorek naučili různé plavecké styly. Na závěr výcviku byli všichni pochváleni instruktorkami za velké pokroky a slušné chování během celého výcviku. Poté následovalo slavnostní předání Mokřích vysvědčení. Už nyní se žáci těší na plavání v příštím školním roce.

Petra Šimová, asistentka pedagoga ZŠ Lnáře

Masopustní tradice

V předposledním únorovém týdnu jsme se v naší škole zapojili do projektu s tematikou masopustu. Ponořili jsme se do masopustních zvyků, tradic a pranostik, které jsou součástí našeho kulturního dědictví. Aby projekt nebyl jen teoretický, žáci si vyzkoušeli přípravu těsta na masopustní koblihy. Takže o sladkou tečku bylo postaráno. Při vážení a míchání potřebných surovin si děti procvičily své matematické znalosti. Nemohly chybět ani pohybové aktivity, a tak si děti zahrály hru na medvěda, která je opravdu moc bavila. Nezapomněli jsme ani na čtení a porozumění textu, což všichni zvládli na jedničku! Skvělou zábavou byla také hra „Já mám, kdo má“, ve které si žáci ověřovali znalost hlavních postav masopustního průvodu. Na závěr jsme zhlédli pohádku „Chaloupka na vršku“, která nám krásně doplnila projektový týden.

Mgr. Jana Chudarová, učitelka

Ovoce a zelenina do škol

Protože i v naší škole nám záleží na zdraví všech žáků, jsme již dlouho zapojeni do projektu Ovoce a zelenina do škol. Tento projekt má děti motivovat k větší konzumaci ovoce a zeleniny a vytvářet tím správné stravovací návyky. Dne 22. ledna jsme od společnosti LAKTEA, s. r. o., dostali ochutnávkový koš s ananasy, mangy a kiwi. Paní učitelky děti seznámily s tímto ovocem. Povíдали jsme si o vitamínech a jinými důležitých látkách, které ovoce obsahuje. Největší ohlas u dětí měla samozřejmě ochutávka. Prázdné talíře svědčily o tom, že ovoce dětem opravdu chutnalo. Už se těšíme, co nám přivezou příště. 😊

Ing. Renáta Turková, asistentka pedagoga ZŠ Lnáře

Sportovní aktivity

Po několika dnech mrazivého počasí byl led dostatečně silný a bezpečný, a tak jsme se vydali s družinou na odpolední bruslení na místní rybník. Všichni jsme se těšili na spoustu zábavy a zimní pohodu. Bruslení začalo vesele a všichni byli plni energie. Někteří z nás se hned pustili do rychlých kol, zatímco jiní si spíš užívali klidnější pohyb a sledovali ostatní, jak se prohánějí po zamrzlém rybníku. Všichni jsme se navzájem povzbuzovali, což celé bruslení činilo ještě zábavnější. Během pauzy jsme si vypili horký čaj, abychom se zahřáli. Smíchem a veselým povídáním jsme si zpříjemnili chvíle na čerstvém vzduchu. Mnozí z nás si poté znovu nasadili brusle a vydali se na další kolo. Každý si užíval tento kouzelný zimní den po svém. Na závěr jsme si společně udělali ještě pár fotek na památku, abychom si tento skvělý zážitek připomněli i v budoucnu. Po celém odpoledni jsme se vrátili do školy trochu unavení, ale plni radosti a skvělých vzpomínek na zimní bruslení s družinou. Určitě to byl jeden z nejlepších dnů letošní zimy.

Dne 25. února jsme také úspěšně zakončili souvislý plavecký kurz v bazénu v Horažďovicích. Absolvovali jsme celkem 20 lekcí a každý

Maškarní karnevaly ve Lnářích

První březnový den jsme přivítali jako již tradičně maškarním karnevalem v tělocvičně školy. Vstupenkou na ples byl pro každého účastníka pečlivě zabalený dárek. Dárčky se staly součástí poslední karnevalové soutěže, která přinesla každému dítěti milé překvapení a radost. Během maškarního rejdní jsme s kolegyněmi učitelkami obdivovali mnoho

nápaditých a krásných masek. Děti si vyzkoušely svoji zdatnost a obratnost hned při několika soutěžích. Odměnou pro nás pedagogy byly spokojené úsměvy dětí a příjemná atmosféra, která vládla během celého plesu. V karnevalových radovánkách pokračovaly děti v Kulturním domě ve Lnářích, kdy první březnovou sobotu prostorný sál zaplnili udatní rytíři, víly, krásné princezny a tanečnice ve slušivých oblečcích, piráti a mnoho dalších hezkých masek. O hudební produkci se skvěle postaral pan Michael Šilha-vý z Blatné. Příjemné melodie známých písniček přímo

vybízely přítomné dětičky a jejich rodiče k tanci. Děti s chutí nejenom tančily, ale i soutěžily.

O bezchybný průběh a organizaci soutěží se stejně jako v letech minulých postarala paní vychovatelka Jaroslava Boušová. Některé maminky, paní učitelky s paní školnicí napekly nebo připravily několik druhů sladkých dobrot, které jsme prodávali ve vestibulu za symbolickou cenu. Výtěžek z prodeje bude věnován Filípkovi Markovi z Dožic, bývalému žákovi naší školy, jako příspěvek na rehabilitaci metodou TheraSuit. Velké poděkování patří zejména organizátorům celého maškarního plesu, Spolku rodičů a přátel ZŠ a MŠ Lnáře pod vedením předsedkyně paní Hany Honzové, díky jejichž společné snaze o získání sponzorských darů do tomboly a bezchybný průběh celé akce si určitě všechny děti i jejich rodiče užili opravdu hezké odpoledne. A na závěr bych chtěla ještě jménem zástupců SRPŠ poděkovat všem ochotným sponzorům, kteří věcnými nebo finančními dary přispěli do tomboly.

Sponzoři maškarního plesu ve Lnářích

Obec Lnáře; TJ Sokol Lnáře; Vladimír Vítek – Ovoce, zelenina; Obec Předmíř; Zahrádkáři Lnáře; Hana Kazáková; Dvůr Lnáře, spol. s r. o.; Jednota, spotřební družstvo ve Volyni; Strom Praha, a. s.; Středisko Lnáře; Psychiatrická léčebna Lnáře; Restaurace „Na Panské“ Lnáře; Pošta Lnáře; Ondřej Schmidt, Vodňany – Mražené potraviny; SPAK Foods, s. r. o.; INTERIORS manufacture & design, a. s.; paní Krupičková; Ludmila Gajanová; Jaroslav Tesař – Květiny Lnáře; Kateřina Ackermannová – Přístav Lnáře; Žaneta Židová; Zámek Lnáře & Café Neptun; FLÖTOTTO Česká republika, s. r. o.; Tesla Blatná, a. s.; DURA Automotive CZ, k. s.; Kuchyňka Tescoma U beránka, Blatná; Ludmila Benešová; Papírnictví – Hračky – Lego, Blatná Srdečně děkujeme.

Mgr. Jitka Venclová,
ředitelka ZŠ a MŠ Lnáře

VESELÁ TROJKA

PAVLA KRŠKY

KULTURNÍ DŮM LNÁŘE	13. 6. 2025 17:00	Vstupné 200,- Kč
-----------------------------------	------------------------------	-----------------------------

Předprodej vstupenek v Knihovně Lnáře
 v PO a ST od 13:00 do 17:00, ve ČT od 9:00 do 12:00; tel.: 380 423 313
 Rezervace platí pro řadové uspořádání míst k sezení.

OSLAVY 80. VÝROČÍ

KONCE 2. SVĚTOVÉ VÁLKY 1945–2025

A OSVOBOZENÍ NA DEMARKAČNÍ LINII

LNÁŘE

Program

čtvrtek 1. 5. 2025

sobota 10. 5. 2025

11:00 příjezd kolony historických vojenských vozidel Klubu Třetí armády (3rd Army Club) z Plzně k pomníku osvobození ve Lnářích

14:00 slavnostní průvod od obecního úřadu a pietní akty u pomníků obětí 1. a 2. světové války a osvobození

15:00 představení publikace o posledních dnech 2. světové války na Lnářsku v „kinosále“ zámku Lnáře

Následuje další program na nádvoří Zámku Lnáře – H Band (swingový orchestr ZUŠ Blatná), výstava historických dokumentů, fotografií a předmětů, občerstvení; pro děti i dospělé též možnost projíždky historickými vojenskými vozidly.

Oslavenci

- 15. 1. paní H. Melánová 70 let
- 16. 1. pan J. Duda 70 let
- 24. 2. pan J. Baloun 95 let

Všem jubilantům přejeme ještě jednou hlavně zdraví a hodně sil do dalších let. Lásku a spokojenou rodinu kolem sebe.

Paní Melánová, 70 let

Pan Baloun, 95 let

Pan Duda, 70 let

Partneři: Obec Hajany / Obec Hornosín / Obec Hradiště / Obec Kadov / Obec Kocelovice / Obec Předmíř / Obec Tchořovice / Obec Žitovice

Co se v obci událo

Od ledna pokračuje každé úterý v 18 h cvičení na sále obce.

V únoru proběhla beseda o houbách s mykologem Národního muzea Praha a naším milým chalupářem panem Holcem. Beseda byla pro účastníky velmi přínosná a poutavá. Za přednášku vřele děkujeme.

V polovině února si užily dětičky na sále obce maškarního bálu. Promítaly se písničky s tanečním návodem, soutěžilo se a tančilo. Dětičky si rozebraly odměny a předvedly krásné masky.

Plány obce

12. 4. běh od kapličky ke kapličky

17. 4. na Zelený čtvrtek začíná rachtání v obci

30. 4. stavění Máje a pálení čarodějnic

Konec dubna: předání nového hasičského automobilu dokončení výstavby nových cest (Okružní–Rybniční, Čapí–Hřibárna)

Na průběžné stavební práce se může každý obyvatel podívat. Přínosné podněty jsou vítány.

Krásně prožitý jarní čas a mnoho pozitivních myšlenek přeji všem čtenářům a tvůrcům SOBáčka.

Jarní Mačkovský běh – 4.000 m „od kapličky ke kapličky“

VIII. Ročník

Dne 12. 4. 2025

Prezentace od 12.00 hod. Start 13.30 hod. u kapličky

Ceny pro nejlepší budou...

Nejrychlejší převezme putovní pohár starostky obce Mačkov

Startovné 200 Kč

Po běhu občerstvení v místním pohostinství

Velikonoční rachtání

Sraz na návsi obce na ZELENÝ ČTVRTEK 17. 4. 2025 v 9,00h

S koledou po vejcích na BÍLOU SOBOTU 19. 4. 2025 v 13,00 h.

PÁLENÍ ČARODĚJNIC A STAVĚNÍ MÁJE

V Mačkově Dne 30. 4. 2025

Sraz 26. 4. v 10:00 hod (sobota – příprava)

Stavění začíná v 17:00 hod.

Občerstvení zajištěno.

Těšíme se na Vás.

Tříkrálová sbírka

Začátek nového roku je ve znamení Tříkrálové sbírky. I letos koledníci vyrazili do našich obcí a vykoledovali částku 15 131 Kč. Ta bude použita k financování činnosti Charity Strakonice. Tímto patří poděkování jak koledníkům a jejich doprovodu, tak všem občanům, kteří do sbírky přispěli.

Novinky od hasičů

Dne 10. ledna proběhla výroční schůze členů SDH v Předmít, kde si členové SDH zvolili své nové zástupce. Do funkce starosty obce hasičské byl zvolen Martin Boukal, který vystřídá Josefa Cihlu. Tomu bych chtěl tímto poděkovat za veškerou práci kterou pro sbor, (nejen) jako starosta, vykonal a novému starostovi přeji spoustu elánu.

V letošním roce pokračuje rekonstrukce požární zbrojnice v Předmít, která již nevyhovuje stávajícím potřebám jednotky SDH. V plánu je zateplení obvodových zdí, výměna oken, oprava podlah, elektroinstalace a výměna osvětlení. Na část těchto prací byla podána žádost o podporu do Programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2025. A co se ve sboru chystá? Naši hasiči, stejně jako v minulém roce, navštíví několik kurzů a školení, aby rozšířili svoje znalosti a s našimi nejmladšími hasiči chystáme kromě cvičení další akce k rozšíření znalostí i volnočasové zábavě.

Druhým rokem se můžete těšit na obecní akci „Pálení čarodějnic“, která se uskuteční 30. 4. na louce u potoka. Podrobnosti budou zveřejněny na stránkách obce.

Uklidíme Česko 2025

V sobotu 5. 4. se uskuteční v rámci celorepublikové akce Uklidíme Česko jarní úklid v našich obcích. Sraz účastníků proběhne v 9 hodin na návsi v každé místní části. Po ukončení úklidu bude následovat posezení s malým občerstvením.

Oslavenci

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Krýdová Marie (88)

Šustrová Anna (75)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně stálé zdraví a mnoho životních úspěchů.

Souhlas GDPR:

Pokud se někdo nenajde ve zveřejňovaných gratulantech a souhlasil by, abychom mu touto cestou k výročí poblahopřáli, může si v kanceláři OÚ vyžádat formulář se souhlasem se zpracováním osobních údajů. Následně bude zařazen jak do gratulací do tohoto dvouměsíčníku, tak do gratulací s písničkou, zadávaných do Českého rozhlasu České Budějovice

Ing. Pavel Karlík, starosta obce

Dotace pro Radomyšl

Bylo zakoupeno pódium od firmy PROJEKTA CORP s. r. o. za 316.106 Kč bez DPH. Na tuto akci máme schválenou dotaci ze Strategického plánu SZP 2023-2027, Intervence 52.77 LEADER, která by měla být ve výši 252.884 Kč. Dotaci jsme podávali za pomoci Místní akční skupiny Blatensko, o.p.s.

STRATEGICKÝ PLÁN SZP

Jak zahájily bábinčky nový rok?

Nový rok zahájily bábinčky písničkou. Na své první setkání v tomto roce, které uspořádaly ve své oblíbené hospůdce Na Křenovce na Tři krále, si pozvaly pana Františka Hřebejka s jeho harmonikou. Celá Křenovka se rozezněla nejen hudbou, ale i zpěvem, protože se mezi bábinčkami nenašla snad ani jediná, která by se k harmonice nepřipojila. Setkání se opravdu vydařilo, většina přítomných se zdržela až do pozdního večera a nijak nespěchala s odchodem. Nesmím zapomenout ještě na jednoho hosta: zvečera se do sálu vloudil kocour a spokojeně sledoval muziku i zpěv.

Tři týdny poté navštívily bábinčky územní odbor Policie České republiky ve Strakonici. Byl zde pro ně připraven zajímavý program, a tak se mohly například podívat, jak funguje dispečink, dověděly se, s jakými záležitostmi se mohou setkat na internetu, zejména na sociálních sítích, zaujala je i návštěva u techniků a na závěr se bábinčky poučily, jak dokážou v nelehké policejní práci pomáhat dobře vycvičení psi.

Musím poctivě přiznat, že studené zimní měsíce nás přece jen do určité míry ovlivnily. Bábinčky se sice sešly v únoru na své pravidelné schůzce Na Křenovce, ale to byla v tomto měsíci jejich jediná činnost. Ale jaro už nám klepe na dveře, my se probereme ze zimního spánku a budeme se těšit na nové aktivity. Zavolají nás nejen naše zahrádky, ale i nové společné akce. Už se těšíme a přejeme sobě i vám teplé slunečné jaro.

Za Bábinčky z Radomyšle Marie Zdeňková

Obec baráčníků Radomyšl

Čas letí strašně rychle a čím jsme starší tak ještě rychleji. Nedávno byly Vánoce a dnes už máme před sebou Velikonoce. Tento mezikas využili baráčníci jako každým rokem k uspořádání „Staročeského plesu v Radomyšli“. Je to jeden z tradičních plesů, který je odlišný od ostatních. Má svůj řád dle baráčnických regulí, které nelze ošidit, což nám v minulosti někteří návštěvníci vyčítali. Nesmí chybět slavnostní nástup v krojích či svérázech, žádat o povolení zahájení plesu rychtáře, odtroubení každé celé hodiny ponocným, srdíčková volenka a jiné.

Letos nic z toho nechybělo, kulturní program doplnili mladší a starší děti, které se naučily několik nových tanců. Mladá chasa či starší tetičky a sousedé předvedli Českou besedu. Tímto také děkujeme sponzorům za hodnotné ceny do tomboly. Výborně hrála i kapela EXPERIMENT, která se objeví i příští rok. Zpočátku byly obavy z menšího počtu návštěvníků, díky obyvatelům Rojic a rodině Hradských z Leskovic spolu s kamarády Rádí Zocha bylo přísálí plné okamžitě. Dost návštěvníků přišlo až na ples bez předprodeje, a tak byl sál při tanci k naší spokojenosti pořád plný.

Děkujeme všem, kdo náš Staročeský ples podpořili.

Zdeňka Jůzková, panímaminka Obce baráčníků Radomyšl

Tříkrálová sbírka

I v letošním roce proběhla Tříkrálová sbírka v městečku a přilehlých obcích. Celkem osm skupinek zvládlo svůj úkol na jedničku. I letos byly dvě nové skupiny těch nejmladších. Všem dětem i doprovodu patří velké poděkování. Vybralo se 47.636 Kč.

Blanka Matoušková

Masopust

SDH Radomyšl a Leskovice uspořádaly tradiční masopustní průvody, které byly plné velmi nápaditých masek, hudby a dobré nálady, čímž se udržuje tato krásná stará lidová tradice.

Masopust Leskovice

Masopust Radomyšl

Lyžařský kurz v Mitterdorfu

Letošní sedmáci vyrazili na lyžařský kurz do německého střediska Mitterdorf. Někteří zkušení lyžaři zdokonalovali své lyžařské umění. I ti, co nikdy na lyžích nestáli, překonali svůj počáteční strach z kopců a už druhý den sjížděli sjezdovky z hory Almberg. Slunečné počasí nám dopřávalo z vrcholu pohled na daleké Alpy. O dokonalý servis na ubytování se postaraly naše dvě skvělé

kuchařky paní Růža Hoštičková a paní Iveta Šebestová. Naše bříška byla vždy spokojená po náročném lyžování. Ke skvělé náladě přispěly i večerní programy, kdy nám pan učitel Křešnička hrál na kytaru, pekli jsme si palačinky, předváděli jsme scénky s tematikou na lyžích v Německu, hráli aktivity a dozvěděli se něco o lyžích i teoreticky. Moc děkuji všem dospělým, kteří se na kurzu podíleli a pomohli zajistit pro děti fajn podmínky. Odměnou pro nás byly pohodové děti, se kterými byla sranda nejen na ubytování, ale i na sjezdovce.

Mgr. Monika Babková

Exkurze 9. třídy do Národního muzea a na světelnou výstavu v Praze

V rámci vzdělávání pro základní školu jsme využili návštěvy Národního muzea. Žáci mají do 15 let vstup zdarma. Vše je přizpůsobeno věku a Národní muzeum je zaměřeno na historii, přírodu, kulturu i umění. Jednotlivé výstavy jsou interaktivně zaměřeny a žáci si mohou vše aktivně vyzkoušet. Nejvíce se líbila expozice historický vznik města Prahy, překrásná expozice minerálů a hornin, fosilie, kostry dinosaurů, napodobeniny mamutů v životní velikosti, jednotlivé archeologické nálezy z různých období. V Národním muzeu jsme strávili tři hodiny a chci poděkovat za kladný přístup dětí a jejich chování. Po návštěvě Národního muzea jsme si dali dobrý obědek a pokračovali do světelného parku do Žlutých lázní. Letos byl světelný park zaměřen na planety a vesmír. Každá expozice měla svůj popis, zjednodušilo to prohlídku parku. Myslím, že děti si odnesly plno zážitků a děkuji i třídní učitelce Mgr. Kateřině Vlažné Koptové za doprovod.

Mgr. Johana Šišpelová Irová

Když je co dělat, čas letí jako voda na potoce

Na kroužku ručních prací tvoří děvčata mnoho různých výtvorů. Protože slovní spojení ruční práce nám ukazuje opravdu práci rukama, tak lze vytvářet různé aktivity. Od nového roku 2025 jsme

začaly s děvčaty pracovat s vlnou, tedy se učily háčkovat řetízky, dostaly i domácí úkol dokončit jeden metr. Z vlny a kartonu jsme dělaly také zdobené dekorativní kočíčky, ale vyvrcholením měsíce ledna bylo vaření. Protože udělat si nějakou dobrotu a následně ji hned sníst nebo případně vzít i kousek ochutnat domů, děti nadchl. Tentokrát to byly palačinky. Rozklepnout vajíčka, vše řádně promíchat a také nechat těsto chvíli odpočinout v lednici. Prošli jsme celým technologickým postupem. Největší zábava byla otáčení palačinek ve vzduchu a jako zpestření na ochutnání pravé francouzské crêpes. Tedy palačinky, které jsou s pohankovou moukou. A dalších 90 minut tvoření uteklo jako voda.

Alena Šrámková

Střelci ze ZŠ Radomyšl na šachovém turnaji

Žáci ze ZŠ Radomyšl se nedávno zúčastnili šachového turnaje o Pohár Gymstra, kde i přesto, že to byla jejich první účast, dosáhli skvělých výsledků a důstojně reprezentovali svoji školu. Turnaj se konal za účasti několika škol z celého regionu. Největší úspěch zaznamenal hráč z 8. třídy, František Mlíčko, který se umístil na výborném 18. místě z celkového počtu účastníků. František předvedl strategické myšlení a pevné nervy, což mu pomohlo v postupu a tomto hezkém umístění. Tento úspěch je pro něj i pro celou partu šachistů velkou motivací do budoucna. Šachový tým školy ukázal, že i přes svůj nováčkovský status a většinové zastoupení žáků prvního stupně, má velký potenciál a může se směle měřit s ostatními zkušenějšími týmy, které navíc byly tvořeny zejména žáky druhého stupně. Gratulujeme všem účastníkům a přejeme mnoho dalších úspěchů nejen na šachových turnajích!

Mgr. Tereza Perná

Přírodovědná soutěž Veverky Rezky

Žáci 3. a 4. tříd ZŠ Radomyšl zázřili na přírodovědné soutěži, která se konala 26. února 2025. Vybraní žáci 3. a 4. tříd Základní školy Radomyšl se zúčastnili přírodovědné soutěže Veverky Rezky, která je zaměřena na ověřování znalostí v oblasti fauny a flóry. Soutěž se konala za účasti žáků z různých škol a byla plná zajímavých a náročných úkolů. Mezi úkoly, které museli soutěžící zvládnout, bylo rozpoznávání druhů obilí, poznávání nejen českých zvířat – živých, kreslených i jejich modelů. Žáci prokázali své rozsáhlé znalosti přesahující rámec základního učiva, což přispělo k jejich úspěchu. Největšího úspěchu dosáhl žák Jiří Kořínek, který se umístil na skvělém druhém místě. Jiří ukázal vynikající znalosti přírody a skvělý postřeh v drobných detailech, což mu zajistilo toto významné umístění. Jeho úspěch je inspirací pro ostatní spolužáky

a velkou motivací pro budoucí soutěže. Soutěž Veverky Rezky byla pro žáky nejen možností prokázat své znalosti, ale také skvělou příležitostí k prohloubení zájmu o přírodu a ochranu životního prostředí. Gratulujeme všem účastníkům a přejeme mnoho dalších úspěchů v podobných soutěžích!

Mgr. Tereza Perná

MŠ Radomyšl

Školní 164, Radomyšl 387 31
Tel: 383 392 281, 775 969 477, e-mail: msradomysl@tiscali.cz

Zápis

Přijímání žádostí k předškolnímu vzdělávání
do MŠ Radomyšl pro školní rok 2025/26
se uskuteční

**5. května od 9:00 - 16:00 hodin
v budově MŠ Radomyšl**

Kritéria přijetí

1. děti, které k 31. 8. 2025 dosáhnou věku 5 let - povinné předškolní vzdělávání
2. školský spádový obvod - městys Radomyšl
- Osek, Chrástovice, Velká Turná
3. věk dítěte

Registrace uchazečů o přijetí k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2025/26 bude spuštěna na www.msradomysl.cz od 1. dubna 2025

Potřebné doklady k osobnímu zápisu 5. 5. 2025 od 9:00 – 16:00 hod.

- rodný list dítěte
- očkovací průkaz dítěte
- občanský průkaz zákonného zástupce
- vyplněná žádost o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání (www.msradomysl.cz)
- posudek dětského lékaře

Výsledky listopadové sbírky ke Dni válečných veteránů v Sedlici

Ani v uplynulém roce nezapomněli sedličtí na válečné hrdiny, kteří statečně nasadili své vlastní životy za naši svobodu a demokracii, a opět podpořili sbírku pořádanou neziskovou organizací Post Bellum – Paměť národa koupí symbolického květu vlčího máku v prodejně COOP Jednota. Sběrka probíhala po celý měsíc listopad.

Den válečných veteránů se celosvětově slaví 11. listopadu u příležitosti výročí konce první světové války. Květy vlčích máků tehdy pokrývaly bojiště ve Flandrech, kde umírali vojáci. Květy spatřil takto vyrůstat z hrobů a zákopů kanadský vojenský lékař John McCrae. Zasažen utrpením a pohledem na pole máků napsal báseň, která se později rozšířila a od roku 1915 neodmyslitelně spojila symbol červených květů s válečnými veterány. Organizace Post Bellum se k svátku přidala poprvé v roce 2014, aby veřejnosti přiblížila příběhy našich válečných veteránů (<https://denveteranu.cz/sbirka/>).

Děkujeme br. Davidu Maňhalovi (člen Československé obce legionářské – jednota Strakonice) za již tradiční zprostředkování této sbírky u nás v Sedlici. Děkujeme také zaměstnancům COOPu

za možnost umístění sbírky. Velké poděkování patří především všem těm, kteří se do sbírky zapojili.

V letošním roce se v Sedlici vybralo celkem 2 182 Kč, v celé České republice pak úžasných 4 574 902 Kč. Peníze ze sbírky pomáhají válečným veteránům, účastníkům 3. odboje a odpůrcům totalitních režimů 20. století. Centrum pomoci Paměti národa poskytuje také sociální péči a poradenství. Část výtěžku ze sbírky putuje dokumentaristům Paměti národa, kteří zaznamenávají příběhy pamětníků.

Kateřina Brabcová

Přednášky o Šumavě

V lednu zavítal do sedlického kina na pozvání Města Sedlice pan Stanislav Schneedorf. Možná jste o něm četli článek v některých novinách, tak jako jedna občanka ze Sedlice a přišla s nápadem pana Schneedorfa pozvat. A co že dělá, že zaujal její pozornost? Pan Schneedorf se věnuje obnově drobných sakrálních památek na Šumavě, amatérské fotografii a je autorem publikace o křížcích. Svůj úplně první kříž obnovil na „Tatrevské slati“ v září 1989 a ten posledním 100+1 na Kostelní cestě na Knížecí Pláně v listopadu 2024. A to ve svých úctyhodných 89 letech.

Za vytrvalost při rekonstrukci křížů mu byla udělena stříbrná Medaile svatého Auraciána za zásluhy 2. stupně, vyznamenání českobudějovické diecéze za šíření křesťanských hodnot a mimořádné přispění k rozvoji diecéze a jejího života.

Pan Schneedorf i krásně fotí a jeho druhým velkým koníčkem je fotografování Šumavy a její krásné přírody, zavítal k nám znovu, a to koncem února. V zasedací místnosti městského úřadu ho přivítalo přes 30 posluchačů, kteří měli příležitost zhlédnout zajímavá videa zachycující úchvatnou šumavskou přírodu.

Bakus v Sedlici

První březnovou sobotu se uskutečnil v Sedlici masopustní průvod tak jako v mnoha dalších obcích dodržující tuto tradici.

V Sedlici se na náměstí TGM sešlo na 40 masek, aby požádaly pana starostu o povolení průvodu Sedlicí. Než mohl ale pan starosta udělit souhlas, některé masky zasedly do školních lavic a byly zkoušeny panem učitelem ze znalostí o Sedlici. Po úspěšném

složení znalostní zkoušky byl udělen souhlas a průvod se vydal na cestu. Zakončení se konalo po 15. hod. na náměstí, kde se starý Bakus pohřbil a nový se narodil. Velké díky patří všem, kteří se do průvodu zapojili a občanům, kteří otevřeli své domovy a nabízeli výborné občerstvení.

Maškarní veselí

V polovině února se uskutečnili tradiční maškarní bály pro děti a dospělé v místní sokolovně. I přes chřipkové období se na dětském

odpoledním maškarním bále sešlo na 130 masek. Nechyběly tradiční i originální masky. Děti byly odměněny malým dárkem při příchodu, nechybělo vystoupení mažoretek Prezioso Sokol Blatná a air brush tetování. Tři šikovné animátorky se postaraly o zábavu a taneční

kreace. Po 17hod se musel taneční parket uklidit, tak aby vše bylo připraveno pro večerní řádění masek. Těch letos bylo 110, převážně početné skupiny, nechyběli skvělé kreace v podobě kuželek, roztleskávaček, zahradníků, 6 medvědů s Cibulkou, mochromůrek, cirkusů či krásné masky z Benátek a mnoho dalších. Velké díky všem, kteří si dali tu práci a v maskách dorazili.

Co se událo

Rok 2025 jsme v naší mateřské škole zahájili velmi pestrým programem, který dětem přinesl spoustu nových zážitků. Prvním výletem, který jsme podnikli, byla návštěva muzea v Blatné. Děti z třídy Zajíčků se zde seznámily s místní historií a prohlédly si spoustu zajímavých exponátů, což pro ně byla nejen zábava, ale i cenné poučení.

Další skvělou zkušeností byla exkurze do společnosti Agro Sedlice. Děti si zde mohly prohlédnout kravičky, telátka a zemědělské stroje. Bylo to pro ně nejen dobrodružství, ale i praktická lekce o tom, jak funguje zemědělství a péče o zvířata.

V únoru jsme přivítali zástupce Malé technické univerzity s projektem „Stavitel mostů“, kde si děti vyzkoušely, jak fungují mosty a jaké dovednosti inženýři potřebují. Tento projekt byl interaktivní a dětem se velmi líbil.

Na závěr zimy jsme uspořádali maškarní karneval, který jsme připravili ve spolupráci s žáky 9. třídy. Děti přišly v nádherných maskách a společně si užily den plný tance, her a legrace.

S jarem už se těšíme na další skvělé zážitky, které nás čekají!

Za MŠ Sedlice Michaela Jariabková

Předjaří v ZŠ Sedlice

První měsíce roku bývají na události poměrně bohaté. Kromě tradičního pololetního finišování čekalo devátáky rozhodování, na jakou střední školu podají přihlášku. V lednu si také vyzkoušeli celostátní přijímací zkoušky nanečisto.

Vedle typicky školních povinností se uskutečnilo i několik zajímavých mimoškolních akcí. Ve všech třídách proběhl Týden wellbeingu, sedmáci navštívili v rámci exkurzí Hospodářské komory Nemocnici

Strakonice, na prvním stupni proběhlo sportovní dopoledne pod vedením trenéra Tomáše Kostky. Žáci 1.–4. ročníku absolvovali plavecký výcvik v Písku.

Stalo se již tradicí, že devátáci připravují pro své mladší spolužáky maškarní karneval. Ten letošní proběhl 27. února. První část patřila prvnímu stupni. Účastníků bylo opravdu mnoho, a tak porota, která hodnotila nejlepší masky, neměla snadnou úlohu. Stejně těžké to měli porotci dalších soutěží. Nakonec drobnou odměnu dostali všichni účastníci, takže nikdo neměl důvod ke smutku. Druhá část byla vyhrazena pro druhý stupeň. Maškarní karneval se vydařil a osmáci již dnes jistě přemýšlejí, čím překvapí spolužáky za rok. A již tradičně uspořádali devátáci karneval také v mateřské škole. Rozběhly se také předmětové olympiády. V okresním kole Olympiády v českém jazyce obsadila Natálie Šubová velmi pěkné 8. místo. Gratulujeme.

Marek Charvát

Vystoupení MH

Dne 11. ledna se konala Valná výroční schůze SDH Sedlice. Jako každý rok měli mladí hasiči připravené vystoupení, tentokrát to byla scénka na téma „Hoří les“. Dětem bylo připraveno malé občerstvení a odměna za vystoupení.

Plnění odznaků odbornosti

V sobotu 22. února se mladí hasiči vydali do Blatné na hasičárnu plnit odznaky odbornosti. Tři si vybrali odznak Preventista a dvě děvčata odznak Zdravotník. Zkoušení probíhalo formou testu a poté ústní zkoušení, na které dohlížel člen Odborné rady mládeže Petr Bláha. Ten měl také připravené otázky, které děti i pomoci obrázků plnily.

Po skončení jsme se vydali za sladkou odměnou do cukrárny.

Jarní akce se Sedlickou krajkou, o.p.s.

Prezentace v Poslanecké sněmovně v Praze

Sedlická krajka, o.p.s. a vedení města Sedlice se zúčastní kulturní a společenské akce „DEN LIDOVÝCH KROJŮ A KRAJŮ“, kde budou reprezentovat Jihočeský kraj a představí tak svou tradici a jedinečnou krajkářskou historii (společnost Sedlická krajka, o.p.s. byla v roce 2017 nominována do Seznamu nemateriálních statků Jihočeského kraje). Celá akce je koncipována jako společenské setkání, připomínající tradice naší země a regionů, zejména rukodělné řemeslné výroby a užívání národních krojů. Akce se uskuteční v úterý 11. března 2025 od 12 hodin v prostorách Poslanecké sněmovny v Praze. Každý kraj bude mít prostor pro svou prezentaci za účasti představitelů vedení kraje. Svou záštitu a podporu vyjádřili jak předsedkyně PSP ČR a ministr kultury ČR, tak všechny poslanecké kluby zastoupené v Poslanecké sněmovně.

POZVÁNKA: Velikonoční jarmark v Blovicích

V sobotu 29. března (9.00–15.30 hodin) se koná „Velikonoční jarmark“ na zámku Hradiště v Blovicích (Jižní Plzeňsko), který slibuje kvalitní rukodělné zboží s jarní a velikonoční tematikou, poctivé prodejce a skvělou atmosféru. Sedlická krajka, o.p.s. se této prodejní akce zúčastní a nabídne Vám zde široký sortiment ručně paličkových výrobků s tradičními motivy a pro krajkářky přivezeme veškeré pomůcky určené na výrobu krajek. Najdete nás již tradičně v přízemí zámku, v prostorách „ložnice“.

POZVÁNKA: Prezentace krajkářského řemesla v Jihočeském muzeu v Č. Budějovicích

Zveme Vás srdečně na výstavu „Přišlo jaro do vsi“, kterou pořádá Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích ve dnech 28. 3.–21. 4. Výstava Vás zavede do světa tradičních zvyků spojených s přelomem zimy a jara. Seznámíte se se svátky, jako jsou Hromnice, svátek sv. Matěje a sv. Řehoře, které ukazují, jak církevní a pohanské rituály splývaly. Těšit se můžete na exponáty historických zemědělských nástrojů, ale také na předměty z vrbového proutí, orobince a slámy, které měly nejen praktické, ale i magické využití. Součástí této výstavy je i DOPROVODNÝ PROGRAM, který nabízí možnost prozkoumat krásu starých řemesel a lidového umění. Sedlická krajka se zde představí v úterý 8. dubna od 9.00 do 17.30 hodin. Přivezeme s sebou výrobky z paličkové krajky, které si budete moci i zakoupit a po celý den budou probíhat ukázky výroby.

POZVÁNKA: Jarní dny otevřených dveří

Zveme Vás 12.–13. dubna do Sedlice do obchůdku Sedlické krajky, o.p.s., který bude mít pro Vás o tomto dubnovém víkendu otevřeno od 8.00–17.00 hodin. Můžete se přijít jen tak podívat a pokochat se krásou paličkové krajky anebo si u nás můžete vybrat a zakoupit výrobek pro Vás nebo Vaše blízké. Po celou dobu Vám budou naše krajkářky (a jeden šikovný krajkář), předvádět krajkářské umění. Těšíme se na Vaši návštěvu.

Sedlická krajka, o.p.s., Martina Srbová

Více informací o námi chystaných akcích najdete na našich webových stránkách: www.krajky-sedlice.cz

Klub žen Sedlice pořádá

VELIKONOČNÍ VÝSTAVU

10. ~ 12. DUBNA

OD 8.00HOD. DO 16.00HOD

Tradiční velikonoční výstava výrobků dětí MŠ a ZŠ Sedlice

Prodej regionálních výrobků - dekorativních předmětů

V sobotu prodej zákusků - Cukrárna Hraběnka

V zasedací místnosti MŠÚ Sedlice

IVANKA DEVÁTÁ MARIE FORMÁČKOVÁ

ZÁBAVNÁ TALK SHOW

"MŮJ PŘÍŠERNÝ SYN"

26. DUBNA OD 19HOD

KINO SEDLICE

VSTUPNÉ 320Kč

ŘEDPRODEJ NA 773 991406

POŘÁDÁ KLUB ŽEN SEDLICE

Spolek pro zachování tradic Sedlice
srdečně zve na

PRVOMÁJOVÉ OSLAVY

SLUNCE, SENO, SEDLICE

1. května 2025

NÁMĚSTÍ TGM VE 14 HODIN

PO ÚVODNÍM VYSTOUPENÍ BUDE NÁSLEDOVAT PRŮVOD
ALEGORICKÝCH VOZIDEL PO TRASE: NÁMĚSTÍ TGM -
BICANOVA - HAVLÍČKOVA - ZAHRADNÍ - U KINA -
KOMENSKÉHO - KOSTELNÍ - PALACKÉHO - NÁDRAŽNÍ -
SÍDLIŠTĚ II. - NÁDRAŽNÍ - PALACKÉHO - NÁMĚSTÍ TGM

MOŽNÁ PŘIJDE I ZDENĚK TROŠKA

Město Sedlice ve spolupráci s SDH Sedlice,
Klubem 4. obrněné divize Plzeň a Spřáteleným klubem
KVH Šnajdrovci připravují:

80. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ MĚSTA SEDLICE 8. - 11. KVĚTNA 2025

ČTVRTEK 8. 5. 2025

15:00 Pietní akt obětem světových válek
za doprovodu SDH Sedlice

PÁTEK 9. 5. 2025

Příjezd US Army v dopoledních hodinách.

15:00 - 17:00 Otevření US dobového tábora
pro veřejnost (v parku za Jednotou). K vidění
camp - život vojáků v roce 1945 a technika
JEEP, M3A1 SCOUT

SOBOTA 10. 5. 2025

14:30 Bojová ukázka na Pancáku
15:30 Ukázka techniky pod kostelem
17:30 Pietní akt u pamětní desky (radnice)
19:00 Ve dvoře Kupectví zahraje k
poslechu i tanci country kapela MHS
+ prezentace klubu 4. obrněné divize Plzeň

Město Sedlice Vás srdečně zve
na divadelní představení

KLÍČE NA NEDĚLI

24. KVĚTNA

19HOD

SOKOLOVNA SEDLICE

VSTUPNÉ 200Kč

Předprodej vstupenek na městském úřadě v Sedlici

Klub žen Sedlice zve všechny děti a dospělé na

Cestu pohádkovým lesem

v tradičním i moderním podání
(s chytrým telefonem)

v neděli 1.6.2025
start od 13:00 do 15: hod
na fotbalovém hřišti
v Sedlici

trasa v blízkém okolí Sedlice
délka trasy 3 km
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
za děti si ručí rodiče

Ve Škvořeticích vyprovodili starý rok od ping-pongových stolů

Jak už se v obci Škvořetice stalo tradicí, poslední sportovní akcí odcházejícího roku byl i tentokrát turnaj ve stolním tenise. Azyl vyznavačům „adrenalinových etud u zelené sítky“ znovu poskytl velký sál zdejšího kulturního domu.

A účastníci to měli i s občerstvením, o které se postaral nájemce Jiří Hrabě. Protáhnout si těla po svátečním odpočinku a „oprášit“ techniku s pidimíčkem v zorném poli se dostavilo třicet jedinců. Vedle dvaadvaceti „pánů tvorstva“ si to mezi sebou rozdala i pěťice žen a trio dětí.

Hoši se podělili o medailové pozice následovně – zvítězil František Šendera, stříbro vybojoval Adam Murárik, bronzový chvost byl souzen Josefu Šenderovi. V „dámské válce“ triumfovala paní Kočí ze Skaličan, v závěsu ponechala Lenku Petrovou, bronz pro sousední osadu Pacelice získala Hana Koubková.

Nejbrilantnější podívanou samozřejmě nabídly „duely rychlých prken“ v podání mužů. Že se zrodil přebor skvělé úrovně, protkaný úžasnými zákroky a mistrovskými smečemi nadzvukové rychlosti, o tom nemohlo být sporu. Ostatně nešlo o první a zdaleka ne poslední takovou „pinčesovou“ smršť v režii zkušených borců na zdejší půdě. Tady ve Škvořeticích má totiž tenhle sport „betonové základy“, sahající desítky let dozadu. Kdysi spolu s fotbalem tvořil alfu a omegu výplně volného času jak u místní klukovské party, tak jejich otců. Ze skořápek rozbitých ping-pongových míčků oné éry by se nechal dost dobře postavit mrakodrap.

Nikoho nepřekvapilo, že zlatým hrdinou pinčesového odpoledne ve Škvořeticích se stal (bůhvípokolikáté) ostřílený „bijec – docent na přesné výpaly“ Milan Navrátil. Jak podotýkají jeho kamarádi: „On vlastně v minulosti nevyhrál, jen když nepřišel.“ Ale staronový šampion se nechal slyšet, že proti němu stáli leckterí těžcí soupeři a že mu rozhodně dali pořádně zabrat: „Byl to náročný turnaj, v mnoha ohledech vzácně vyrovnaný a napínavý.“

Všem třem loňským dobyvatelům bedny se letos podařilo obhájit loňské posty ve stejném pořadí. A tak za Milanem Navrátilem skončil další obávaný „sekáč s hromovou rukou“ Karel Šorna ml. a vešel se tam i pacelický rodák Josef Lexa, nyní občan Blatné. Celkem letos pořadatelé odměnili desítku nejlepších „pinčesmanů“. Vzhledem k tomu, že pan Silvestr už vykukoval za rohem, byly ceny logicky dány – alkohol balený ve skle a plechu.

Stejně jako se nezapomíná jízda na kole, sebedelší pauza nepřipraví stolního tenistu o cit v ruce. Tyhle škvořetické mače na kulturní půdě jsou toho jasným důkazem.

(zkráceno redakcí)

Masopustní rej

Dva policisté a dva vojáci. Tak taková „luxusní“ ostraha provázela letošní v pořadí čtyřicetý masopustní průvod obcí Škvořetice. Skoro by za to stálo převážet s takovými „bodyguardy“ za zády při této příležitosti korunovační klenoty nebo si pozvat na inspekci samotného prezidenta. Protože nenastala ani jedna z eventualit, museli se „ozbrojenci“ spokojit se skromnějším „vedlejšákem“ – pokutovat projíždějící řidiče aut za „narušení“ masopustní veselice. Trestní poplatek činil v tomto případě dvacet korun. No, tak to bylo skutečně „za babku“.

Masopustní formaci ve Škvořeticích tvořilo tentokrát 31 maškar plus pětice muzikantů. Při tak nádherném počasí, kdy se slunce opíralo do všeho živého i neživého silou už takřka jarní, přišel organizátorům tenhle účastnický „podstav“ skoro až líto. Nicméně i tak se tato pevně zakořeněná venkovská „trachtace“ nesla letos stejně jako vždy v minulosti v radostném duchu a báječné atmosféře, kdy veškeré starosti a strasti musely zůstat doma za pečlivě zamčenými dveřmi.

Dvě slepice jako masopustní oběť

Podle ustáleného zvyku se okolo desáté hodiny shromáždilo veškeré masopustní osazenstvo před místním hostincem na návsi ke společnému fotografování. Ještě předtím ale jeho

zmocněnec požádal oficiálně starostu Škvořetic Jaroslava Chlandu o udělení povolení ke svobodnému dovádění maškar na obecních prostranstvích.

Povolení samozřejmě uděleno bylo. Nad jeho rámec vyslovil Jaroslav Chlanda ještě zvláštní souhlas s jakousi „masopustní obětinou“, směřující k postavě zdařile ustrojené cikánky: „A zde přítomné cikánce se povoluje na území obce přivlastnit si dvě slepice!“ Za všeobecného smíchu pak přikročil k připravené kárce a vložil do ní láhev „lepšího šnapsu“ jako závdavek na budoucí alkoholovou lázeň od štědrých obyvatel Škvořetic.

Kříženec v roli listonoše

Průvodcem cikánky na dlouhé cestě Škvořeticemi byl Jakub Hoštička v kostýmu lva kříženého s medvědem. Ochotně se ujal role listonoše, který každému hostiteli či hostitelce předal speciálně vyrobený děkovný list za celý průvod.

Maršál „Malinovskij“ se „odkopál“

Při takové události, jakou škvořetický masopust bezesporu je, nemůže škodit ani trocha černého humoru. O ten se letos postaral (znovu) hlavní pořadatel Petr Šavřda. V uplynulých ročnících vystupoval coby legendární „maršál Malinovskij“, populární díky filmové komedii „Pelíšky“. Loni se překvapivě prohlásil za „zpovlněného“, což dokumentoval podomácku zhotovenou urnou, kterou nosil poctivě od stavení ke stavení. Postava tak letos měla z masopustního repertoáru definitivně zmizet.

To se ale tak docela nestalo. Představiteli významné postavy škvořetického reje to zřejmě přišlo líto, a tak se překvapivě letos vynořil jako duch onoho maršála. K tomu bohatě stačilo prostěradlo kombinované s důstojnickou čepicí a hláška: „Když na obci uklízeli, tak mě shodili a já se „odkopál“! Jestli něčeho litoval, pak toho, že prý nemůže sáhnout do občerstvení, protože „nemá ruce“.“

Josef Hora už pět let rád „poslušně hlásí“

Klakson jeho pozoruhodné „rikši“, sloužící k transportu osob i menších neživých nákladů, rok co rok ohlašuje na škvořetické návsi, že den masopustní hojnosti je tady! Také bez ní by si místní tuhle událost už nedokázali představit. A že ji řídí dobrý voják Švejk – to už rovněž patří k věci. Posledních pět let. „Tohle „přibližovadlo“ mi vyrobil brácha z Prahy,“ prozrazuje ve všech směrech aktivní chasník z přilehlých Pacelic, který nezkaží žádnou švandu.

Kolektivní atrakce s jarní tematikou

Zvláštní kapitolu škvořetického masopustu představuje skupinové panorama na určité téma. Na stupnici všeobecné popularity od jedné do deseti hodnocení patnáct. Všim, čím oblíbená skupinka soustředěná okolo kulturního „ataše“ Škvořetic Vojty Nového doposud byla, byla ráda: „Vzali jsme na sebe přestrojení za šmouly, tříhlavého draka, stonožky, Mrazíka a jeho party,“ vypočítává poctivě kolektivní změny podob tělesa kamarádů a příbuzných jejich „kápo“ Vojta, který si ve své obecní funkci počíná více než znamenitě.

Letos se uvedená prima partička ovšem sešla pohromadě po čtyřleté pauze. Navázala na předchozí úspěchy variací o kvapem se blížícím jaru. V praxi to znamenalo, že Vojta Nový v ústřední roli zahradníka s pojízdňým ministánkem dirigoval doprovod „rozpuštěných“ rostlin obepnutých květináči.

Král „chudých“ si neuhlídal trůn

Koho letos účastníci škvořetického masopustu velmi postrádali, byl tradiční král. Už už se zdálo, že zřejmě abdikoval a uprchl ze země. A pak se najednou vynořil v druhé polovině trasy jako čiré zjevení. Jenže kromě královské koruny na něm nic královského nebylo. Okamžitě tedy dostal přezdívku „král chudých“.

„Dobrý voják Švejk“ se nad panovníkem slitoval a nabídl mu místo na své „rikše“. Odtud Jeho Veličenstvo kynulo poddaným. Majestátnost a vznešenost ovšem vzaly za své, když vlivem „těžké únavy“ král „vytuhl“ před dokončením masopustní toulavky. To už ostatně patří ke scénáři. Panovník doposud absolvoval celý prů-

vod Škvořeticemi jen jednou – a to alespoň hned v cíli usnul. Jinak musel být do cíle tak či onak transportován. To ho neminulo ani letos, kdy se pro jeho převoz uvolila právě „rikša“. Skončilo to ovšem drobnou nehodou a drobným zraněním jak řidiče, tak samotné „rikši“. A tak královský trůn skončil opět v „talóně“.

Jako vždycky tak i letos se peníze, vybrané na pokutách a u jednotlivých stavení ve vsi, společně a slavnostně propi-

ly v místní hospodě po skončení průvodu. Tam dorazily maškary okolo osmnácté hodiny večerní.

Vzpomínalo se při této příležitosti i na úvodní kroky při zrodu škvořetického masopustu, kdy zastával funkci starosty obce Ladislav Hrouda: „Tenkrát jezdili místní po širokém okolí a tam, kde se tahle tradice již ujala, se sbíraly poznatky. Pro rozjezd škvořetického masopustu byly typické veselé scénky, například se po vesnici vozila dojička,“ poznamenává Josef Hora.

Počet masek při škvořetických masopustech několikrát dosáhl počtu čtyřiceti. Prozatímní rekord je padesát. Čísla však nejsou až tak důležitá. Důležité je, jak bije srdce masopustní tradice. A tady ve Škvořeticích bije opravdu silně!

(zkráceno redakcí)

Dětský karneval

„Kdo si hraje, nezlobí. Kdo moc mlsá, nabírá zrádná kila.“ Asi tak nějak v tomto duchu letos uvažovali pořadatelé dětského maškarního bálu ve Škvořeticích. Ten se jako obvykle konal na velkém sále tamního kulturního domu. A rozhodli se učinit takřka revoluční krok. „Zvolili jsme odměny pro přítomné masky ve formě hraček – puzzle, omalovánky, pastelek a podobných zábavných prvků. Takže tentokrát dostaly sladkosti jakýsi „stopstav“, usmívá se „kulturní atašé“ obce Škvořetice Vojta Nový, který se tentokrát bravurně zhostil i role moderátora zábavného odpoledne. Druhou ústřední osobou se stala kolegyně z obecního zastupitelstva Kateřina Schaffarzová.

V rámci dětského karnevalu se volila i pětice nejkrásnějších masek. „Tady zvítězil indián před kominíkem a šerifem. Čtvrtou pozici zaujala beruška, do „elitního výběru“ se dostal i netopýr,“ upozornil Vojta Nový s tím, že se jednalo vesměs o přespolní účastníky. I tady se rozdávaly „nejedlé“ odměny.

Parquetový sál ovládlo dvacet masek. Jaký by to byl dětský karneval bez klasické „stoličkové“, kde řádili už jejich tatínkové a maminky! „Stoličková“ je prostě nesmrtelná – i v době „umělé inteligence“. Jiné připravené soutěže už tentokrát zůstaly v „trezoru“. „Drobotina

se rozhodla, že bude řídit sama a podle svého. Tak jsme je nechali," podotkl pobaveně Vojta Nový.

S prázdnou neodešel jako vždycky domů žádný účastník. Odměna čekala na každého bez výjimky. Je moc dobře, že šňůra vyhlášených škořetických karnevalů pro nejmladší, táhnoucí se desítky let, má svá pokračování i budoucnost. Vždyť formování charakterů a osobností od útlého dětského věku prostřednictvím sportu a osvědčené zábavy jistě přinese sladké plody!

Vladimír Šavrdra

Pozvánka na akci

PROSPORT Blatná, obec Škvořetice a Jednota Orel Strakonice pořádají v neděli 18. května v osadě Pacelice 14. ročník „Pacelické tretry“ – běžeckých závodů pro děti a mládež do 17 let v přírodním prostředí. Start první kategorie 13.30 hodin. Prezentace od 12.00 hodin v Obecním domě na návsi u hřiště. Závodí se v těchto kategoriích: mláďata „A“ (do 4 let), mláďata „B“ (5 až 6 let), C (7 až 9 let), B (10 až 12 let), A (13 až 15 let) a A elite (16 až 17 let).

Připravena je řada hodnotných cen, včetně pohárů, medailí a diplomů.

Srdečně zvou a těší se pořadatelé!

Pozvánka spolku Křesovec

Vážení čtenáři, spolek Křesovec Vás zve dne 23. 5. 2025 proběhne NOC KOSTELŮ. Srdečně zveme k návštěvě církevních památek v obcích Škvořetice a Pacelice.

Kaple Nejsvětější Trojice a Panny Marie Bolestné pro Vás budou otevřeny od 18.00 do 22.00 hodin. Kostel Proměnění Páně na Křesovci v Pacelicích zpřístupníme od 18.00 do 24.00 hodin.

Kromě prohlídky vnitřních prostor památek se budete moci seznámit s kněžskými oděvy, které byly používány v kapli Panny Marie Bolestné. Sošku Panny Marie oblečeme do dalších svátečních šatiček.

V kapli Nejsvětější Trojice připravíme k prohlédnutí materiály týkající se školy ve Škvořeticích.

V kostele Proměnění Páně na Křesovci vystavíme sochu sv. Peregrína z hlavního oltáře. Je jedinou zachovanou sochou z celé figurální výzdoby kostela. Také zjistíte, kteří obyvatelé přírodní říše žijí v kostele a jeho okolí.

Další připravovanou akcí je KONCERT PRO KOSTEL.

Uskuteční se 7. 6. 2025 od 17.00 hodin v kostele Proměnění Páně na Křesovci v Pacelicích.

Předprodej vstupenek bude zahájen 1. 4. 2025 v Infocentru Blatná a v prodejně COOP

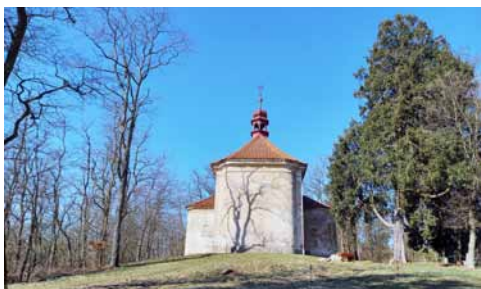
ve Škvořeticích. Jednotné vstupné činí 100 korun. Výtěžek bude použit na opravu kostela.

Účinkují přátelé a příznivci spolku:

Bob Kartáč Band, Hana Suchanová, Eliška Walsh, Kristule Kosíková, Iva Klímová a Sedneme si.

Kromě hudební produkce bude připraven i stánek s občerstvením...

Doufáme, že využijete možnosti navštívit tyto akce a těšíme se na setkání s Vámi.

Tříkrálová sbírka

V naší obci se uskutečnila tato tradiční sbírka v sobotu 11. ledna. Dvě skupinky malých koledníků ve složení: Mikuláš Šimunek, Amálie Hůrková, Kateřina Linhartová, Barbora Zitková, Markéta Matějková a Ondřej Matějka procházely obcí, zpívaly tříkrálovou píseň a přinášely do našich domovů nejen radost, ale také poselství solidarity a pomoci těm, kteří to nejvíce potřebují. Ve sbírce se vybralo celkem 12 438 Kč. Všem, kteří koledníkům věnovali chvíli svého času a přispěli do pokladničky, patří velké poděkování.

Maškarní bál

V sobotu 22. února ve 14 hodin se sál místní hospůdky začal plnit pohádkovými bytostmi, jejich rodiči a prarodiči. Děti se sešlo okolo 20 a jedna maska byla krásnější než druhá. Na sále všechny přivítali roztomilí šmoulkové a muchomůrka, připravovali pro ně různé soutěže, tancovali a řádili s nimi na parketě. Po celé odpoledne nás doprovázela hudba DJ Gábiny, která byla skvělá. Velkou pozornost přitahovaly pověšené balonky a barevné fáborky, na které si mohly děti dosáhnout a zatahat za ně. Samozřejmě nechyběla spousta bublinek, které šmoulíci vykouzlili. Překvapením byla tombola, kde na tři „šťastlivce“ čekala roztomilá plyšová zvířátka a velké fixy. Nakonec si ještě všechny děti odnesly v tašce jako bonus drobné dárky a dobroty. Domů tak všichni odcházeli spokojení a s úsměvem ve tváři. Věříme, že si nejen děti, ale i jejich rodiče užili příjemné odpoledne. Děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě nebo průběhu celého karnevalu. Tak příští rok na viděnou!

Hasičský bál

Po dětském maškarním reji následoval od 20:00 tradiční hasičský bál. Večer zahájil starosta sboru, který přivítal přítomné a popřál všem příjemnou zábavu. Celý ples se nesl v příjemné atmosféře,

kteřá byla podpořena skvělou muzikou k poslechu i tanci – Hudbou Václava Diviše. Nechyběla ani tradiční bohatá tombola, která všechny jistě potěšila. Následně se tančilo a pilo až do brzkých ranních hodin. Doufám, že si ples všichni náležitě užili a pobavili se. Opět musím poděkovat všem, kdo přiložil ruku k dílu a přičinil se tak ke zdárnému průběhu celé akce.

Text M. Čadková

Něco málo z Uzenic

První akcí uskutečněnou v tomto roce byla 25. 1. výroční schůze SDH. Po projednání programu byly vybírány členské příspěvky, které zůstaly ve stejné výši jako v předchozím roce, a to 250 Kč za člena, z čehož se posílá 200 Kč do Strakonice. Poté proběhla volná zábava, při které se podávalo občerstvení a k poslechu zahrál na harmoniku

p. Mlíčko z Myštic.

Sice to nebyla obecní akce, ale několik místních i nemístních občanů se složilo na zakoupení prasete, ze kterého si udělali výbornou zabijačku a po 3 nedělích bylo i výborné uzené. Tak chci poděkovat všem, kteří s touto akcí pomohli.

Možná jste si někteří všimli, že probíhají práce v klubu, kde se udělal nový strop, vymalovalo se a obložila se zeď za kamny což je v režii obce. Hasiči si z peněz SDH zakoupili nový televizor. Také touto cestou všem moc a moc děkujeme za všechnu odvedenou práci.

V sobotu 1. 3. hrstka hasičů v rámci brigády upravovala okolí obecní cesty směrem na Ostrov, za což jim také moc děkujeme.

V rámci oslav MDŽ stejně jako již několik let předtím obdržela každá žena s trvalým pobytem v obci malou pozornost v podobě kytičky.

Marešová

Práce v obci

V lednu a únoru jsou v obci prováděny údržbářské práce na obecní technice a vybavení. V letošním roce byly potřeba připravit a provést STK na traktorovém valníku a osobním automobilu DACIA. Oba stroje jsou v současnosti již STK.

Na traktorovém valníku bylo potřeba vyměnit 2 ks pneumatik a provést nátěry konstrukcí vozu a výměnu gumových součástí brzd.

Dále se provedlo natření všech dřevěných laviček a kolostojanů. Před letní sezónou se připravují i sekací traktůrky a křovinořezy. V březnu provedli zaměstnanci obce a SDH Velká Turná kácení uschlých stromů ve větrolamu v kempu Milavy a v obecním lesíku u LOUŽE. Vzniklé dřevo připravují hasiči na topení do obecního sálu na kulturní akce.

Oslavy 705 let obce, sraz rodáků a 120 let činnosti SDH Velká Turná

Hlavní přípravnou a organizační prací celého jara je teoretická a praktická příprava na oslavy obce a SDH dne 5. července. V tento den proběhne oslava obce, a to k příležitosti 705 let od první písemné zmínky o obci Velká Turná, současně se organizuje sraz rodáků a SDH Velká Turná oslaví 120 let své činnosti. Hlavní dění oslav bude na návsi obce v prostorách dětského a pískového hřiště u potoka (za obecním sálem čp.6). Akce bude začínat už v 9 hod. kdy bude prezentace rodáků a křtění knihy o Velké Turně. Hlavní slavnostní průvod projde obcí od 12:30 do 13:30. V průběhu průvodu bude pokládání věnců u pomníku padlých, slavnostní projevy starostů a pozvaných hostů a žehnání nového praporu obce. Následovat bude program s ukázkami požární techniky, taneční vystoupení a ukázky činnosti místních spolků. Ve večerních hodinách bude následovat venkovní taneční zábava kde zahraje místní kapela TALISMAN.

V programu nebude zapomenuto ani na děti a celodenní občerstvení.

Všichni občané, rodáci a příznivci požární techniky jste srdečně zváni do naší obce na tyto slavnosti.

Kulturní akce a dění v obci

Letošní první kulturní akcí mělo být divadelní představení „Královny“ od Scény mladých při Divadelním souboru Čelakovský Strakonice. Z původního termínu 14. února bylo toto divadelní představení přesunuto na pátek 4. dubna.

V sobotu 22. února uspořádala obec již tradiční Obecní ples. Místní nezaplňli sál jako v předešlých letech, ale i přesto zde panovala přátelská atmosféra. K poslechu zahrála skupina Kosatky. Pro návštěvníky plesu byla opět připravena bohatá tombola. Hlavní cenou bylo sele věnované mysliveckým spolkem Bárovka z Oseka. Před půlnocí vystoupila děvčata ze spolku SaK Turná z.s. se svým tanečním vystoupením. Jejich vynikající výstup byl zastíněn fenomenálním výkonem Františka Hřebejka v roli královny, který byl odměněn bouřlivým potleskem. Tanečníci se rozcházeli do svých domovů kolem půl čtvrté.

V sobotu 1. března prošel obcí masopustní průvod. Kromě dvojice cikánek, čaroděje a skupiny zvířátek nechyběla v průvodu tradiční postava medvěda v podání pana starosty. Průvod hudebně doprovázely sestry Dvořákovy.

Čeká nás

17. dubna – 19. dubna – Velikonoční řehtání

30. dubna – Stavění májky a Čarodějnický rej

7. května – Pokládání věnců u pomníku – pořádá obec, SDH Velká Turná a SDH Osek

Eduard Červenka, místostarosta obce Velká Turná

Kultura od ledna do března

5. 1. se konala Tříkrálová sbírka, při níž se vybralo 11 674 Kč. Všem přispívajícím děkujeme!

11. 1. se uskutečnila Výroční schůze SDH Záboreň a tradiční Hasičský ples. K tanci a poslechu zahrálo duo Orchestrion.

18. 1. v Záboreňské hospůdce se zájemci dověděli na cestovatelské přednášce Simony Šourkové, jak se žije na Filipínách.

15. 2. se děti ze Záboreň i okolních vesnic sešly odpoledne v hojném počtu v Záboreňské hospůdce na Dětském maškarním plese. Soutěže a hudbu zajistil DJ František Mareš.

22. 2. se podruhé v Záboreňské hospůdce sešli zájemci o cestování a tentokrát se od Heleny Říšské dověděli, jaké památky a zajímavosti mohou navštívit v Římě a Vatikánu.

1. 3. uspořádala organizace TJ ZD Záboreň výroční schůzi a Sportovní ples se skupinou Melodion.

Krabice plná lásky

Svátek sv. Valentýna, také známý jako svátek zamilovaných, se do naší školy navrátil po pětileté pauze. Za vstupním vchodem se ráno 14. února objevila krásně nazdobená krabice na přáníčka. Děti posílaly valentýnky hlavně svým kamarádům, objevily se však možná i nějaké dětské lásky. To ale zaručit nemůžeme, protože přáníčka rozdávací komise samozřejmě neotvírala. O třetí vyučovací hodině se naše devětačky vydaly krabicí, která byla zaplněná až po okraj, vyzvednout a pomalu začaly se tříděním na kopyčky po třídách.

Po tomto složitém procesu dospěly k tomu, že nejvíce přáníček měla třetí třída, kterou skoro dohnali druháčci. Největším soupeřem všech dětí byla ale paní učitelka Sekáčová, která počtem valentýnek překonala spoustu z nich. Rozdávání bylo už mnohem jednodušší, a tak se všechno stihlo do začátku další vyučovací hodiny.

Doufáme, že všechny adresáty naše přání potěšila a že se tahle událost na naší škole příště uskuteční dříve než za dalších pět let.

Tereza Kluknerová, 9. ročník

Maškarní

Věřili byste, že na školní chodbě můžete potkat chodící pračku? Nebo dvě balení Tic Tac? My donedávna taky ne, ale 30. ledna jsme se přesvědčili o opaku. Ten den se se totiž u nás v tělocvičně konal dětský karneval.

Žáci si připravili krásné masky, kromě již zmíněné pračky jsme mohli vidět například hroznové víno nebo kosmonauta. Paní

učitelka spolu s dobrovolníky z druhého stupně připravila různé soutěže – nošení míčku na lžičce, židlíčkovanou, přehlídku masek nebo tanec s balonkem. Odměnou bylo malování na obličeji. Všichni jsme si to opět moc užili a příští rok si to doufám zopakujeme.

Gabriela Kotmelová, 9. ročník

Školní družina na sáňkách

Děti ze školní družiny si užily první sáňkování této zimy. S nadšením sjížděly kopec a závodily, kdo dojede nejdál. Nechyběla ani koulovačka a stavění sněhuláků. Smích a radostné výkřiky se rozléhaly celým okolím. Unavené, ale spokojené se děti vracely zpět do družiny.

Vychovatelky ŠD

Valentýn ve školní družině

Očekávání Valentýna se vždy promění ve svět plný srdíček a červené barvy. Nejinak tomu bylo i na zábořské škole. Ve školní družině jsme společně zažili odpoledne plné fantazie, kutilství, krásných nápadů i vytvoření originálních Valentýnek. K práci nám zněla příjemná hudba a pomocí běhací hry jsme se dozvěděli i něco o historii tohoto svátku.

Díky tomuto odpoledni jsme si připomněli, jak je důležité mít vedle sebe právě kamarády, které máme rádi po celý rok, ne jen na Valentýna.

Vychovatelky ŠD

Lyžařský kurz v Krkonoších

Zábořští vyznavači zimních sportů vyrazili opět po roce do krkonošských Pasek nad Jizerou. A jelikož se jedná o školní zájezd, můžeme začít třeba nějakou zeměpisnou otázkou. Není chyba hned v první větě, když toto známé zimní středisko označují jako krkonošské? Musí přece ležet v Jizerských horách, ne? Co myslíte? Nechal jsem se místními poučit. Tak vězte, že Paseky leží opravdu již v Krkonoších, „Jizerky“ končí hned za kopcem.

Čtyřicet sportovců ale spíše zajímalo, kolik zde leží sněhu, učitelé se zase obávali, zdali na kurz vůbec vyrazíme, vždyť celé dva týdny před odjezdem školu doslova decimovala epidemie respiračních onemocnění, v posteli jednu chvíli skončila více než polovina žáků školy.

Sám slovnatý Krakonoš ale nad zábořskou výpravou držel ochranou ruku, sněhu na kopcích bylo tolik, že se jak lyžaři, tak snowboardisté mohli vyřádit na téměř všech sjezdovkách areálu. Ani k vlekům se nemuselo chodit pěšky, „prkna“ se nasazovala hned u chaty.

Je pravda, že menší komplikace dvě dopoledne způsobovala mlha, ale jak říká „klasik“: „Za pěkného počasí umí lyžovat každý, správný „lyžník“ si musí poradit i s náročnějšími podmínkami.

Šest dní uteklo jako voda a než se všichni nadáli, už zase mířili zpátky domů. Naštěstí ale ve zdraví, plni vzpomínek a s medailí na krku. Ta byla potvrzením, že se všichni s lyžemi či snowboardem dokonale sžili. Tak za rok snad budou mít žáci opět možnost si své umění ještě zdokonalit

Michal Gutwirth

Obec Zábोř, Nadace Jihočeské cyklostezky a zakladatelé akce zvou všechny příznivce cyklistiky na 10. ročník sportovní / rekreační vyjíždky pro všechny, kdo chtějí blíže poznat půvabný kraj legendárního cyklisty, barona Christiana Battaglie z Bratronic (od jehož narození letos uplyne 111 let).

10. ročník

Tour de Battaglia

Zábोř u Blatné

9. 8. 2025 v 10:00

08:30 – 10:00 prezence v areálu pod lipou za obecním úřadem Zábोř.

Nové trasy 20, 40 a 60 km vedou až na výjimky po málo frekventovaných cestách s asfaltovým povrchem. V případě potřeby je možné trasy zkrátit.

Mapy jednotlivých tras s výškovým profilem, vyznačením zajímavých míst a možností občerstvení lze stáhnout do mobilních aplikací na www.zabori.cz, fyzicky budou k dispozici při prezenci.

V prostoru startu / cíle bude připraveno občerstvení, v prodeji budou upomínkové předměty a bude zde také příležitost setkat se s legendami české a československé cyklistiky, účastníky MS a OH..

Po skončení vyjíždky grilované prase v areálu pod lipou.

Přejeme vám šťastnou, pohodovou jízdu, hezké zážitky z celého dne a zveme vás na 11. ročník Tour de Battaglia 2026

Jihočeský kraj

SKODA
AUTO ŠEVČÍK

AWE STORE

PALIVOVÉ DŘEVO
MICHAL BÉL

KALAS

PARCELY NA PRODEJ

VÍTEJTE V ZÁBOŘÍ

Občanská vybavenost: ZŠ a MŠ Zábोř, lékařská péče, pošta, pohostinství, obchod, tenisové kurty, tělocvična.

Dopravní obslužnost: autobusové spojení do Blatné, Strakonice, Horažďovic.

Bydlení na okraji vesnice, která je obklopena krásnými lesy a rybníky.

Bližší informace
na OÚ Zábोř
u Blatné
tel: 383 494 333
e-mail:
obec@zabori.cz

Raiffeisen
Stavební spořitelna

Pomůžeme vám s financováním

> koupě pozemku,
> výstavby domu,
> zelených technologií.

Kontaktujte
Ing. Petra Frolíka
T: 603 297 054

ROZHLEDNA PĚTNICE u Zábोř

Vyhlídková plošina na vysílači mobilního operátora u obce Zábोř v Jihočeském kraji, okres Strakonice stojí u návrší Volyně (588 m n. m.), 20 km na SZ od Strakonice. Vysoká je 35 m, na vyhlídkovou plošinu ve 25 m vede 138 schodů. Konstrukci středového sloupu obtáčí roštové schodiště. Nedaleko se nachází les Pětnice, podle kterého získala rozhledna své jméno. Postavena byla v roce 2001 a poskytuje výhledy na Blatensko, Horažďovicko, Strakonicko, Šumavu aj.

OTEVÍRACÍ DOBA
každou sobotu + Sv.
od 17. května
do 28. září 2025
vždy 11:00 – 17:00

VSTUPNÉ: dospělí 40,- Kč, děti 20,- Kč

PŘÍSTUP a GPS rozhledny: 49.37513N, 13.81388E

Autem po silnici z Blatné do Horažďovic a za obcí Zábोř vpravo na Čechelovice - parkování přímo u věže

Vlakem do žel. zast. Mačkov, poté pěšky po cyklostezce do Jindřichovic, a dále po zelené TZ (7 km).

Autobusem do zast. Kadov, Lnářský Málkov, pak po cyklostezce do Čechelovic, dál po zelené TZ (4,7 km).

KONTAKT:

tel.: 603 177 026 – p. Zhorný
e-mail: kpr-info@centrum.cz

www.kpr.kvalitne.cz

Velikonoční ANČA BAND

Bezdědovice

Neděle 20. 04. 2025

od 20,00 hodin

předkapela: REZONET

Dejte šanci nové práci

LEIFHEIT
Více času pro rodinu.

Hledáte práci?
Přemýšlíte o změně zaměstnání?

Pak hledáme právě Vás!

Nabízíme různé pracovní pozice:

- Nástrojař
- Montážní dělník / dělnice
- Šička / Šič
- Mechanik / Mechanická
- Skladník
- Manipulant

U nás si vybere každý!

Kontaktujte nás:
+420 725 730 657
personalni@leifheit-sro.cz
www.prijemnaprace.cz

Leifheit s.r.o. - Sádlov 1300, 388 01 Blatná

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL,

B. Němcové 29, Blatná (u bývalé ubytovny TESLY Blatná)

34 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz.

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoli jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na největších realitních serverech
a právní servis **ZDARMA!** Ocenění nemovitostí.

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb
nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

NAVŠTIVTE NÁŠ INTERNETOVÝ OBCHOD S POTRAVINAMI

a užijte si pohodlný nákup z domova

coop JEDNOTA
SPOTŘEBNÍ DRUŽSTVO VE VOLYNĚ

„Tohle je Rex a Míca
... právě objevili nový eshop
s potravinami.“

e-coop.cz

1. Zvolte si nejbližší prodejnu COOP - Blatná, Sedlice nebo Radomyšl.
2. Vyberte si z naší široké nabídky.
3. Nákup si vyzvedněte na vybrané prodejně, kdy se to hodí Vám.

K2 SOLARTECH
Fotovoltaické elektrárny na klíč

nová
zelená
úsporám

VCETNĚ 1,- Kč DOTACE

STŘIDAČ VATEC V-SH-2000 ČESKÉ VÝROBY

Fotovoltaický ohřev vody včetně zateplení za 1,- Kč

info@k2solartech.cz
 +420 721 087 652
 +420 604 107 416

www.k2solartech.cz

K2 Solartech s.r.o., Radomyšl 248, 387 31 Radomyšl

RAKETOVĚ RYCHLÝ INTERNET A CHYTRÁ TV PRO BLATNOU a okolí

Rychlost až 1000/1000 Mb/s

ZÁKAZNICKÉ CENTRUM: B. Němcové 1602 Blatná

- ✓ Internet od 390 Kč
- ✓ Instalace zdarma
- ✓ 6 měsíců internetu zdarma
- ✓ 3 měsíce Chytré TV zdarma

BLATNÁ

UNITED NETWORKS **WWW.U-N.CZ** **373 705 705**

HLEDÁTE ZAJÍMAVOU PRÁCI?

Přijďte pracovat do naší výrobní provozovny v Mirovicích na pozice:

• Operátor skladu obalů

- úkony spojené s přejímkou, evidencí, skladováním a manipulací vratných obalů
- vhodné pro absolventy SOU a SŠ

• Řidič svozu živé drůbeže

- Řidičský průkaz skupiny C, E
- Po uzavření pracovního poměru zajistíme na naše náklady provedení psychotestů i proplacení karty řidiče do digitálního tachografu
- Zájemcům, kteří nemají řidičský průkaz skupiny C, E, zajistíme rozšíření potřebného řidičského oprávnění na náklady obchodní společnosti

• Údržbář - elektrikář

- Údržba a opravy strojů a zařízení dle specializace - elektro, účast při instalaci nových technologií,
- Provádění běžných kontrolních činností provozu strojů a zařízení
- Vhodné pro absolventy SOU nebo SŠ (elektrotechnický obor)
- Platné oprávnění dle nařízení vlády č. 194/2022 Sb. (dříve vyhláška 50/1978 Sb.)

Vodňanská drůbež

NABÍZÍME VÁM:

- Zaměstnání v hlavním pracovním poměru v perspektivní a stabilní potravinářské společnosti
- Zajímavou a zodpovědnou práci
- Možnost dalšího zaškolování a vzdělávání v daných oborech
- Závodní stravování
- Zvýhodněný nákup výrobků v podnikové prodejně
- Příspěvek na penzijní připojištění, na dopravu do zaměstnání
- Dovolena nad rámec zákoníku práce v délce 5 týdnů
- Odměny při pracovních a životních výročích
- Zvýhodněné volnočasové, zdravotní, kulturní a sportovní aktivity a další benefity v souladu s vnitřními předpisy zaměstnavatele

Informace a kontakt: tel.: 383 838 527, 724 037 701,
 e-mail: personalni.mirovice@voddrubez.cz
 nebo se dostavte osobně na personální oddělení
 provozovny Mirovice, adresa: **Vodňanská drůbež, a.s.,**
Záměstí 272, 398 06 Mirovice

Miromír architektem

V kuchyňce ten chlapec sedí,
smutný je a nemluví,
když ho ale babka vidí,
citlivě ho osloví.

„Miromíre, co je s tebou,
takového neznám tě,
nejíš, nespíš, co se děje,
svěť se mi co trápí tě?“

„Babičko, já omlouvám se,
velký ale problém mám,
chtěl bych školu navštěvovat,
však rady si s tím nevím sám.“

„Ach Miromíre, chlapče milý,
a co bys chtěl studovat?
Chceš být doktor nebo právník,
stavět domy, či malovat?“

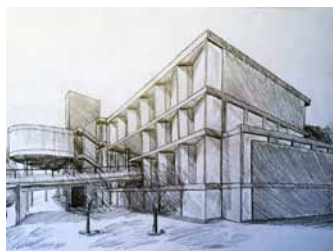
„Domy stavět, ano babi,
takové co zdobí svět,
užitečné a také krásné,
chtěl bych být prostě
architekt.“

„Tak jo, chlapče,“ na to babka,
„na těžké zkoušky připrav se,
když uděláš je, pak vystuduješ,
na domy tvé už těším se.“

Miromír již smutný není,
jen sedí a učí se,
znát chce vše o architektech,
stavbách, slozích, prostě vše.

Šikovný je i skvěle kreslí,
nebo vlastně rýsuje,
domy slavných architektů
na čtvrtky si maluje.

Na zkoušky šel, přijali ho,
a také jeho kámošku,

s Miromírem Juliana
už se těší na školu.

Do lavice spolu sedli,
pak se pilně učili,
za několik školních roků
mnoho toho uměli.

Miromír, ten velké domy
pro muzea a divadla,
Juliana raději menší
pro rodiny kreslila.

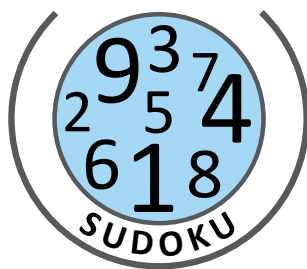
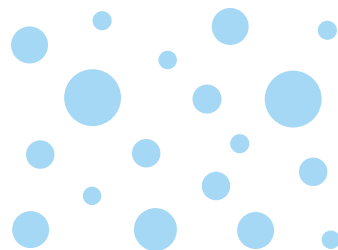
Babička je na ně hrdá,
k babce se děda přidává,
radost z pilných dětí maj
i táta s mámou, oba dva.

Aby se jen neučili
šli si krásně zabruslit,
byla totiž zrovna zima
a bez učení byl zde klid.

Miromíra Juliana
na Toníka překřtila,
a na bruslích s ním Salchowův
skok
hrozně ráda zkoušela.

Učte se a bruslete,
taky třeba lyžujte,
jen se prostě mějte rádi,
života si užijte.

Text: Miluše Kordulová,
kresby: Julie Nejedlá
a Antonín Mužík (oba 18 let)

Řešení sudoku z lednového vydání SOBáčku s pořadovým číslem 101 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti. **Tajenky: NASTAL ČAS** (lehká verze, kontrolní 1. řádek 261573984); **MNOHA ZMĚN** (středně těžká verze, kontrolní 1. řádek 681574293); **A MOŽNOSTÍ** (těžká verze, kontrolní 1. řádek 493781265). Všem úspěšným luštitelům gratulujeme.

Svazek obcí Blatenska už nadále nelosuje ani neodměňuje výherce.

Sudoku pro čtenáře SOBáčku připravila Ivana Zemánková

Lehká verze:

	7		1	6	8			
5				4		9		1
			5	9			3	
	9		7					
	3		8		9	4		
2	8						5	
9	6				4	3		5
4	1			7		8		3
					1	2	6	

1=Í, 2=S, 3=E, 4=Ž, 5=Í, 6=L,
7=C, 8=Í, 9=B

Středně těžká:

4			2				8	7
	1		4		6		3	
5		2						
	6	3	1		4			2
8	4						7	
		7	3				6	
	7				8		2	
1		5						
					1		9	3

1=J, 2=Í, 3=R, 4=L, 5=S, 6=N,
7=O 8=P, 9=A

Těžká verze:

			1	7	8	6		2
		9						1
			5	6				4
1		2						6
			3	5		1		
	6	8						
	9		8		5			
	2			3	1			5
3					4			

1=U, 2=T, 3=O, 4=E, 5=A, 6=H,
7=Š, 8=Y, 9=N

Blatensko SOBě 102. číslo vyšlo v pátek 28. 3. 2025 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XIX. Poslední číslo vyšlo v lednu 2025. Uzávěrka příštího čísla je ve středu 7. 5. 2025. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o.. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6 175 ks. E-mail redakce: sobacek@blatensko.eu, tel.: 383 420 300, Bc. Lukáš Vaněček. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*